

از عالم بعد از مرگ چه خبر؟

محمد تقی صرفی پور

بسم الله الرحمن الرحيم

فهرست

□ مقدمه

□ فصل اول: ابتدای ورود به برزخ

□ علی(ع) چگونگی حالت احتضار را شرح میدهد

□ فصل دوم: عالم برزخ!

□ سخن امام سجاده(ع)

□ عالم برزخ

□ روح وریحان یا حمیم!

□ مردگان در قبرستان بقیع!

□ ناگاه گردنبندش پاره شد!

□ دلایل رجعت از آیات قرآن

- دأبۃ الارض □
- رجعت در روایات: □
- فصل سوم: قیامت □
- روزیکه فدیة از کسی، قبول نمی شود! □
- عمرو بن معدی کرب و فزع اکبر! □
- قیامت در سخن علی (ع): □
- قیامت، ناگهانی است! □
- اسامی قیامت: □
- حالات مردم و خلائق در صحنه قیامت! □
- عده ای حیوان محشور می شوند! □
- انواع واقسام مجرمین در صحنه قیامت! □
- زنان فاسد! □
- رؤسا! □
- دستها به گردن بسته! □ خدا با سه دسته سخن نگوید! □
- ناراحتی حضرت فاطمه (س) □
- مسخره کننده مؤمن □
- چرا به علمت عمل نکردی؟

- عالم و قیامت!
- عذاب شدیدتر
- عصیت!
- از همه سیرتر!
- ریاد گنجشک!
- خنده و خواب کم!
- زن زیبا در قیامت!
- گوشت بر صورت ندارند!
- زنا!
- لواط!
- اولین حکم در قیامت! ۶۵
- حج نرفته!
- ریاکار!
- عجله در گناه!
- آثار تلاوت بعضی از سوره ها در قیامت
- ثواب زیارت مشهد
- این همان روزاست!
- جسم نورانی!

- اثرات رمضان!
- شهدا ۶
- لباس از نور
- خواب عجیب پیامبر!
- همه گریان
- نماز شب
- آقا در قیامت
- ایمن از فزع!
- سخنران قیامت
- اهل تواضع
- عبدالمطلب یک امت!
- اولین شخصیکه محشور می شود!
- شیعیان علی (ع) در قیامت
- تبدیل بدی به خوبی
- ثر علم
- اولین نفری که صدا می زنند
- ترس از خدا
- کنترل عصبانیت

- فقراء در را می کوبند!
- موهای منا
- اثر ۴۰ سال اذان
- چرا مریض شدم نیامدی؟
- بچه‌ها در مقابل بهشت
- قرآن جلو جهنم
- شعار مسلمین
- حافظ ۴۰ حدیث
- نام محمد
- شیعیان
- اولین عضوی که حرف می‌زند!
- شعله‌ای مانند کوه
- طول پل صراط!
- سه حدیث از امام صادق (ع)
- صراط در دنیا
- از موباریکتر
- مرصاد!
- وقتیکه جهنم را می آورند!

- صحنه های مختلف قیامت!
- مراقبین انسان!
- شاهد بر شیعیان
- روزها شاهدند!
- ظالم را به بهشت راه ندهند!
- سؤال از چهار چیز
- بازهم نماز شب
- ۲۴ خزانه!
- مؤمن پولدار!
- کافر حساب ندارد!
- فصل چهارم: شفاعت
- شفاعت امت
- مقام محمود
- شفاعت از چهار دسته
- چرا ما شفیع نداریم؟
- انکار شفاعت
- عابد در قیامت
- شفاعت شیعیان

- نجات از جهنم!
- چند دسته شفاعت نمی شوند:
- حوض کوثر
- علی(ع) در کنار کوثر
- فصل پنجم: بهشت
- انواع بهشتها ۹
- بهشت در نهج البلاغه
- ده چیز در بهشت است!
- حورالعین*لباس بهشتی*موسیقی بهشتی*طوبی
- هشت در بهشت
- جوانان سیه چشم
- دختران نارستان
- از جنس زعفران
- یکصد هزار طعم
- اولین و آخرین فرد در بهشت
- شراب بهشتی
- بوی بهشت
- بازار بهشت!

- عمل صالح
- از طلا و نقره
- درخت بهشتی
- نعمتهای سبقت گیرندگان در ایمان
- نعمتهای اصحاب یمین
- زنان بهشت
- اسب بهشتی
- گمان خوب به خدا
- در نهایت سفیدی
- صفات بهشتیان
- در بزرگ بهشت
- میوه بهشت
- تزویج حوریه
- منزل پیامبر
- وارد بهشت شدن
- صد درجه فاصله
- جزای نیکی
- یا علی!

- ☐ بهشت از نور
- ☐ درهای بهشت
- ☐ کلماتی که بر روی درهای بهشت نوشته شده
- ☐ چهار حیوان بهشتی
- ☐ یکو جب خاک بهشت ☐ خاک کربلا در بهشت
- ☐ خلقت بهشت
- ☐ فصل ششم: جهنم
- ☐ فریاد جهنمیان مانند سگان و گرگان!
- ☐ صورت بریان! ☐ سه حدیث از امام صادق(ع)
- ☐ راحت ترین عذاب!
- ☐ آتش جهنم!
- ☐ زقوم!
- ☐ خائنان امت!
- ☐ مؤذن
- ☐ امام رضا(ع) در تفسیر آیه:
- ☐ وای بر ما!
- ☐ عذاب اصحاب مشمه!
- ☐ آسیاب جهنم!

- ریاکار در جهنم!
- زناکار!
- احقاب!
- در جهنم ابدی
- غیبت کننده
- دیدار از جهنم در معراج!
- عاق والدین!
- منابع کتاب

مقدمه

حمد و سپاس خداوند مالک روز قیامت را و درود و صلوات بر محمد و آلش باد.

اعتقاد به معاد جدای از اعتقاد به توحید نیست و هر که توحید را قبول کرده است ناچار باید معاد را هم قبول داشته باشد و آن که قیامت را انکار کند، در حقیقت توحید را انکار کرده است. همه پیامبران و امامان (ع) و همه کتابهای آسمانی - در قرآن نزدیک به هزار آیه در باره معاد است - اعلام کرده اند که پس از این جهان مادی و خاکی، و بعد از مردن انسانها، جهانی دیگر است که بنام برزخ و پس از آن جهانی دیگر بنام آخرت و صحنه قیامت و برانگیختن انسانها وجود دارد. البته «یقین» به قیامت در این دنیا برای افراد کمی وجود دارد همانطور که یقین به وجود خداوند نیز در افراد کمی وجود دارد. اما در عالم برزخ و پس از آن در قیامت همه انسانها حتی کفار و منافقین به یقین می‌رسند و همه با چشم خود عظمت دستگاه الهی را مشاهده می‌نمایند. لذا یکی از اسامی قیامت «یوم الیقین» است. و به مرگ هم، یقین گفته شده است.

در این کتاب سعی شده که با تکیه بر آیات و روایات، به مراحل رحلت انسان تا زمانی که به سعادت و یا شقاوت برسد، اشاره گردد.

پایان - حوزه علمیه شهرستان صحنه - رمضان ۸۲

فصل اول: ابتدای ورود به برزخ

علی (ع) چگونگی حالت احتضار را شرح میدهد

ناگاه سكرات مرگ و حسرت از دست دادن آنچه داشتند، بر آنها هجوم آورد در این حالت، اعضاء بدنشان سست گردید و در برابر آن، رنگ خود را باختند. سپس کم کم مرگ در آنها نفوذ کرده و بین آنها و زبانشان، جدائی افکند!

او همچنان در میان خانواده خود با چشم، نگاه می کند و با گوشش، می شنود! در حالیکه عقلش، سالم است و فکرش باقی است! می اندیشد که عمر را در چه راهی فانی کرده و روزگارش را در چه راهی، سپری نموده است! به یاد ثروتهائی که جمع کرده است، می افتد! همان ثروتی که در جمع آوری آن، چشمها را بهم گذارده بود و از حرام و حلال و مشکوک گرفته، گناه جمع آوری آنها به گردن اوست! حال هنگام جدائی از آن اموال، فرارسیده، در حالیکه این ثروت برای وراثت می ماند و از آن استفاده کرده و بهره می برند! راحتی آن برای دیگران و سنگینی گنااهش، بر دوش اوست و او در گرو این اموال است! دست خود را از پشیمانی به دندان می گزد و این به خاطر صحنه هائی است که در هنگام مرگ، برایش مشخص می گردد. در این حالت، به آنچه در زندگی به آن علاقه داشت بی اعتناست! و آرزو می کند، ای کاش آن شخصی که در گذشته بر ثروت او، غبطه می خورد و بر او حسد می برد، این اموال را جمع کرده بود!

مرگ همچنان بر اعضایش، چیره می شود! تا آنجا که گوشش همچون زبانش، از کار می افتد! بطوریکه در میان خانواده اش، نمی تواند با زبانش سخن بگوید! و با گوشش بشنود، پیوسته به صورت آنان می نگرند و حرکات زبانشان را می بینند، اما صدای آنان را نمی شنود! سپس چنگال مرگ، همه وجودش را فرا می گیرد! چشم او نیز همچون گوشش، از کار می افتد و روح از بدنش، خارج می گردد! و همچون مرداری، بین خانواده اش می افتد! آنچنانکه از نشستن نزدش

، وحشت می کنند و از او دور می شوند! او نه سوگواران خود را یاری می کند و نه به آن شخصی که او را صدا می زند، پاسخ می گوید! سپس او را به منزلگاهش در درون زمین، حمل می کند و به دست اعمالش می سپارند و از دیدارش، برای همیشه، چشم می پوشند!

دعا برای راحتی مرگ!

از حضرت رسول (ص) منقولست که هر که این دعا را بخواند، چنان راحت قبض روح می شود که نفهمد، جان داده و یا خوابیده است:

اَللّٰهُمَّ يٰ اُمّ الْكَلَمَاتِ! طَبِّئِيْ لِلْمَوْتِ وَاسْلَمِيْ قَبْلَ الْمَوْتِ وَارْحَمِيْ عِنْدَ الْمَوْتِ وَهَوِّنِيْ عَلٰى سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَ
لَا تُعَذِّبْنِيْ بَعْدَ الْمَوْتِ وَارْضِنِيْ اِلٰى مَلِكِ الْمَوْتِ! يٰ اَفْ اَطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ! اَنْتَ وَاٰلِىْكَ وَسَلَّمَ! تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَاَلْحَقْنِيْ
بِالصّٰلِحِيْنَ.

ثواب روزه بیست و چهار روز رجب!

رسول اکرم (ص) فرمود: کسی که بیست و چهار روز از ماه رجب را روزه بگیرد، در هنگام مرگ، عزرائیل به صورت جوانی که لباس حریر سبز پوشیده و سوار بر اسب بهشتی است و در یک دستش حریر سبزی آغشته به مشک اذفر و در دست دیگرش، ظرفی از طلا که پر از شراب بهشتی است، نزد او حاضر می شود و از آن شراب به او می نوشاند، تا هنگام خروج روح از تنش، دچار سختی مرگ نشود! سپس روح او را در آن حریر می پوشاند. از آن حریر بوئی به مشام می رسد که اهل آسمانهای هفتگانه، بوی آنرا استشمام می کنند. او در قبرش سیراب است تا در قیامت، از حوض کوثر بنوشد!

حاضر شدن ائمه معصومین (ع) بر بالین محتضر

ابابصیر می گوید: از امام صادق (ع) سؤال کردم: آیا مؤمن از مرگ

ناراحت می شود؟ امام فرمود: نه بخدا! گفتم: چرا ناراحت نمی شود؟ فرمود هرگاه مرگ مؤمنی فرا برسد، رسول خدا (ص) و اهل بیتش (ع) بر بالین او

حاضر می شوند! جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل، نیز بیایند! علی (ع) می فرماید: یا رسول الله! این شخص از دوستان ما است! پس او را دوست بدار! همه فرشتگان نیز توصیه او را به عزرائیل، می کنند! و می گویند: این شخص از دوستان محمد و آل محمد است. با او مدارا کن! عزرائیل گوید: قسم به خدائی که شمارا برگزید، و محمد را به نبوت انتخاب کرد، من نسبت به او از پدر مهربانتر و از برادر رفیق ترم! سپس عزرائیل به آن شخص می گوید: ای بنده خدا! آیا از آتش، خودت را رها ندی؟ آیا از گرو امانت الهی، بیرون آمدی؟ او جواب می دهد: آری! عزرائیل می پرسد: چگونه؟ می گوید: به محبت محمد و آلش و به ولایت علی بن ابی طالب و فرزندانش! عزرائیل می گوید: خدا تو را از هر چه خوف داشتی، ایمن نمود و آنچه امید داشتی، بتو داد! چشمانت را باز کن و نگاه کن! او وقتی چشمش را باز می کند، افرادی را که در اطراف او هستند - پیامبر (ص) و اهل بیتش و ملائکه را - می بیند. سپس چشمش به دری از باغی از باغهای بهشت، می افتد. عزرائیل می گوید: این را خدا برایت مهیا ساخته و اینها هم رفقای هستند! آیا دوست داری به اینها ملحق شوی و یا به دنیا برگردی؟ او دستش را بالای چشمانش گذاشته و می گوید: نمی خواهم به دنیا برگردم!

در این هنگام از دل عرش، ندا می شود:

يٰۤاَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ اِلٰى مُحَمَّدٍ وَوَصِيَّهِ وَ الْاِثْمَةُ مِنْۢ بَعْدِهِ اِرْجِعِي اِلٰى رَبِّكِ رَاٰ ضِيۡةًۢ بِالْوَلَايَةِ، مَرْضِيۡةًۢ بِالثَّوَابِ فَادْخُلِيْ فِىْ عِبَادِيْ مَعَ مُحَمَّدٍ وَّاهْلِ بَيْتِهِ وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ غَيْرَ مَشْوُبَةٍ!

یعنی: ای بنده ای که در کنار محمد (ص) و وصیش و امامان بعد از او آرامش یافتی! به سوی خدایت، برگرد! در حالی که به ولایت اهل بیت، راضی شونده و به ثواب راضی شده ای! پس با محمد آلش، داخل بندگانم شو و در حالی که دچار اضطرابی نیستی، به بهشت وارد شو.

مرگ سخت تاجر!

یکی از طلاب قم بنام سید مهدی کشفی می گوید: یکشب برای نماز شب بلند شدم و خواستم که آفتابه را بردارم ناگاله دیدم خانه ما که پنجاه، شصت متر بیشتر نبود خیلی بزرگ است و بصورت کاروانسرای خیلی بزرگی است که حجره های فراوانی دارد! ناگانه از یکی از حجره ها صدای دلخراشی شنیدم. وقتی بطرف آنجا

رفتیم دیدم که در حجره یک نفر را خوابانده و سنگی به بزرگی اتاقی روی سینه اش گذاشته اند و یک نفر هم بالای سنگ خوابیده و یک میله آهنی در دست دارد که آن را توی گلوی این شخص فشار می دهد. من هر چه کردم در را باز کنم تا کمک او بروم نشد. آن شخص را می شناختم از تجار تهران بود. مایوس برگشتم و بعد از چند ساعت خدمت آیه الله میرزا جواد ملکی تبریزی رفت و ماجرا را تعریف کرد. ایشان گفت آن کسی که دیدی در حال جان کندن بوده و آن سنگ هم تعلق به دنیایش است و آنی هم که روی سنگ میله در دست داشته ملک الموت بوده است. بعد از چند روز خبر فوت آن تاجر رسید که مطابق بود با تاریخی که من آن صحنه را در خانه دیدم.

پوسیدن مردگان!

از امام صادق (ع) سؤال شد آیا جسد مرده از بین می رود؟ فرمود: آری! بطوریکه گوشت و استخوانی باقی نمی ماند بجز طینت او که او از آن خلق شد که اصلاً از بین رود و در قبر اسات خدا دوباره او را از آن طینت زنده نماید.

پوسیدن جسد!

«وقتی متوکل دستور داد امام هادی (ع) را به مجلس شراب او بیاورند و به امام ابتدا اصرار بر خوردن شراب نمود و چون امتناع امام را دید تکلیف بر شعر گفتن نمود، امام اشعاری را خواندند که وضع مجلس را عوض کرد و اشک به چشمان نحس متوکل آمد و دستور داد امام را با احترام برگردانند. آیات امام بشرح زیر است:

باتوا علی قلل الاجبال تحرسهم غلب الرجال فلم تنفعهم القلل
واستنزلوا بعد عز من معاقلهم واسکنوا حفراً یا بئس ما نزلوا
ناداهم صارخ من بعد دفنهم این الاساور والتیجان والحلل
این الوجوه اللتی كانت منعمه من دونها تضرب الاستار والکلل

فافصح القبر عنهم حين سائلهم تلک الوجوه عليها الدود تنتقل

قد طال ما اكلوا دهداً و قد شربوا و اصبحو اليوم من بعد الاكل قد اكلوا «ستمگران در قله های برفراز کوه با نگهبانانی نیرومند بسر می بردند. ولی با آمدن مرک این کوه ها سودی برای آنان نداشت.

بعد از عزتی که داشتند باغ مردنشان، به سوراخهایی افتادند چه بدفرو آمدنی بود؟

وقتی آنها را داخل قبر گذاشتند، صدائی آمد که: کجاست آن تخت ها و تاج ها و لباسها؟

کجا هستند آن صورتهایی که غرق در نعمت بودند. و همیشه زیر پرده ها و پشه بندها قرار داشتند؟

ناگاه قبر با زبان فصیح از طرف این مرده ها جواب داد: کرمها بر این صورتهای می غلطند!

یک عمر طولانی خوردند و آشامیدند. حالا خودشان توسط کرمها خورده می شوند.»

آیا مرگ ملاقات با خداست؟

امیر المؤمنین (ع) در ماه رمضان سال چهارم هجری قمری، بر سر منبر اعلام کرد که امسال شما به حج خواهید رفت و من در میان شما نخواهم بود.

در آن ماه، یکشب در خانه امام حسن (ع) و یکشب در خانه امام حسین (ع) و یکشب در خانه زینب (س) و شبی هم در خانه ام کلثوم (س) افطار می

فرمود و بیشتر از سه لقمه میل نمی کرد. وقتی علت را سؤال می کردند، می فرمود: امر خدا نزدیک شده است! **ومی خواهیم در حالی خدارا**

ملاقات کنم که شکمم از غذا پرنباشد.

ام کلثوم می گوید: شب نوزدهم رمضان سال چهارم هجری، پدرم افطار منزل ما بود. چون بخانه آمد، مشغول نماز شد. من برای افطار دو عدد نان جو و یک کاسه

شیر و مقداری نمک سائیده شده، تهیه کرده بودم. آنها را در یک سینی، خدمت امام بردم. وقتی حضرت نماز را تمام کرد و چشمش به سفره افتاد، گریه کرد

و فرمود: ای دختر! برای من در یک سینی دونان

خورش قرار داده ای؟ مگر نمی دانی که من از برادر و پسر عمویم، حضرت رسول اکرم (ص) تبعیت می کنم؟

ای دختر! هر که خوراک و پوشاک او در دنیا، بهتر باشد، ایستادنش در قیامت، در مقابل خداوند، طولانی تر باشد. ای دختر! در حلال دنیا حساب و در حرام دنیا عقاب است و...

سپس امام فرمود: یکی از دو ظرف شیر یا نمک را بردار! خواستم نمک را بردارم. فرمود: ظرف شیر را بردار که می خواهیم با شکم خالی خدا را ملاقات نمایم.

فصل دوم: عالم برزخ!

فاصله بین مردن تا روز قیامت را برزخ گویند. در این حال، روح در جسم مثالی، که لطیف تر از جسم دنیوی است، داخل شده و به حیات خود، در عالمی دیگر، ادامه می دهد! در این مدت، اگر از خوبان باشد، به نعمتها، مشغول و اگر از بدان باشد، به عذابهای سخت، معذب است! چند آیه در باره برزخ!

خداوند، در آیه ۱۰۰ سوره مؤمنون، می فرماید:

وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخِ الْيَوْمِ يُبْعَثُونَ.

یعنی: بعد از مردنشان، در برزخ هستند، تا روزیکه مبعوث شوند.

و در آیه ۱۶۹ سوره آل عمران، می فرماید:

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا، بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ. فَرِحِينَ بِمِآتِ اللَّهِ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ، أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

یعنی: پندارید که کشته شدگان در راه خدا، مردگانند! بلکه زندگانند و در نزد خدا روزی می خورند و به نعمتهایی که خدا به آنها داده است، خوشحالد و بشارت می دهند به کسانی که -از جهاد کنندگان- هنوز به آنان ملحق نشده اند، که ترس و اندوهی بر آنان -شهداء- نیست!

و در آیه ۴۶ سوره غافر، می فرماید:

أَلْ نَارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهِ أَعْدَاؤُهُمْ وَأَعْرَافُهُمْ وَأَعْرَافُهُمْ وَأَعْرَافُهُمْ وَأَعْرَافُهُمْ.

یعنی، صبح و شب، آتش بر او -بر فرعون در عالم برزخ- عرضه می شود، تا قیامت فرا برسد.

ارواح مؤمنین در راحتی!

امام صادق (ع) فرمود: ارواح مؤمنین، در اطافهایی از بهشت، زندگی می کنند. از غذاهای بهشتی و آشامیدنیهای آن، می خورند و می آشامند و به دیدار یکدیگر می روند و می گویند: خدایا! روز قیامت را برسان! تا وعده های تو را ببینیم. و ارواح کفار، در آتش جهنم هستند که آتش بر آنها عرضه می شود و می گویند: خدایا! قیامت را برسان و وعده های خود را وفا نکن! و بین اولین ما و آخرین ما ملاقات نیانداز!

و در روایتی دیگر، فرمود: بخدا من بر شما -شیعیان- نمی ترسم مگر از برزخ!

نقل می کنند که شخصی از ارباب نعمت و ناز را مرگ در رسید، هر قدر کلمه توحید را تلقینش می کردند این بیت را می خواند:

یا رب قائله یوما قد تبعت

این طریق الی حمام منجاب

«کجا رفت آن زنی که خسته شده بود از راه رفتن، و سراغ راه حمام منجاب را می‌گرفت»

دلیل خواندن او این شعر را - به جای شهادتین - این بود که روزی زن عقیقه زیبا چهره‌ای به قصد حمام از منزل خود خارج شد ولی راه حمام منجاب را پیدا نکرد و از بس راه رفته بود خسته شد، مردی را جلو خانه خود دید، از او پرسید: که حمام منجاب کجاست، مرد اشاره به منزل خود کرد و گفت: حمام اینجاست. آن زن به خیال این که حمام است داخل خانه آن مرد شد، مرد فوراً در را بر روی آن زن بست و خواست با او زنا کند.

زن بیچاره دانست که گرفتار شده و چاره‌ای ندارد جز آن که نقشه‌ای بکشد و خود را از چنگ آن شیاد خلاص کند. به ناچار اظهار کرد که من هم کمال میل و رغبت بر این کار را دارم، ولی بدنم کثیف و بدبو است و به همین خاطر می‌خواستم حمام بروم. از طرفی گرسنه نیز می‌باشم، خوب است بروی و هر چه زودتر مقداری عطر، بوی خوش و غذا آماده کنی و من خودم را برای تو آماده کنم، و مشتاقانه منتظرت هستم. مرد چون شدت میل و علاقه زن را دید، مطمئن شده، او در خانه گذاشت و خود برای تهیه غذا و عطر بیرون رفت. زن هم از خانه در آمد و بدین

وسیله خود را خلاص کرد. مرد بازگشت و اثری از زن ندید و با حسرت
آن شعر را خواند و از آن به بعد همیشه آن شعر را می خواند. (۳۹)
عالم برزخ از زبان امیر مؤمنان!

امیر مؤمنان فرمود: فرزند آدم وقتی که به آخرین روز دنیا و اولین روز آخرت می رسد، مال و فرزندان و اعمالش در نظر او مجسم می شود!
نخست متوجه اموال خود می شود و به او می گوید: بخدا سوگند! من برای جمع آوری و حفظ تو، بسیار حریص بودم و زیاد بخل ورزیدم! حال چه کمکی می
توانی به من بکنی؟ ثروتش به او می گوید: فقط می توانی کفن خود را از من برداری!
او متوجه فرزندان خود می شود و به آنها می گوید: بخدا سوگند
من شمارا خیلی دوست داشتم و همواره از شما حمایت می کردم! چه خدمتی می توانید- در این روز بیچارگیم- بمن بکنید؟ می گویند: هیچ!- غیر از اینکه- تورا در
قبرت دفن کنیم!

سپس متوجه عمل- عمل صالح- خود می شود و می گوید: بخدا سوگند! من در باره تو بی رغبت بودم و تو بر من گران بودی! تو امروز چه
کمکی به من می کنی؟ می گوید: من در قبر و قیامت، مونس توام! تا آنکه
من و تورا بر پروردگارت عرضه بدارند!
آنگاه امام فرمود: اگر آدمی در دنیا ولی خدا باشد، عملش
بصورت خوشبوترین و زیباترین و خوش لباسترین مرد، نزدش می آید و به او می گوید: تورا به روحی از خدا و ریحانی و بهشت پر نعمتی بشارت می دهم که چه
خوش آمدنی کردی! او می پرسد: تو کیستی؟ جواب می دهد: من عمل صالح توام که از دنیا به آخرت، کوچ کرده ام!
آدمی در آنروز، غسل خود را می شناسد و با کسانی که جنازه اش

رابر می دارند، سخن می گوید و سوگندشان می دهد که عجله کنند! همینکه داخل قبر شد، دوفرشته نزدش می آیند که همان دو فتان قبرند! موی بدنشان آنقدر بلند است که بر روی زمین کشیده می شود و بانیشهای خود، زمین را می شکافند! صدایی چون رعد و قاصف دارند. چشمانی چون برق خاطف و برقی که چشم را می زند! آنها از او می پرسند: خدایت کیست؟ پیرو کدام پیامبری؟ چه دینی داری؟

او جواب می دهد: خدایم، الله است! پیامبرم، محمد و دینم اسلام است! آنها می گویند: چون در سخن حق، پایدار مانده ای، خدایت بر آنچه دوست می داری و خوشنودی، ثابت بدارد!... در این موقع، قبر او را تا آنجا که چشمش کار می کند، گشاده می کنند و دری از بهشت بر رویش می گشایند و به وی می گویند: با دیده روشن و با خرسندی خاطر بخواب، آنطور که جوان نارس و آسوده خاطر می خوابد!...

ولی اگر دشمن پروردگارش باشد، فرشته اش بصورت زشت ترین

صورت و لباس و بدترین چیز، نزدش می آید و به وی می گوید: بشارت باد تورابه ضیافتی از حمیم دوزخ! و جایگاهی از آتش!

اونیز غسل خود را می شناسد و تشییع کنندگان را قسم می دهد که: مرا بطرف قبر مبر! و چون او را داخل قبرش کنند، دوفرشته سؤال کننده نزد او می آیند و کفن او را از بدنش کنار زده، می پرسند: خدا و پیامبرت کیست؟ چه دینی داری؟

او می گوید: نمی دانم! می گویند: هرگز ندانی و هدایت نشوی! سپس او را با گرز، آنچنان می زنند که تمام جنبنده هائیکه خدا آفریده، به غیر از انس و جن، از آن ضربت تکان می خورند! آنگاه دری از جهنم بر رویش باز نموده، به او می گویند: با بدترین حال، بخواب! آنگاه قبرش، آنقدر تنگ می شود که بر اندامش می چسبد، آنطور که نوک نیزه به غلافش می چسبد، بطوریکه مغز سرش از بین ناخن و گوشتش، بیرون می آید! خداوند مار و عقرب زمین و حشرات را بر او مسلط می کند تا نیشش بزند و او بدین حال خواهد بود تا خداوند او را از قبرش محشور کند!

همسایه مرده ها!

رسول خدا (ص) فرمود: مرده ها را در وسط مردم صالح دفن کنید! زیرا مرده از همسایه بد در اذیت است! همانطور که آدم زنده از همسایه بد در اذیت است!

و فرمود: بدرستی که مؤمن، هر گاه بمیرد، قبرها برای مرگ او خود رازینت می کنند و هیچ قطعه ای نیست مگر اینکه آرزو می کند که او در آن دفن شود! و بدرستی که کافر، هر گاه بمیرد، قبرها برای مرگ او خود راتاریک می نمایند و هیچ قطعه ای نیست مگر اینکه به خدا پناه می برد از اینکه او در آن دفن شود!

و فرمود: بدرستی که از جمله چیزهایی که از اعمال و حسنات مؤمن بعد از مرگش، به او ملحق می شود، علمی است که تعلیم و نشر داده و یا فرزند صالحی است که بجا گذاشته و یا مسجدی است که ساخته و یا خانه ای است برای در راه ماندگان، ساخته و یا نهری است که برای مردم روان نموده و یا صدقه ای است که در زمان سلامتی، خود آنرا داده است!

شش صورت در قبر مؤمن!

امام صادق (ع) فرمود: هر گاه بنده مؤمنی می میرد، شش صورت به همراه او وارد قبرش می شود که دارای نورانیت و بوی خوش و پاکیزگی هستند! صورتی در سمت راست مرده و دیگری در سمت چپ و سومی در مقابل و چهارمی در پشت سر و پنجمی در کنار پایش و آنکه از همه زیباتر است در بالای سر او می ایستند! آنکه از همه زیباتر است، از دیگران، می پرسد: شما کیستید؟ صورت سمت راستی، می گوید: من نمازم! سمت چپی می گوید: من زکاتم! و برویی می گوید: من روزه ام! پشت سری می گوید: من حج و عمره ام! آنکه نزد پایش ایستاده است، می گوید: من کارهای خیر توام! سپس آنها از او که دارای زیباترین صورت است، می پرسند: تو کیستی که از همه زیباتری؟ او جواب می دهد: من ولایت آل محمد (ص) هستم.

اموالتان تقسیم شد!

همچنین روایت شده است که در بازگشت از جنگ صفین، وقتی امیر مؤمنان به قبرستانی رسید، فرمود: سلام بر شما، ای ساکنان غریب! سلام بر شما، ای ساکنان تنها! سلام بر شما، ای اهل وحشت! ما برای شما، این خبرها را داریم: اموال شما، تقسیم شد! زنان شما، ازدواج کردند!

خانه های شمارا، افراد دیگری ساکن شدند! شما چه خبری برای مادارید؟

سپس فرمود: اگر به آنها اجازه داده می شد که سخن بگویند، می گفتند: بهترین توشه برای سفر آخرت، تقوا است

سخن امام سجاد(ع)

امام سجاد(ع) فرمود: شب اول قبر، مأمورین الهی از توحید، نبوت، قرآن، امام، عمر و مال و ثروت میت سؤال می کنند!

روح وریحان یا حمیم!

امام کاظم(ع) از پدرش، نقل می کند که هر مؤمنی رحلت کند، هفتاد هزار فرشته، او را تا قبر، تشییع می کنند. وقتی او را وارد قبر می کنند، نکیر و منکر نزد او می آیند و او را می نشانند و به او می گویند: خدایت کیست؟

چه دینی داری؟ پیامبرت کیست؟ او جواب می دهد: الله پروردگارم و محمد، پیامبرم و اسلام، دینم است.

در این هنگام، قبر او را تا آنجا که چشم، کار می کند، وسیع می کنند و برای او غذای بهشتی می آورند و بر او روح وریحان، وارد می کنند. همانطور که خدا فرموده است یعنی: اگر از مقربین باشد، روح وریحان در قبر - و بهشت پر از نعمت - در آخرت - است.

ولی وقتی کافر می میرد، هفتاد هزار، مأمور جهنم او را تا قبر همراهی می کنند! او با فریادی که همه موجودات، غیر از انس و جن، می شنوند، می گوید: مرا برگردانید! شاید از مؤمنین کردم و عمل صالح، انجام دهم! آنان پاسخ می دهند: هرگز! تو فقط حرف می زنی! و مأموری می گوید: اگر او را برگردانید، باز هم به اعمال بدش ادامه می دهد! وقتی او را وارد قبر می کنند و تشییع کنندگان و مردم، بر می گردند، نکیر و منکر، با بدترین شکل به سراغش می آیند و او را می نشانند و می گویند: پروردگارت کیست؟ چه دینی داری؟ پیامبرت کیست؟ او نمی تواند جواب دهد و زبانش، به لکنت می افتد! در این موقع، مأمورین، ضربه ای بر او می زنند که همه موجودات بغیر از انس و جن، از آن به لرزش می افتند. باز از او سؤال می کنند: خدایت کیست؟ چه دینی داری؟ پیامبرت کیست؟ جواب می دهد: نمی دانم! آنان می گویند: ندانستی و هدایت نیافتی و رستگار نشدی! سپس دری از درهای عذاب را بر او باز می کنند و از حمیم جهنم، بر او می ریزند، همانطور که خدای فرماید:

وَ أَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ فَنُزِّلْ مِنْ حَمِيمٍ

یعنی: اگر از تکذیب کنندگان و گمراهان بود، پس حمیم بر او می باشد.

مردگان در قبرستان بقیع!

امام صادق (ع) فرمود: هرگاه خداوند اراده کند که مردگان را محشور کند، دستور می دهد که باران چهل روز بر زمین بیارد! آنوقت استخوانها بهم متصل می شوند و گوشت بدن آنها می روید! سپس فرمود:

روزی جبرئیل نزد پیامبر (ص) آمد و او را بطرف قبرستان بقیع، بر سر قبری برد. جبرئیل صدا زد: باذن خدا زنده شو! ناگاه از قبر، مردی با موها و محاسن سفید، در حالیکه خاک از سر و صورتش می ریخت، بیرون آمد!

و گفت: الحمد لله والله اکبر! جبرئیل به او فرمود: باذن خدا بجای خود برگرد! سپس بر سر قبر دیگری رفتند و جبرئیل گفت: باذن خدا زنده شو! ناگاه مردی با صورت سیاه از قبر خارج شد، در حالیکه می گفت: وای! حسرت بر من! هلاکت بر من! جبرئیل به او فرمود: باذن خدا بجای خود برگرد! سپس جبرئیل به پیامبر (ص) گفت: ای محمد! در روز قیامت، مؤمنین و مشرکین، اینگونه از قبر محشور می شوند.

ناگاه گردنبندهش پاره شد!

«در روایت آمده که حضرت عیسی (ع) مردی را که سالهای سال مرده بود، زنده کرد. حواریون دیدند پیرمرد با نشاطی است. به او گفتند چند سال است مرده ای؟ گفت الان مرا در قبر گذاشتند و دری از بهشت باز شد و به بهشت رفتم. حور العینی به استقبال آمد و مرا در آغوش گرفت. ناگاه گردنبندهش پاره شد. با هم نشستیم و داشتیم مهره های گردنبنده را جمع می کردیم که تو مرا صدا کردی و مزاحم! شدی. حضرت عیسی (ع) گفت برگرد و گردنبنده را جمع کن!

سپس حضرت عیسی (ع) سر قبر شخص دیگری که هنوز روی قبرش تر بود، رفت و او را صدا زد. آن مرد در هنگام مردن جوان بود و تازه مرده بود. ولی پیری زودرس پیدا کرده بود. حضرت عیسی (ع) گفت چند وقت است مرده‌ای؟ گفت وقت ندارد شاید بیش از یک میلیون سال باشد! حضرت عیسی (ع) گفت عاقبت چه شد؟ گفت نتوانستم جواب سؤالها را بدهم لذا دری از جهنم باز شد و فرشته‌ای تازیانه‌ای بر من زد که قبرم از آتش پر شد. سوختم تا اینکه تو مرا صدا کردی!»

امام رضا (ع) بعد از مردن ابن ابی حمزه که امامت حضرت را قبول نداشت، فرمود: او را در قبر نشانند و از امامان، سؤال کردند و او هم نام آنها را تا امام کاظم (ع) گفت و نام مرا ذکر نکرد! پس ضربه ای بر سرش زدند که قبرش پر از آتش شد! ۱۳

از امام صادق (ع) سؤال شد: شخصی که به دار می کشند، آیا عذاب قبر دارد؟ فرمود: آری! به هوا امر می شود که او را بفشارد! ۱۴

روایت شده: کسیکه بازنی یهودی یا نصرانی یا مجوس یا مسلمانی یا از مذهب دیگری، زنا کند خداوند در قبرش، سیصد هزار در از جهنم و آتش بر او باز می کند! ۱۵

داستان در باره عذاب افراد فاسد!
عمر دستور داد که غلامیکه ارباب خود را کشته بود، را بکشند.
علی (ع) خبر دار شد. غلام را خواست و به او فرمود: چرا او را کشتی؟ گفت: بزور بامن لواط کرد! علی (ع) از اولیاء مقتول پرسید: او را دفن کردید؟
گفتند: آری! الان او را دفن کردیم. امام فرمود: بروید و سه روز دیگر نزد من بیایید! و به عمر فرمود: غلام را زندانی کن!
بعد از سه روز، علی (ع) باتفاق عمر بر سر قبر مقتول رفتند و قبر او را شکافتند. ناگاه کفنش را بدون جسد یافتند! علی (ع) تکبیر گفت و فرمود: والله دروغ نگفته ام! بخدا سوگند! از رسول خدا (ص) شنیدم که
فرمود: هر شخصی از امت من لواط کند و بدون توبه بمیرد، او را سه روز بعد از دفن مهلت می دهند و سپس زمین او را فرو می برد تا به قوم لوط

رساند وبا آنان محشور شود! ۱۶

سعد بن معاذ، از فرماندهان سپاه اسلام، بشهادت رسید. رسول خدا (ص) تشییع با شکوهی از او بعمل آورد و خود شخصا او را دفن نمود.
بعد از دفن، مادر سعد خطاب به قبر گفت: ای سعد! بهشت بر تو گوارا باد! رسول خدا (ص) فرمود: این را نگو! گفت: چرا؟ فرمود: او الان فشار قبر سختی دید! سؤال کردند: برای چه؟ فرمود: او با خانواده خود بد اخلاقی می کرده است! ۱۷

آورده اند که: حضرت عیسی (ع) از گورستانی عبور می کرد. قبری دید که آتش از آن بیرون می آمد. عصا بر آن قبر زده، بشکافت! شخصی را در میان آتش دید. فرمود: چه کرده ای که دچار عذاب شده ای؟ گفت: مردی بودم که بدنبال زنهای مردم می رفتم و کارهای ناشایست می کردم و زنا می نمودم! چون از دنیا رفتم، صدایی شنیدم که می گفت: او را بسوزانید! از آن روز مرا می سوزانند! عیسی (ع) نگاهش به ماری سیاه و عظیم افتاد! پرسید: ای مار! با این مسکین چه می کنی؟ گفت: از آن زمان که وی را دفن کرده اند، یک لحظه از او غافل نبوده ام و با زهری که اگر یک قطره از آنرا در رود نیل بریزند، همه آبهای آن زهر قاتل می گردد، بر او مشغول هستم! ۱۸

شیخ عباس قمی می گوید: روزی به قبرستان وادی السلام نجف اشرف رفتم. در بدو ورود، صدای نعره بلندی بگوשמ رسید که گویا شتری را داغ می کردند! آنچنان این ناله بلند بود که قبرستان تکان می خورد! با سرعت به طرف صدا رفتم تا شاید بتوانم آن شتر را نجات بدهم. ولی دیدم صدا از جنازه ای می آید که عده ای داشتند اورا تشییع می کردند و به قبرش نزدیک می نمودند! آن جنازه نعره و ناله می زد، ولی

هیچیک از افرادی که او را تشییع می کردند، متوجه نبودند! ۱۹

قصاب در عالم برزخ!

مرحوم نراقی از یکی از موثقین، نقل نموده است که: روز سه شنبه یکی از سالها، به خانه یکی از دوستان که نزدیک قبرستان بود، رفتیم. سپس تصمیم گرفتیم که بزیارت اهل قبور برویم. وقتی بر روی قبرها نشسته بودیم، یکی از رفقا به شوخی، خطاب به یکی از قبرها که نزدیکمان بود، گفت: ای صاحب قبر! ایام عید است! آیا از ما پذیرائی نمی

کنی؟ ناگاه صدائی از قبر بلند شد که گفت: هفته دیگر، سه شنبه، همه همینجا مهمان من هستید! همه ما وحشت کردیم! وگمان کردیم تا روز سه شنبه بیشتر، زنده نیستیم! مشغول وصیت و توبه و اصلاح کارهایمان شدیم! اما از مرگ خبری نشد! روز سه شنبه، قسمتی از روز که گذشت،

با هم جمع شدیم و گفتیم که بر سر همان قبر برویم. شاید منظور مردن نبوده است! وقتی که سر قبر رفتیم، یکی از ماها گفت: ای صاحب قبر! به وعده خود عمل کن! صدائی بلند شد که بفرمائید! ناگاه باغی در جلو چشم ما ظاهر شد، در نهایت طراوت و صفا، با نهرها و درختهای میوه و مرغهای خوش الحان! به ساختمان زیبائی رسیدیم و دیدیم که شخصی

خوش سیما با خدمتکاران خود، نشسته است! چون ما را دید، با انواع و اقسام شیرینیجات و میوه هایی که در عمرمان ندیده بودیم، از ما پذیرائی کرد! هرچه می خوردیم، چنان لذت داشت که سیر نمی شدیم!... از او سؤال شد که: از کجا به این مقام رسیدی؟ گفت: من قصاب بودم! دوخصلت را همیشه رعایت کردم: کم فروشی نکردم! نماز اول وقتم، ترک نشد!

قصر آتش گرفت!

ملا علی کازرونی، شبی دید که: قصری با عظمت، در باغ وسیعی قرار دارد! سؤال کرد: این قصر کیست؟ گفتند: مال فلان نجار شیرازی است! ناگاه

صاعقه اي آمد وقصر در آتش سوخت و از بين رفت! وقتي از خواب بيدار شد، چون آن نجار را مي شناخت، نزد او رفت و گفت: شب گذشته چه عمل بدی از تو سرزد؟ او گفت: هيچ! کازروني او را قسم داد. نجار اعتراف کرد که ديشب با مادرم دعوایم شد و در آخر کار به زدن کشيد!

آرايشگر فرعون رستگار شد!

رسول خدا (ص): وقتي به معراج رفتم، بوي خوشي را احساس نمودم. به جبرئيل گفتم: اين بوي چيست؟ فرمود: اين آرايشگر فرعون و فرزندانش مي باشد. او روزي در حال کار بو که شانه از دستش افتاد و گفت: بسم الله! دختر فرعون گفت: مرادت پدر من است؟ گفت: نه! بلکه خدايم و خدای تو و خدای پدرت! دختر اين مسئله را به پدرش اطلاع داد فرعون، آرايشگر را با فرزندانش احضار نمود و به او گفت: خدایت کیست؟ جواب داد: بدرستیکه خدای من و خدای تو، الله است! فرعون دستور داد که تنوري از مس ذوب شده، درست کردند و در آن دميدند بعد امر کرد که آرايشگر و فرزندانش را در آن تنور بياندازند! آن زن گفت: من خواهشي که دارم اينستکه استخوانهاي من و فرزندانم را دفن کنی! فرعون قبول کرد. پس تك تك فرزندانش را در آن تنور انداختند، آخري كودكي بود که به مادرش گفت: اي مادر! صبر داشته باش که تو بر حقي! سپس آن كودك را هم با مادرش در تنور انداختند. ۳۳

به خاطر سه درهم!

روزي بعد از نماز، رسول خدا (ص) به اصحاب فرمود: در اينجا از قبيلة بني نجار احدي هست؟ زيرا دوست آنها با آنکه شهيد شده است، ولي بخاطر سه درهم که به فلان شخص يهودي بدهکار بوده است، به او اجازه ورود به بهشت را نداده اند!

حدیثي از فاطمه (س)

در مورد کسانی که نسبت به نماز خود، سهل انگار هستند، روایتي

از رسول خدا (ص) توسط فاطمة زهراء، نقل شده است که: از جمله آثار این خصلت بد آنستکه سه گرفتاری در قبر، پیدا می کنند! اول آنکه خداوند، ملکی را مأمور عذاب آنها می کند! دوم آنکه قبر بر آنان تنگ و ناراحت کننده می گردد! سوم آنکه قبرشان ظلماتی و تاریک است! ۲۰

روح به دیدار جسم خود می آید!

رسول خدا (ص) فرمود: چون چندی روز از مـردن شخصی بگذرد، روح او گوید: خدایا! مرا مرخص نما تا بروم و جسد خود را ببینم! به او اجازه داده شده و او به طرف قبر خود می رود و مشاهده می کند که آب از بینی جسدش بیرون زده و از گوش و دهانش، سیلان می کند! با دیدن این منظره، به گریه می افتد و می گوید: ای بدن بیچاره من! این است محل غم و اندوه و پشیمانی سپس به آسمان بالا می رود. بعد از پنج روز دیگر اجازه می گیرد، تا سـری به جسد خود بزند. وقتی که بر سر جسم خود حاضر می شود، می بیند که چـرک و زرداب از بینی و دهان و گوشش بیرون زده است! به گریه می افتد و می گوید: ای بدن بیچاره من! در ایام زندگی دنیا، هیچ

بفکر بودی که توشه ای پیش بفرستی؟ باز به آسمان بالا می رود و بعد از هفت روز باز می گردد. آنوقت مشاهده می کند، خون و چـرک، از دهان و بینی و گوشهایش، بیرون زده است و کرم به بدنش افتاده است! با گریه و زاری می گوید: این مکان، جای کرمها و عقربهایی است که گوشت تو را می خورند و پوست و اعضای تو را از هم می درند! بیاد ایام زندگی باش که هرگاه مریض و گرفتار می شدی، دوستان و خانواده ات، برایت دعا و گریه می کردند! ۲۱

چه اعمالی باعث رفع فشار و عذاب قبر می گردد؟
امام صادق (ع) فرمود: مؤمنی که مابین ظهر روز پنجشنبه تا ظهر روز جمعه بمیرد، خدا او را از فشار قبر، نجات می دهد. و در حدیث دیگری فرمود: مؤمنی که روز جمعه رحلت کند، بر او نوشته می شود که از عذاب قبر، آزاد است. ۲۲

شود. ۲۳.

امام پنجم (ع) فرمود: کسیکه رکوعش را کامل بجا آورد، دچار وحشت قبر نمی

رسول خدا (ص) فرمود: هر که مؤمن بدون لباسی را بپوشاند، او را از لباسهای سندس و استبرق بهشت، بپوشانند. و تا تاری از آن لباس باقی است، در حفظ وضمان الهی است و بر خدا لازم است که سختی مرگ را بر او آسان کند و قبرش را توسعه دهد و هنگامیکه مبعوث شود، ملائکه با بشارت از او استقبال کنند. ۲۴.

رسول خدا (ص) از جمله آثار نماز شب را این گونه فرمود: نماز شب نزد عزرائیل از صاحبش شفاعت می کند. چراغی در قبر او می شود. فرش او در قبر است. جواب نکیر و منکر را می دهد. در قبر مونس و یاور صاحبش تا روز قیامت می شود. ۲۵.

رسول خدا (ص) فرمود: هر که می خواهد در زیر زمین، نپوسد و تازه بماند، مسجد را فرش کند! و هر که چراغ مسجد را روشن نماید، خدا قبر او را روشن کند. و تا آن چراغ روشن است، ملائکه برای او استغفار کنند. ۲۶.

رسول خدا (ص) فرمود: طالب علم تا از حوض کوثر ننوشد، از دنیانرود و قبض روح نشود! و در قبر، جسد طالب علم را کرم نمی خورد! خوشابحال طالب علم! ۲۷.

رسول خدا (ص) فرمود: هر که برای نماز جماعت، بسوی مسجد برود، برای هر قدم، هفتاد هزار حسنه دارد. و اگر بر نماز جماعت، مداومت کند، خداوند، هفتاد هزار فرشته می فرستد تا در قبر از او عیادت کنند و در تنهایی قبر، مونس او باشند و تا روز قیامت، برایش

استغفار کنند. ۲۸

امام صادق (ع) فرمود: هر که چهار حج بجا آورد، هر گز فشار قبر نبیند! و چون بمیرد، خداوند جهای او را در قبر مجسم کند که تا روز قیامت، نماز می خوانند و ثواب آن نمازها برای او باشد. ۲۹

رسول خدا (ص) فرمود: روزی حضرت عیسی (ع) از قبری عبور کرد و مشاهده نمود که صاحب آنرا عذاب می کنند. سال بعد وقتی از آنجا عبور می کرد، متوجه شد که از عذاب خبری نیست! سؤال کرد: خدایا! سال گذشته این شخص را عذاب می کردند ولی امسال از عذاب اثری نیست! خدا به او وحی کرد: ای روح الله! این مرد، فرزند صالحی دارد که امسال راهی را برای مردم ساخته است و یتیمی را پناه داده است! لذا این مرد را بخاطر فرزندش آمرزیدم. ۳۰

امام صادق (ع): وقتی رقیه دختر پیامبر (ص) از دنیا رفت، پیامبر بر سر قبر او رفت و دستها را بسوی آسمان بلند کرد و اشک از چشمانش سرازیر شد! بعدها اصحاب گفتند: ای رسول خدا! ما می دیدیم که شما دستها را به آسمان بلند کرده و می گریستید! فرمود: از خدا خواستم تا عذاب قبر را از رقیه بر دارد. ۳۱

وقت زیارت اهل قبور!

عبد الله بن سلیمان می گوید: از امام پنجم (ع) درباره زیارت اهل قبور سؤال کردم. فرمود: روز جمعه آنها را زیارت کن! زیرا هر کدام که در سختی و ضیق باشند، روز جمعه از طلوع فجر تا طلوع خورشید، راحت می شوند و کسانی را که به دیدارشان می آیند، می بینند و خوشحال می شوند و هنگامیکه دیدار کنندگان بر می گردند، دچار وحشت و تنهایی می شوند. ۳۲

رجعت و حکومت آل محمد (ص) چیست؟

رجعت به معنای اینست که بعد از ظهور امام زمان (عج)، امام حسین (ع) زنده می شود! اصحابش در کربلا زنده می شوند! ویزید و یارانش، نیز زنده می شوند! و امام حسین (ع) از آنها انتقام می گیرد! سپس رسول خدا (ص) و امیر مؤمنان (ع) و اصحاب و یاران آنان زنده می شوند! همچنین عده ای از دشمنان زنده می شوند! و اهل بیت (ع) از آنان انتقام می گیرند! و سالها حکومت و پادشاهی در کره زمین، به عهده آل محمد (ص) می باشد. اکثر علماء امامیه اجماع بر حقانیت رجعت دارند.

دلایل رجعت از آیات قرآن، از کتاب «حق الیقین» علامه مجلسی، بشرح زیر است:

۱- نمل ۸۲:

یعنی: چون عذاب خدا بر آنان واقع شود، دابّه زمین را بیرون آوریم که با مردم سخن گوید! بدرستیکه آن مردم به آیات ما یقین ندارند.

که طبق روایات، مراد از دابه، علی (ع) است که نزدیک قیامت، به دنیا رجعت، خواهد کرد.

دابّه الارض

اصبغ بن نباته می گوید: معاویه بمن گفت: شما شیعیان گمان می کنید، دابّه الارض، علی است؟ گفتم: تنها ما نمی گوئیم، بلکه یهود نیز چنین عقیده ای دارند! معاویه بدنبال اعلم علماء یهود فرستاد. وقتیکه آمد، پرسید: شما مسئله دابّه الارض را در کتب خود دیده اید؟ گفت: آری! معاویه پرسید: آن چیست؟ گفت: مردی است! پرسید: نامش چیست؟ گفت: الیا! پرسید: الیا به چه اسمی نزدیک است؟ گفت: علی!

۲-نمل ۸۳:

امام صادق(ع) فرمود: این آیه در رجعت است که خداوند از هر امتی، فوجی را زنده می کند.

۳-قصص ۸۵:

ان الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ اِلَى الْمَعَادِ

یعنی: آنکه قرآن را بر تو واجب کرد، تو را بر محل بر گشتن، بر می گرداند.

در احادیث زیادی وارد شده است، مراد رجعت حضرت رسول اکرم به دنیا است.

۴-آل عمران ۱۵۸:

یعنی: اگر در راه خدا، کشته شوید و یا بمیرید، هر آینه بسوی خدا محشور می شوید.

که روایت های زیادی نقل شده که این آیه در رجعت است. و مراد از راه خدا، راه ولایت علی(ع) و ذریه اوست. و هر که به این آیه ایمان داشته باشد اگر بمیرد، در

رجعت بر می گردد تا در راه اهل بیت کشته گردد و اگر در دنیا کشته شود، در رجعت بر می گردد تا بمیرد!

۵-آل عمران ۱۸۵:

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ.

یعنی: هر شخصی، چشنده مرگ است.

در تفسیر این آیه آمده است که هر که کشته نشود، مرگ را نچشیده است! پس در رجعت، به دنیا بر می گردد تا مرگ را بچشد.

۶-آل عمران ۸۱:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ

یعنی: آنگاه که خدا از پیامبران پیمان گرفت که چون شمارا کتاب و حکمت دادم، سپس پیامبری نزد شما آمد، که آنچه را با شماست، باور داشت و راست انگاشت، باید به او بگروید و یاریش کنید. - آنگاه - گفت: آیا اقرار می کنید و بر این، پیمان مرا می پذیرید؟ گفتند: اقرار داریم. فرمود: پس گواه باشید و منم با شما از گواهانم.

در روایات است که مراد از آیه فوق، رجعت است. و امام صادق (ع) فرمود: یعنی: پیامبران به رسول خدا (ص) ایمان خواهند آورد و حضرت علی (ع) را در رجعت، یاری می کنند. سپس فرمود: بخدا سوگند! هر پیامبری را که خدا مبعوث گردانیده است، از آدم و هر که بعد از اوست، همه آنها به دنیا بر می گردند و در کنار حضرت امیر (ع) جهاد می کنند.

۷- سجده ۲۱:

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

یعنی: البته آنان را عذاب نزدیکتر قبل از عذاب بزرگتر می چشائیم، شاید بر گردند.

امام صادق (ع) فرمود: عذاب نزدیکتر، عذاب رجعت است که با شمشیر، آنها را عذاب خواهند کرد و عذاب بزرگتر، قیامت است. و مراد از برگشتن و زنده شدن در رجعت است.

۸- غافر ۱۱:

رَبَّنَا آمَنَّا نُنْتِنِیْهِ وَ أَحْيَيْتَنَا نُنْتِنِیْهِ.

یعنی: خدایا! ما را دوبار میراندی و دوبار زنده کردی!

در احادیث وارد شده است که یکبار زنده شدن در رجعت است و دیگری در قیامت! و یکبار مردن در دنیا و دیگری در رجعت است.

۹- مائده ۲۰:

اِذْ جَعَلَكُمْ اَنْبِیَاءً وَ جَعَلَكُمْ مُلُوكًا.

یعنی: زمانیکه شما را پیامبر و پادشاه گردانید!

امام صادق (ع) فرمود: پیامبران، حضرت رسول (ص) و ابراهیم (ع) و اسماعیل (ع) و ذریه اویند. و پادشاهان، ائمه اند! راوی گفت: خدا چه پادشاهی بشما داده است؟ فرمود: پادشاهی بهشت و پادشاهی رجعت امیر مؤمنان علی بن ابی طالب!

۱۰- نساء ۱۵۹:

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ.

یعنی: هیچ فردی از اهل کتاب (یهود و نصاری) نیست مگر اینکه قبل از مرگش به عیسی (ع) ایمان خواهد آورد!

شهرین خوشب، گفت: حجاج به من گفت: من تفسیر آیه مذکور را نفهمیده ام! زیرا گاهی شده است که حکم اعدام فردی یهودی یا نصرانی را صادر کرده ام ولی موقع مردنشان، ندیدم که سخنی بگویند - و به عیسی (ع)، ایمان بیاورند - من جواب دادم: ای امیر! این مراد نیست که شما فهمیده اید! گفت: پس چه معنایی دارد؟ گفتم: حضرت عیسی (ع)، قبل از قیامت، از آسمان به زمین می آید و همه یهود و نصاری، به او ایمان می آورند! او پشت سر حضرت مهدی (عج) نماز می خواند. حجاج گفت: این مطلب را از کجا نقل می کنی؟ گفتم: از امام پنجم (ع) شنیده ام. گفت: بخدا سوگند! از چشمه صافی برداشته ای!

۱۱- انبیاء ۹۵:

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهُمْ أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ.

یعنی: حرام است برگشت قومی که ما آنها را عذاب نمودیم امام باقر (ع) و امام صادق (ع) فرمودند: هر قومی که حقتعالی، آنها را به عذاب، هلاک نموده است، در رجعت، بر نخواهند گشت.

۱۲- یونس ۳۹:

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلُهُ.

یعنی: بلکه تکذیب می کنند، آنچه را که علم و تأویلش را نمی دانند.

امام پنجم (ع) فرمود: این آیه در باب رجعت است که هنوز وقت آن نیامده است و آنها آنرا تکذیب کرده و می گویند: رجعت، نخواهد آمد!
۱۳- طه ۱۲۴:

ان له مَعِيشَةٌ ضَنْكًا.

یعنی: بدرستیکه برای او زندگی سختی خواهد بود.

روایت شده که این آیه در زمان رجعت است خوراک و دشمنان اهل بیت در آن زمان، عذره انسان خواهد بود.

۱۴- غافر ۵۱:

اَنَا لَنْ نَّصُرَ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ.

یعنی: بدرستیکه ما رسولان خود و مؤمنین را در زندگانی دنیا و در روزیکه برای شهادت می ایستند، یاری می کنیم.

امام صادق (ع) فرمود: یاری خدا، در زمان رجعت است. زیرا بسیاری از

پیامبران، در دنیا یاری نشدند تا زمانیکه از دنیا رفتند.

۱۵- اعراف ۹۶:

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ.

یعنی: اگر اهل سرزمینها، ایمان می آوردند و تقوا پیشه می کردند، از آسمان و زمین، برکات، بر آنها نازل می کردیم.

امام حسین (ع) فرمود: این آیه در زمان رجعت است که خداوند تعالی، برکات را از آسمان به زمین می فرستد، بطوریکه شاخه های درختان

میوه دار، از بسیاری میوه بشکند و میوه تابستان در زمستان و میوه زمستان در تابستان، بعمل آید.

۱۶- اسراء ۶:

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ

وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا.

یعنی: بار دیگر پیروزی را بر علیه آنان، برای شما قرار دادیم. و شمارا با ثروتها و پسران یاری کرده و لشکر شما را زیادتر قرار دادیم. امام صادق (ع) در تفسیر این آیه فرمود: اولین کسی که به دنیا بر می گردد، امام حسین (ع) و اصحابش و یزید و یاران - پلید - او می باشند. سپس امام، همه دشمنان را بکشد، همانطوریکه آنها او را کشتند.

۱۷- النازعات: ۷:

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ.

یعنی: روزیکه می لرزاند، لرزاننده. در حالیکه لرزاننده دیگری در پی آن در آید. امام صادق (ع) در تأویل این آیه فرمود: راجفه، حسین بن علی (ع) است و رادفه، علی بن ابی طالب (ع) است. اولین شخصی که از قبر بیرون می آید، حسین بن علی (ع) با هفتاد و پنج نفر می باشند.

۱۸- نبأ: ۳:

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ.

یعنی: هرگز! بزودی خواهند دانست. سپس بزودی می فهمند. امام صادق (ع) فرمود: مراد از دانستن اول، در رجعت است و مراد از دانستن دوم، در قیامت است.

۱۹- بقره ۱۹۳:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كَلَهُ لِلَّهِ.

یعنی: بکشید آنان را تا زمانی که دیگر فتنه نباشد و همه دین برای خدا باشد. امام صادق (ع) فرمود: مصداق این آیه، در زمان حضرت مهدی (عج) و رجعت حضرت رسول (ص) خواهد بود.

۲۰-هود ۴۹:

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

یعنی: عاقبت، با اهل تقوا خواهد بود.

روایت شده است که: این آیه در رجعت است که حکومت آل محمد (ص)، تأسیس می شود. عمر حکومتها از زمان آدم (ع) تا ایام رجعت، بیست هزار سال است و مدت حکومت آل محمد (ص) هشتاد هزار سال طول می کشد!

رجعت در روایات:

روایات زیر از کتب «حق الیقین» و «بحار الانوار» علامه مجلسی و کتاب «مجمع المعارف و مخزن العوارف» محمد شفیع بن محمد صالح، نقل شده است:

۱- امام صادق (ع) فرمود: خلفای جور، خود را امیر المؤمنین می خواندند، در حالیکه این نام مخصوص علی (ع) است. و هنوز معنا و تأویل این نام برای مردم، ظاهر نشده است! راوی گفت: تأویل آن کی خواهد بود؟ فرمود: آنوقتی که خداوند، پیامبران و مؤمنان را جمع می کند تا علی (ع) رایاری کنند. در آنروز، پیامبر اسلام، علم را بدست علی (ع) می دهد و او امیر مؤمنان، خواهد بود و همه مردم در زیر علم آن حضرت، خواهند بود و او امیر و پادشاه همه خواهد بود.

۲- امام صادق(ع):روح مؤمن پس از رحلت،آل محمد(ص) را در بهشت‌های رضوان،زیارت می‌کند وبا آنها طعام و آشامیدنی می‌خورد ومی‌آشامد ودر جلسات با آنها سخن می‌گوید تا اینکه امام عصر(عج)ظهور کند.
پس از ظهور،خداوند مؤمنین را زنده می‌کند وارواح زنده شده،فوج فوج،تلییه گفته وبه محضر آن حضرت،مشرف می‌شوند.

۳- امام صادق(ع):من از خدا خواستم که فرزندم اسماعیل را بعد از من باقی‌گذارم ولی خدا ابا کرد ولکن خدا در باره او منزلت دیگری بمن عطا کرد که در رجعت،او با ده نفر از اصحاب خود،زنده می‌شود وعلمدارش عبدالله بن شریک عامری است.

۴- امام پنجم(ع)فرمود:گویا عبدالله بن شریک را می‌بینم که عمامه سیاهی بر سر دارد وعلامتی در کتفش قرار داشته وپیش روی قائم ما، با چهار هزار نفر که در رجعت،زنده شده اند،صدا به تکبیر بلند کرده وازدامن کوه بالا می‌روند.

۵- داود رقی می‌گوید:به امام صادق(ع)عرض کردم:من پیر شده ام واستخوانهایم باریک شده است.دوست دارم آخرین عملم این باشد که در راه شما کشته شوم!امام فرمود:چاره‌ای نیست که اگر در این موقع نشود،در رجعت خواهد شد.

۶- راوی می‌گوید:از امام صادق(ع)پرسیدم:آیا رجعت حق است؟فرمود:آری!پرسیدم:اولین شخصی که رجعت کند،کی خواهد بود؟
فرمود:امام حسین(ع) که بعد از ظهور-از حضرت مهدی(عج)،بااصحابش که -در کربلا- با او شهید شدند،زنده می‌گردند.همانطور که با حضرت موسی(ع)هفتاد پیامبر بودند،با امام حسین(ع)نیز هفتاد پیامبر،خواهند بود!حضرت مهدی(عج)-در هنگام رحلت-انگشتر خود را به امام حسین(ع) می‌دهد واز دنیا خواهد رفت.امام حسین(ع)

اورا غسل و کفن و حنوط خواهد کرد و -بعد از نماز بر او- اورا در قبر، مدفون می سازد.

۷- امیر مؤمنان (ع): گویا مردگان را می بینم که داخل کوچه های کوفه شده و شمشیرهای برهنه بر دوش نهاده و بر دشمنان خدا، از اولین و آخرین می زنند!

۸- در روایت است که خدیجه ۳ در ایام رجعت زنده شده و به دنیا برمی گردد.

نتیجه مطالب رجعت:

علماء شیعه معتقدند که بعد از ظهور امام عصر (عج)، پیامبر گرامی اسلام (ص) و ائمه معصومین (ع)، زنده می شوند و به دنیا بر می گردند و پس از انتقام از دشمنان، حکومت اهل بیت (ع) را تأسیس می کنند. مدت این حکومت رابعضی روایات، هشتاد هزار سال، ذکر کرده اند. از مردم، کسانی زنده می شوند که مؤمن خالص و یا کافر خالص بوده اند و غیر از این دو دسته، بقیه افراد رجعت ندارند. همچنین اقوامی که به عذاب الهی، هلاک شده اند، در رجعت زنده نمی شوند.

فصل سوم: قیامت

روزی که فدیة از کسی، قبول نمی شود!

امام سجاد(ع) فرمود: بدان ای پسر آدم! پس از دنیا، روز قیامت است

که همه مردم جمع می شوند و خداوند، همه اولین و آخرین را جمع می نماید و آن روزی است که در صور دمیده می شود و مردگان زنده می گردند و روزی است که از شخصی، فدیة قبول نمی شود و معذرت کسی، پذیرفته نمی شود و توبه برای احدی نیست! در آنجا فقط در مقابل حسنات، پاداش و در مقابل بدیها، مکافات است! هر مؤمنی که در این دنیا، یک سر سوزن، کار خیر کرده باشد، در روز قیامت، آنرا می بیند و هر مؤمنی که در این دنیا، یک سر سوزن، کار بد کرده باشد، آنرا می بیند.

جائیه ۲۶:

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَيَّ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَالنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.

یعنی: بگو! خداوند است که شمارا زنده می کند* متولد می کند* سپس می میراند، سپس شمارا در روز قیامت، جمع می نماید. شکی در قیامت، نیست! ولی اکثر مردم، نمی دانند.

عمر و بن معدی کرب و فزع اکبر!

هنگامیکه رسول خدا(ص) از غزوة تبوک به مدینه برگشت، عمر و بن معدی کرب، نزد او رفت. پیامبر(ص) به او فرمود: ای عمرو! اسلام بیاور تا خداوند تو را از

فزع اکبر، ایمن گرداند! عمرو جواب داد: ای

محمد! من از چیزی نمی ترسم! فزع اکبر چیست؟ رسول خدا(ص) فرمود: ای عمرو! اینطور نیست که تو خیال می کنی! وقتی روز قیامت شود،

یحه ای بگوش خلایق برسد که هر مرده ای زنده شده و هر زنده ای بغیر از کسیکه خدا بخواهد، می میرد! سپس صیحه ای دیگر بگوش می

رسد که همه مردگان، زنده شده و در صف می ایستند و آسمان شکاف برمی دارد و زمین پهن می شود و کوهها از هم می پاشند و آتش مانند کوه

زبانہ می کشد ودل ہر صاحب روحی مگر کسیکہ خدا بخواہد، از افکار خالی شدہ و فقط بفکر خودش می افتد. آنوقت تو ای عمر و ادر آنروز چه می کنی؟ جواب داد: من امر بزرگی را از تو شنیدم! سپس ایمان آورد و قومش نیز ایمان آوردند!

قیامت در سخن علی (ع):

علی (ع) فرمود: وقتی موعد قیامت فرارسد، در این هنگام، خداوند آسمان را حرکت در آورد و از ہم بشکافت و زمین را بلرزش آورد و بہ سختی تکان دہد. کوهها از جا کنده. از ہیبت وسطوتش، بہ یکدیگر کوبیدہ و متلاشی شوند و با خاک یکسان گردند.

تکویر ۱ تا ۹:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ - اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ - وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ - وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ - وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ - وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ -
وَاِذَا الْبِحَارُ سُيِّرَتْ - وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ - وَاِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ - بِاٰی ذَنْبٍ قُتِلَتْ - وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ - وَاِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ - وَاِذَا الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ -
وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ - عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا اَحْضَرَتْ.

یعنی: بنام خداوند رحمن و رحیم * هنگامیکہ خورشید، بی نور شود * و زمانیکہ ستارگان تیرہ گردند * و در وقتیکہ کوهها چون ریگ روان شوند * و آنگاہ کہ شتران آہستن، رہا گذاشتہ شوند * و آنگاہ کہ جانوران وحشی، گرد آورده شوند * و آنگاہ کہ دریاها بجوش آیند * و آنگاہ کہ افراد باہم جفت شوند - نیکان با نیکان و بدان با بدان * - و آنگاہ کہ از دختر زندہ بگور شدہ، پرسند * بہ کدام گناہ کشتہ شدہ است * و آنگاہ کہ نامہ ہا - نامہ عمل - گشودہ شود * و آنگاہ کہ آسمان برکنندہ شود * و آنگاہ کہ دوزخ افروختہ و شعلہ ور گردد * و آنگاہ کہ بہشت نزدیک گردانیدہ شود * انسان آنچه را کہ پیش فرستادہ، بداند.

قیامت، ناگهانی است!

روایت شده که: وقتی قیامت فرامی رسد، آنقدر ناگهانی است که

دو نفر که لباسهایی برای فروش، عرضه کرده اند، صیحه به آنها مجال جمع کردن و پیچیدن نمی دهد! دیگری لقمه غذا برداشته تا بر دهان بگذارد، ولی صیحه به او

مهلت نمی دهد! چوپانی که گله خود را به آبگاه

آورده تا سیرایشان نماید، فرصت پیدا نمی کند!

همچنین روایت شده که: آنانکه در بازار مشغول معامله هستند،

همه در جای خود می میرند! هیچکس نمی تواند به منزل برگردد و یا وصیتی نماید.

اسامی قیامت:

یوم المجموع! روزیکه همه خلايق جمع می شوند- یوم المشهود! روزیکه عده ای در آن مورد شهادت واقع می شوند- یوم التلاق! روز

ملاقات اهل آسمان و زمین- یوم التناد! روزیکه اهل بهشت و جهنم، یکدیگر را صدا می زنند- یوم الآزفة! روز نزدیک شونده- یوم التغابن! روز

زیان اهل جهنم- یوم الحاقه! روزیکه وقوعش، حقیقت دارد- یوم القارعة! روز کوبنده- یوم الطامه الكبرى! روز حادثه عظیم- یوم الموعود!

روز وعده شده- یوم الشاهد! روزیکه عده ای در آن شهادت می دهند- یوم الغاشية! روزیکه پوشنده و فراگیر است- یوم

تبلی السرائر! روزیکه اسرار آشکار می گردد- یوم الصاخة! روز بانگ هول انگیز- یوم ترجف الراجفة! روزیکه لرزاننده می لرزاند- یوم

الفصل! روز داوری- یوما عبوساً قمطیراً! روزیکه گرفته و سخت است- یوم الواقعة! روز بوقوع پیوسته- یوم الواهية! روزیکه آسمان سست می

شود- یوم الخافضة و الرافعة! روزیکه کافر خوار و پست و مؤمن عزیز و برتر می گردد- یوم الفتح! روز پیروزی مؤمنین- یوم الحسرة! روز

پشیمانی جهنمیان... و...

حالات مردم و خلائق در صحنه قیامت!

طبق آیات قرآن، صحنه قیامت، بسیار سخت و هولناک است!

آنچنان که از سختی آن، کودکان پیر می شوند و مادران، بچه‌های شیرخوار خود را رها می نمایند و انسان از برادر و پدرومادر و فرزندان و دوستان خود فرار می نماید! آنچنان که همه انبیاء بغیر از حضرت محمد(ص)، صدامی زنند: نفسی، نفسی! یعنی خدایا! بداد من برس! انسانها را مست می بینی در حالیکه مست نمی باشند، بلکه قیامت هولناک است! در آن روز اثری از دوستی ها، رفاقت ها، فامیلی ها و قوم گرائی ها نیست! گناهکار

حاضر است برای فرار از عذاب، فرزندان وزن و برادر و خویشان خود را تسلیم کند! هیچ دوستی نمی تواند بداد دوست خود برسد، مگر خدا بخواهد! کافر آرزومی کند، ای کاش خاک بودم! قدرت جسمانی و پول و ثروت و زیبایی و حسب و نسب ریاست و علم و دانش و زرنگی و زیرکی و امثال اینها که در دنیا، دارای ارزش هستند، در قیامت بکار نمی آید! معذرت خواهی ظالمین، پذیرفته نمی شود! تنها در آن روز، متقین و مؤمنین و اولیاء خدا، خوشحال و مسرورند! آنان در قیامت، دارای درجات مختلفی هستند. بعضی ها آنقدر مقامشان بالا است که به موازات منبر نورانی

پیامبر اسلام، منبری برایش نصب می کنند! و بعضی مقامی پایینتر دارند.

عده‌ای حیوان محشور می شوند!

شخصی از رسول خدا(ص) درباره آیه -فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا- یعنی:

فوج فوج می آید. سؤال کرد. حضرت گریست و فرمود: سؤال مهمی کردی! در قیامت، عده‌ای از مردم، بصورت‌های مختلف، محشور می شوند.

۱- شایعه سازان، بصورت میمون! ۲- حرام خواران، بصورت خوک! ۳- رباخواران، بصورت واژگون! ۴- قاضی ناحق، بصورت کور! ۵- خودخواهان مغرور، بصورت کر و لال! ۶- عالم بی عمل، در حال جویدن زبان خود! ۷- همسایه آزار، بصورت دست و پا بریده! ۸- خیرچین، بصورت آویخته به شاخه ای آتش! ۹- عیاشان، بدبو تر از مردار! ۱۰- متکبران، در پوششی از آتش!

سه روایت مهم از امام صادق (ع)

- ۱- کسیکه پول دارد ولی به حج نمی رود، روز قیامت، کور محشور می شود.
- ۲- اگر مؤمنی به شخصی درباره چیزی که نیاز دارد، مراجعه کند و آن شخص در حالیکه خود و یا با واسطه می تواند که رفع احتیاج او نماید ولی جواب رد بدهد، روز قیامت با صورتی سیاه و چشمانی برگشته و دستهایش زنجیر شده به گردن، محشور می شود و به او گفته می شود: این خائنی است که به خدا و رسولش، خیانت کرده است! سپس امر می شود که به جهنم انداخته شود.
- ۳- هر کسیکه حق مؤمنی را ندهد، خداوند او را پانصدسال بر پایش نگه می دارد، بطوریکه عرق و خونش جاری شود و منادی ندا کند: این ظالمی است که حق مؤمنی را ضایع کرده است! و بعد از چهل روز توبیخ، به جهنم برده می شود.

انواع واقسام مجرمین در صحنه قیامت!

رسول خدا(ص) فرمود: کسیکه ساختمانی از روی ریا بسازد، در
قیامت تاهفت طبقه آن زمین فرو رفته و آتش به گردنش رسیده و سپس به
جهنم می افتد!

کسیکه بازنی نامحرم، ازدبر نزدیکی نماید یا با مردی یا نوجوانی لواط کند، روز قیامت، بدبو تر از مردار، محشور می شود، و اهل محشر از بوی او ناراحتند و از
او معذرتی قبول نمی گردد، سپس به جهنم می رود و همه اعمالش باطل می شود. در جهنم او را در تابوتی که میخ های آن از آهن است، گذاشته می شود و بر تابوت
فرو می کنند، تا میخها در بدنش فرومی رود و اگر عرق او را بر چهارصد امت قرار دهند، همه می میرند و او از کسانی است که عذابش از همه بیشتر است!
کسیکه مهر زنش را ندهد، نزد خدا زناکار محسوب می شود! خدا در قیامت به او می گوید: ای بنده ام! با شرایطی کنیزم را بتو تزویج کردم، ولی تو به شرایط
عمل نکردی! سپس خدا، حق زن را از مرد می گیرد و -گاهی- همه حسنات مرد را برای زن حساب می کند و اگر باز زن طلبکار بود، مرد را به جهنم می برند!
کسیکه شهادتی را مخفی کند، خدا گوشت او را بر اهل محشر می ریزد و داخل جهنم می گردد!
کسیکه دو زن داشته باشد و عدالت را در مورد نفقه و خودش،
رعایت نکند، روز قیامت با غل و زنجیر محشور شده و داخل دوزخ می
گردد!

کسیکه با زن نامحرمی دست بدهد، با غل و زنجیر محشور شده و به جهنم برده می شود!
کسیکه با زن نامحرمی، شوخی کند، با هر کلمه ای که با او سخن
بگوید، هزار سال زندانی می شود و زن اگر راضی باشد و مرد را وادار به
بوسیدن یا مباشرت حرام یا شوخی با او کند، و مرد به این سبب، دچار
فحشاء شود، همین عذاب برای زن هم می باشد!
کسیکه سیلی به صورت مسلمانی بزند، خداوند در روز قیامت،

استخوانهای او را جدا کند و در غل و زنجیر محشور شده و به جهنم، داخل می شود!

کسیکه بین دو نفر سخن چینی کند، خداوند در قبر آتشی بفرستد
که او را تا قیامت بسوزاند و روز قیامت در حالیکه مارهای سیاه او را نیش
می زنند، محشور شده و به دوزخ داخل گردد!

کسیکه به فقیری ستم کند و او را حقیر شمارد، خداوند او را بصورت
ذره ای محشور کند تا داخل جنم گردد!

کسیکه به مرد یازن همسردار، تهمت زند، خداوند عمل او را باطل کند و در قیامت، هتاد هزار فرشته از مقابل و پشت سر، او را با تازیانه می زنند تا داخل دوزخ
گردد!

کسیکه شراب بخورد، خداوند از سَم مارهای سیاه و عقربها، مایعی به او بخوراند که قبل از نوشیدن، گوشت صورتش در ظرف بریزد و بعد از نوشیدن، گوشت
و پوستش مثل مردار بگندد، بطوریکه اهل محشر از بوی آن اذیت می شوند سپس به جهنم برده می شود! و کسانی که در خوردن و
فشردن انگور شراب و فروختن و خریدن و حمل آن دست دارند و کسیکه

از پول فروش آن استفاده می کند، همه در گناه شریکند و هر کسیکه شراب به نصرانی یا یهودی و صائبی و یا دیگری بنوشاند، همین گناه را
دارد!

کسیکه شهادت دروغ بر علیه مسلمانی و یا اهل کتابی و یا دیگری
بدهد، روز قیامت به زبانش آویزان می شود و در درک اسفل با منافقین خواهد بود!
کسیکه چشمش را خیره بر زن نامحرم نماید، در قیامت در حالیکه

میخهای آتشین بر چشمش فرو شده، محشور می شود و تا پایان حساب، به همین حالت است تا به دوزخ برده شود!

! کسیکه برای ریاء به مردم غذا می دهد، روز قیامت، از غذای جهنم به او می خوراند و این غذا در دلش، آتش می شود تا حساب، پایان یابد

کسیکه قرآن را حفظ کند و عمداً آنرا فراموش کند، در قیامت، دست و پا بریده و در غل و زنجیر، محشور شده و برای هر آیه ای که فراموش کرده، ماری را بر او مسلط می کنند!

کسیکه علم را بیاموزد و به آن عمل نکند و حب دنیا و زینتهای آن

بر او اثر کند، مستوجب غضب الهی بوده و با یهود و نصاری در درک اسفل خواهد بود!

کسیکه قرآن را برای ریاء بخواند، روز قیامت با صورتی تاریک و بدون گوشت، محشور شده و قرآن بر پشتش می زند تا داخل جهنم شود. و کسیکه قرآن را یاد بگیرد و به آن عمل نکند، روز قیامت، کور محشور می شود و می گوید: خدایا! چرا مرا کور محشور کردی در حالیکه من چشم داشتم؟ گفته می شود: زیرا تو آیات الهی را فراموش کردی و الان خودت فراموش می شوی! سپس به دوزخ برده می شود! و کسیکه قرآن را برای مباحثات بر علماء یا برای طلب دنیا، یاد بگیرد، خدا در قیامت استخوانهای او را پراکنده می کند!

کسیکه بر اخلاق بد زنش، صبر کند، خدا بر هر بار صبر کردن، ثواب ایوب را به او می دهد و برای زنش در هر شبانه روز، به اندازه ریگ

های زیاد، گناه نوشته می شود، و اگر مرد قبل از راضی شدن از همسرش، بمیرد، زنش روز قیامت، واژگون محشور می شود و با منافقین در درک اسفل است!

و کسیکه دنبال عیب جوئی مؤمنی باشد، خداوند او را به جهنم می اندازد و عورت او را بر همه خلائق، آشکار سازد!

کسیکه در کنار جاده ها، مکانهایی برای اسکان مسافرین درست کند، در قیامت، بر تختی از نور مبعوث شده و نور صورتش به اهل محشر،

درخشانی می کند، بطوریکه ایجاد مزاحمت برای نور حضرت ابراهیم در قبه اش می کند و مردم می گویند: این فرشته ای از فرشتگان است!

احقاف ۶:

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ

کافرین. یعنی: چون مردم محشور شوند، معبودان آنان، دشمن آنها باشند و پرستش آنها را انکار کنند. -مثلاً هر که بتی را پرستد، آن بت به او می گوید: من

شایسته پرستش نبودم!-

۴۱ الرَّحْمَن:

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ
الْأَقْدَامِ.

یعنی: قیافه گناهکاران - در قیامت - مشخص است. پس از پیشانی و پاهایشان گرفته می شود!

زنان فاسد!

امام صادق (ع): در روز قیامت، زنانی را که باهم مساحقه کرده اند،

در حالیکه لباسهایی از آتش در بر و مقنعه ای از آتش بر سر و عمودی از آتش در فرج آنهاست، آورده و وارد دوزخ می کنند!

علی (ع): هر که لواط کند، روز قیامت، جنب محشور شده و آبهای دنیا او را پاک نکند و خدا بر او غضب و لعنت کند و جهنم را برای او آماده کند!

رؤسا!

رسول خدا (ص): هر کسیکه در دنیا مسئول و رئیس باشد، اگر چه برده نفر، روز قیامت در حالیکه دستهایش به گردنش بسته شده محشور می

شود! سپس اگر آدم نیکوکاری بود، آزاد می شود و اگر ظلمی کرده باشد،

بر زنجیرهایش افزوده می شود!

قارعة ۸:

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ - فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ - وَمَا أَدْرَىٰ أَكْ مَا هِيَ -
نَارٌ حَامِيَةٌ.

یعنی: واما آنکه میزان کردارش سبک باشد* پس جایگاه او
دوزخ است* و توجه دانی آن چیست؟* آتشی است سخت سوزنده!
رسول خدا(ص): هر که با ما اهل بیت، دشمنی بورزد، روز قیامت،
دست و پا بریده، محشور می شود!

حاقه ۲۵:

وَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَهٗ
وَلَمْ أَدْرِمَ حِسَابِيَهٗ - يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَهٗ - مَا أَغْنَىٰ مَالِيَهٗ - هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهٗ - خُذُوهُ فَغُلُّوهُ - ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ.

یعنی واما کسیکه نامه عملش را به دست چپش می دهند، می گوید: ای کاش! کارنامه ام به من داده نمی شد! * و نمی دانستم حسابم چیست! * ای کاش! مرگ
پایان کار بود* مال مرا سودی نبخشید! * قدرتم از دست رفت! * ندا آید: - اورا بگیرید و در بندش کنید! * سپس اورا به جهنم اندازید!

دستها به گردن بسته!

امام پنجم(ع): روز قیامت، مردمی از قبر محشور می شوند که

دستهایشان به گردنشان بسته شده و نمی توان حتی به اندازه یک انگشت

خود را آزاد کنند و ملائکه ای همراهشان است که آنان را سرزنش شدید می کنند! اینها کسانی هستند که بخاطر خیر کمی از خیر زیاد، مانع شدند

و خداوند به آنها نعمت داد ولی حق خدا را نسبت به اموالشان ندادند.

خدا با سه دسته سخن نگوید!

رسول خدا (ص): رز قیامت، خدا با سه دسته سخن نمی گوید و

به آنان نظر - لطف - نمی کند و اعمال آنان را تزکیه نمی نماید و برای آنان

عذابی دردناک است: پیرزنا کار، پادشاه ستمکار، آدم خودرأی و متکبر!

پیامبر: «دو گروهند که خدا در روز قیامت به آنان نظر نمی کند: کسیکه با فامیلش قطع رابطه نموده است و همسایه بد!»

«امام رضا (ع): کسیکه روز عاشوراء، بدنبال کارهای دنیوی نرود، خدا حاجتهای دنیوی و اخروی او را روا می دارد. و کسیکه روز عاشوراء، روز حزن و اندوه و مصیبتش باشد، خداوند عزوجل روز قیامت را، روز شادی و سرورش قرار می دهد.»

رسول خدا: «خداوند عزوجل روز قیامت می فرماید: امروز ظالم و هر که بر او مظلوم ای است، به بهشت و جهنم راهی ندارد تا زمانی که از او در حساب، ظلمش گرفته شود! سپس اینهارا بسوی عرصه می برند در حالیکه پروردگار بر عرش است و دواتهای نوشتن اعمال - نصب شده و میزانها نهاده شده و پیامبران و شهداء که همان امامان می باشند، حاضر هستند.... شخصی پرسید: ای رسول خدا!! اگر مؤمنی بر کافری مظلوم ای داشته باشد، در حالیکه کافر جهنمی است، چگونه آنرا پس می گیرد؟ فرمود: از گناهان مؤمن بر می دارند و به اعمال کافر اضافه می کند!... سؤال شد که اگر مسلمانی بر مسلمان دیگری حقی داشته باشد چگونه اداء می شود؟ فرمود: از کارهای خوب ظالم بر می دارند و به مظلوم می دهند. سؤال شد: اگر ظالم کارهای خوب نداشته باشد؟ فرمود: از گناهان مظلوم بر می دارند و بر ظالم می گذارند!»

امام رضا(ع): «در خراسان بقعه‌ای است که تا قیامت محل نزول و صعود فرشتگان است. سؤال شد: آن کدام بقعه است؟ فرمود: آن زمین در طوس است و آن والله باغی از باغهای بهشت است. هر که مرا در آن بقعه زیارت کند، گویی رسول خدا را زیارت کرده است و من و پدرانم در قیامت، از او شفاعت نمایم.

«علی(ع): جبرئیل به پیامبر گفت: هر که انگشتر را در دست راست نماید و منظورش متابعت از سنت تو باشد، اگر در قیامت او را متحیر بینم، دستش را بگیرم و بتو و علی(ع) برسانم.» ۳۲۳

«قیامت به عابد گفته می‌شود: داخل بهشت شو. ولی به عالم گفته می‌شود: بایست و از هر که می‌خواهی شفاعت نما.»

«رسول خدا(ص): روز قیامت رحیم در حالیکه به عرش آویخته شده صدا می‌کند: خدایا! هر که مرا وصل کرد با او وصل نما و هر که با من قطع ارتباط کرد، با او قطع نما.»

هر چه ثروت انسان بیشتر باشد، حاجتهای الهی علیه او در قیامت بیشتر است.

«پیامبر(ص): روز قیامت صاحب طنبور در حالیکه صورتش سیاه و در دستش طنبوری از آتش است، محشور می‌شود»

«پیامبر(ص): روز قیامت، مغنی بصورت کور و کر و لال از قبر محشور می‌شود»

«پیامبر (ص): هر که عیب برادرش را ببیند ولی آنرا ببوشاند، خدا در قیامت عیش را ببوشاند»

ناراحتی حضرت فاطمه (س)

روزی رسول خدا (ص) به خانه دخترش آمد و دید او غمگین است. علت را پرسید. حضرت فاطمه (س) فرمود از روز قیامت می ترسم. رسول خدا (ص) فرمود دخترم! آن روز، روز بزرگی است. اول کسی که بامن وارد محشر می شود، امیر المؤمنین علی (ع) است. آنگاه جدم ابراهیم (ع) آنگاه تو محشور می شوی و فرشتگان اطراف تو را می گیرند و زنان بهشتی با استقبال تو می آیند. تو در محشر وارد می شوی و عرض می کنی خدایا! شیعیان را به من ببخش. ندا می رسد ای فاطمه! از هر که دوستدار تو و فرزندان تو است، شفاعت نما. آنوقت تو از شیعیان شفاعت می کنی.

«رسول خدا (ص): نخستین چیزی که در قیامت از زن می پرسند، نماز است و سپس درباره شوهرش (اگر ازدواج کرده بوده) که چگونه باشوهرش رفتار می نموده است.»

«منافق و دورو در قیامت با دو زبان محشور می شوند. یکی از پشت سر و دیگری از جلو و آویخته! چنان آتش از آنها می بارد که بدنهایشان را می گدازد. سپس آنان را چنین معرفی می کنند: اینان کسانی هستند که در دنیا دوزبان داشته اند و دورو بوده اند.»

پیامبر: «سه دسته بی حساب به جهنم برده می شوند: پیر زناکار، عاق والدین و شرابخوار.»

پیامبر: «هر چشمی در قیامت گریان است مگر سه چشم: آنکه از خوف خدا به گرید. چشمی که بر حرام بسته شود. چشمی که در راه خدا نگرهبانی دهد.»

امام سجاد (ع): «هر که در باره ما اشگی بریزد در قیامت باعث آبروروشنی چشم او می شود.»

رسول خدا(ص): «آیا می دانید که مفلس کیست؟ گفتند: مفلس کسیست که درهم و دینار ندارد! فرمود: مفلس اَمّت من، شخصی است که نماز و روزه دارد ولی روز قیامت در حالی محشور می شود که -در دنیا-

به کسی دشنام داده و یا حق دیگری را ضایع نموده و یا به مال دیگری تجاوز نموده است! برای جبران از حسناتش بر می دارند و به این و آن می دهند و چنانچه حسناتش کم باشد، از گناهان صاحبان حق، به حساب او می گذارند، سپس او را در آتش می اندازند.»

«امام صادق(ع): سه دسته هستند که خدا در قیامت با آنان حرف نمی زند و آنان را پاک نمی کند و برای آنان عذابی دردناک است از جمله آنها زنی است که در بستر شویش زنا می کند»

«رسول خدا(ص): کسیکه با زن شوهردار زنا کند، در قیامت از عورت هردو، چرکی به مسیر پانصدسال خارج می شود که تمام اهل جهنم از بوی بد آن اذیت می شوند و عذابشان از همه بیشتر است.»

« در روز قیامت منادی ندا می کند: کجاست فاطمه دختر محمد؟! کجاست خدیجه دختر خویلد! کجاست مریم دختر عمران! کجاست آسیه دختر مزاحم! کجاست ام کلثوم مادر یحیی!...»

سپس حضرت خدیجه و حوا و آسیه با گروهی از فرشتگان، فاطمه زهراء ۳ را همراهی می کنند تا در عرصه محشر بایستند.

امیر مؤمنان (ع) فرمود: وقتی پیامبر از دنیا رفت از همه امتش ناراحت بود بغیر از شما شیعیان! آگاه باشید که برای هر چیزی شرافتی است و شرافت دین به شیعیان است. بدانید برای هر چیزی دستگیره‌ای است و دستگیره دین شیعه است. بدانید برای هر چیزی امامی است و امام زمین، آن زمینی است که شیعه در آن ساکن است. بدانید که برای هر چیزی آقائی است و آقای مجالس، مجالس شیعه است... روز قیامت بعد از ما نزدیکترین افراد به عرش الهی شیعیانند. آنها در حالی از قبرها بیرون می‌آیند که صورتشان روشن و خوشحال می‌باشند. آنها خوشحالند ولی بقیه مردم ناراحتند. بقیه در هراسند ولی شیعیان در امان هستند...

علی (ع) فرمود: شیعیان ما در قیامت، در حالیکه صورتهای نورانی و بدنی پوشیده بوده و از هر ترسی ایمن می‌باشند، از قبرها بیرون می‌آیند و سختی‌ها و مواقف قیامت، برای آنان آسان است. مردم در هراسند ولی آنان نمی‌ترسند. مردم ناراحتند ولی آنها اندوهی ندارند. برای آنان ناله‌هایی سفید که دارای بالهایی باشند، می‌آورند و آنان سوار شده و در سایه عرش الهی فرود آمده و بر منبرهایی از نور می‌نشینند و تا پایان قیامت و حساب مردم، به خوردن غذاهایی که مقابلشان است، مشغول می‌باشند. «بحار ج ۶۸»

مائده ۳۶:

ان الذین کفروا لو ان لهم ما فی الارض جمیعاً ومثله
معه لیفتدوا به من عذاب یوم القیامة ما تقبل منهم ولهم عذاب الیم.

یعنی: اگر کافران آنچه در گره زمین است مال آنها باشد و بخواهند آنرا بدهند تا از عذاب قیامت، خلاصی یابن، از آنها قبول نمی‌شود و برای آنها عذابی دردناک است.

خدا به او نظر نکند!

امام صادق(ع): علم دین بیاموزید و جاهل به احکام دینتان نباشید!
که هرک دین الهی را نیاموزد، روز قیامت، خدا به او نظر نمی کند و عملش را تزکیه نمی نماید!

انعام ۲۲:

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ
شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ.

یعنی: و روزیکه همه را مبعوث می نمایم. سپس به مشرکین می گوئیم: کجا هستند شریکانی - که شریک خدا قرار می دادید - که شما می پنداشتید.

مسخره کننده مؤمن

رسول خدا(ص): روز قیامت، شخصی را که در دنیا مؤمنین را مسخره می کرده است، می آورند و برای او دری از بهشت را می گشایند
و می گویند: داخل شو! او هم که خیلی ناراحت بوده است، بطرف در بهشت حرکت می کند، ناگهان در بهشت را می بندند و از طرف دیگری دری می گشایند! و به
او گفته می شود: داخل شو! چون نزدیک آن در شود، آن را هم می بندند!

وَيَلِ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ.

یعنی: و ای بر تکذیب کنندگان - قیامت و معاد -.

این آیه در سورهٔ مرسلات، ده بار تکرار شده است!

سه حدیث از امام صادق (ع)

۱- هنگامیکه روز قیامت شود، یکی از پرده های بهشت را کنار می زنند. آنوقت بوی بهشت از مسیر پانصد سال بمشام همه بغیر از یکدسته می رسد! سؤال شد: آن یکدسته کدامند؟ فرمود: عاق والدین!

۲- سه دسته هستند که خدا در قیامت به آنها نظر نمی کند و آنان را تزکیه نمی نماید و برای آنان عذاب دردناک است: کسیکه ادعای امامت کند در حالیکه صلاحیت امامت ندارد! کسیکه امام منصوب از طرف خدا را انکار کند! و کسیکه گمان کند، آن دو نفر در اسلام نصیبی دارند! (تسلية الفؤاد)

۳- روز قیامت، منادی ندا کند: دشمنان اولیاء خدا کجا هستند؟ عده ای در حالیکه گوشت بر صورت ندارند، بلند شوند! سپس گفته شود: اینها کسانی هستند که مؤمنین را اذیت می کردند و با آنان دشمنی می ورزیدند و بر دینشان سرزنش می نمودند! بعد امر می شود که آنان را به جهنم ببرند.

آل عمران ۷۷:

آنانکه پیمان و عهد الهی را به قیمت کمی فروختند، در آخرت بهره ای ندارند و خدا با آنان سخن نگوید و روز قیامت به آنان نظر - نظر لطف - نکند و پاکشان نسازد و آنان را عذابی دردناک است.

ابراهیم ۴۲:

وخیال نکن خدا از اعمال ظالمین غافل است! بلکه -حساب- آنان را برای روزی که در آن، چشم‌ها خیره بماند* درحالی‌که سرها بالا گرفته، چشمشان بهم نخورد و دلشان خالی از هر سرور و شادی است، تأخیر انداخته است.

چرا به علمت عمل نکردی؟

امام صادق(ع) در تفسیر آیه «فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ» یعنی: برای خدا حجت رسا است» فرمود: خداوند روز قیامت، به بنده می‌فرماید: آیا عالم نبودی؟ اگر بگویند: آری! گفته می‌شود: چرا به علمت عمل نکردی؟ و اگر بگویند: خیر! گفته می‌شود: چرا ندانستی تا عمل نمایی؟ و این حجت بالغه خدا بر بندگانش است.

عالم و قیامت!

امام صادق(ع): عالمی که علمش را مخفی کند، روز قیامت درحالی‌که بدترین بو را دارد، محشور می‌شود بطوریکه اهل محشر از بوی او ناراحت شده و همه حتی جنبنده‌گان کوچک، او را لعن نمایند. «بحار، ج ۲»

عذاب شدیدتر

رسول خدا(ص): عذاب چهار نفر از همه شدیدتر است: کسیکه پیامبر یا وصی پیامبر را بکشد و کسیکه مردم را بدون اینکه علمی داشته باشد، گمراه کند. و کسیکه مجسمه بسازد.

عصیت!

رسول خدا(ص): کسیکه در دلش، ذره ای عصیت باشد، خدا او را در قیامت، با اعراب جاهلیت، محشور می کند.

از همه سیرتر!

رسول خدا(ص): کسیکه در دنیا از همه سیرتر است، در قیامت از همه گرسنه تر است.

ریاد گنجشک!

رسول خدا(ص): کسیکه گنجشکی را بی جهت بکشد، آن گنجشک در قیامت در حالیکه فریادش در اطراف عرش بلند است، می آید و می گوید: این کسی است که مرا بی جهت کشت!

خنده و خواب کم!

حضرت داود نبی(ع): ای سلیمان! کم بخواب که روز قیامت فقیر می باشی و کم خنده کن که خنده زیاد، روز قیامت تو را حقیر می کند.

زن زیبا در قیامت!

امام صادق(ع): روز قیامت، زن زیبایی را که با زیبایی خود فتنه می کرده است، می آورند و به او خطاب می شود که چرا فتنه کردی؟ جواب می دهد که: خدا یا! تو مرا زیبا آفریدی! به او خطاب می شود که: حضرت مریم(س) از تو زیبا تر بود ولی او فتنه نکرد! سپس مرد زیبایی را که با زیبایی خود فتنه می نموده است، رامی آورند و به او خطاب می شود که

چرا فتنه کردی؟ جواب می دهد که: تو مرا زیبا آفریدی! به او خطاب می شود که: حضرت یوسف از تو زیباتر بود. ولی به فتنه نیافتاد. بعد شخصی را که بخاطر بلاها و سختیها به فتنه افتاده بود را می آورند. به او خطاب می شود که: چرا تحمل سختیها نمودی و به فتنه افتادی؟ جواب می دهد که: تو سختیها و بلاها را بر من نازل کردی و من به فتنه افتادم! به او خطاب می شود که: بلاهای حضرت ایوب (ع) از تو بیشتر بود ولی او به فتنه نیافتاد.

گوشت بر صورت ندارند!

امام صادق (ع): روز قیامت منادی ندا می کند: آنهاییکه مانع بندگان مؤمن بودند، کجا هستند؟ عده ای که گوشت بر صورت ندارند، بلند می شوند! ندا می شود: اینها کسانی هستند که در دنیا مؤمنین را اذیت می کردند و با آنان دشمنی می نمودند و دینشان را مسخره می کردند! سپس دستور داده می شود که به جهنم انداخته شوند.

زنا!

امام صادق (ع): عذاب کسیکه نطفه اش را در رحم زن نامحرم بریزد از همه بیشتر است.

لواط!

رسول خدا (ص): کسیکه با نوجوانی لواط کند، روز قیامت جُنُب محشور می شود و همه آبهای دنیا هم نمی تواند او را پاک کند!

اولین حکم در قیامت!

رسول خدا (ص): اولین حکم خدا در قیامت در مورد خونها است که افراد مربوط به آن از بقیه جدا می شوند.

حج نرفته!

امام صادق(ع): کسیکه با اینکه سالم است به حج نمی رود، کور محشور می شود!

ریاکار!

رسول خدا(ص): روز قیامت، ریاکار را به چهار نام می خوانند: ای کافر! ای فاجر! ای غادر! ای خاسر! عمل واجرت باطل شد! پاداش اعمال را از کسانی که اعمال را برای آنها انجام می دادی بگیر!

عجله در گناه!

علی(ع): کسیکه در انجام گناه عجله می کند، روز قیامت زودتر از دیگران اشک می ریزد!

آثار تلاوت بعضی از سوره ها در قیامت

کسیکه سوره یونس را در هر دو یا سه ماه تلاوت کند، روز قیامت از مقربین است* کسیکه سوره هود را در هر جمعه قرائت نماید، در قیامت از زمره پیامبران بوده و خطایش پاک می شود.* کسیکه سوره یوسف را در هر روز یا هر شب، تلاوت کند، در قیامت، جمالش مثل یوسف بوده و دچار فزع اکبر نمی گردد.* کسیکه سوره رعد را تلاوت نماید، بدون حساب، وارد بهشت شده و اجازه شفاعت در مورد خانواده و دوستانش را به او می دهند* کسیکه سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند، شهید می میرد و در قیامت با شهداء محشور می شود* کسیکه بر تلاوت سوره مریم مداومت نماید، رو قیامت جزء اصحاب عیسی(ع) محشور

شده و پادشاهی سلیمان را به او می دهند* کسیکه سوره احزاب را زیاد قرائت کند، در قیامت در کنار پیامبران، خواهد بود* کسیکه در نمازهای واجب و مستحب، سوره دخان را تلاوت کند، در قیامت، ایمن بوده و از او حسابی آسان کشیده و نامه عملش را بدست راست می دهند* کسیکه در هر جمعه، سوره احقاف تلاوت نماید، در دنیا، دچار ترس نشده و در قیامت، ایمن خواهد بود* کسیکه سوره انا فتحنا را تلاوت کند، در قیامت به او مخلص خطاب می شود* کسیکه هر شب قبل از خواب، سوره واقعه را تلاوت نماید، روز قیامت، خدا را با صورت نورانی ملاقات کند* کسیکه سوره های طلاق و تحریم را در نمازهای واجب بخواند، در قیامت، دچار ترس نمی شود* کسیکه بر سوره لا اقسّم مداومت کرده و به آن عمل کند، با بهترین صورت محشور شده و از صراط و میزان عبور کند* کسیکه سوره والنازعات را تلاوت نماید، سیراب می میرد و سیراب محشور می شود و سیراب به بهشت می رود* کسیکه سوره ذات البروج را در نمازهای واجب، تلاوت کند، در موقف پیامبران می ایستد* کسیکه سوره الطارق را در نمازهای واجب تلاوت کند، در قیامت دارای جاه و مقام بوده و از رفیقان پیامبران است* کسیکه سوره اعلی را در نمازهای واجب و مستحب، تلاوت کند، به او گفته می شود: از هر دری که می خواهی، وارد بهشت شو!* کسیکه بر تلاوت سوره العادیات مداومت کند، با علی (ع) محشور شده و در کنار او خواهد بود* کسیکه القارعه را زیاد تلاوت کند، از حرارت جهنم ایمن است* کسیکه سوره عصر را در نوافل بخواند، با خنده و نور مبعوث شده و داخل بهشت می شود* کسیکه سوره لایلاف را زیاد تلاوت نماید، او را بر مرکبی از مرکبهای بهشت سوار نمایند.

ثواب زیارت مشهد

امام جواد (ع): کسیکه قبر پدرم را - در مشهد - زیارت کند، خداوند گناهان گذشته و آینده او را ببامرزد و در قیامت تا پایان حساب، منبری بموازات منبر رسول خدا (ص)، برای او قرار می دهند.

این همان روزاست!

عمر و بن شیبیه می گوید: به امام پنجم (ع)، عرض کردم: خدا مرادایت کند! هنگامیکه قیامت بر پا می شود، پیامبر (ص) و امیر مؤمنان (ع) و شیعیان کجا هستند؟ فرمود: بر کتانی از مُشک اذفر و بر منبرهایی از نور

هستند. مردم در اضطرابند ولی آنان نیستند! مردم بی تابند ولی آنان نیستند! سپس این آیه را تلاوت فرمود: **من جاء بالحسنة فله خير منها وهم من فزع يومئذ آمنون.** یعنی: کسیکه با حسنه - ولایت علی (ع) - بیاید، از اضطراب در امان است. **لا يحزنهم الفزع الاكبر وتلقاهم**

الملائكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون. یعنی: در آن روزی که روزی تابی بزرگ است، آنها غمگین نیستند و ملائکه با آنان ملاقات کرده و می گویند: این همان روزی است که به شما وعده داده شده بود.

جسم نورانی!

رسول خدا (ص): هنگامیکه مؤمن از قبر محشور می شود، هیكلی شبیه خودش، جلو او قدم می گذارد و هر کجا مؤمن دچار ترس و هراس های قیامت می شود، آن هیكل به او دلداری می دهد و می گوید: نترس!

و ناراحت نباش! و بشارت باد بر تو به خوشحالی و کرامت خدا! تا اینکه

مؤمن حساب آسانی پس می دهد و امر به رفتن به بهشت می شود و در تمام این مراحل او با این شخص است. وقتی مؤمن می خواهد داخل بهشت شود، به آن هیكل می گوید: تو خوب شخصی هستی که همراهم از قبر خارج شدی و به من بشارت دادی تا اینکه براحتی به بهشت رسیدم. تو کیستی؟ می گوید: من همان شادی هستم که در دنیا، در دل برادر مؤمن وارد نمودی! خدا مرا خلق کرد تا بتو آرامش و بشارت بدهم!

اثرات رمضان!

رسول خدا (ص): یکی از اثرات روزه رمضان، امان از گرسنگی و

تشنگی قیامت است.

شهدا

رسول خدا(ص): روز قیامت، شهداء بر منبرهایی از یاقوت، در سایهٔ عرش هستند و خدا به آنان گوید: آیا پاداش خوبی به شما دادم؟ می گویند: آری!

لباس از نور

رسول خدا(ص): روز قیامت، عده ای را می آورند که لباسهایی از نور پوشیده و بر صورتشان نیز نور است. آثار سجده از آنها پیدا است. آنها از صفوف عبور کرده و در مقابل - قدرت و عظمت - پروردگار می ایستند. ملائکه و پیامبران و شهداء و صالحین بر آنها غبطه می خورند! عمر گفت: یا رسول الله! اینها کیانند؟ فرمود: شیعیان ما که امامشان، علی(ع) است.

خواب عجیب پیامبر!

رسول خدا(ص) فرمود: دیشب عجایی را در خواب دیدم! از جمله دیدم مردی از امت مرا خواستند ۷ عذاب کنند ولی وضوء آمد و مانع عذابش شد! دیدم شیاطین، مردی از امت مرا دچار وحشت کردند ولی ذکر خدا آمد و او را نجات داد! دیدم مردی از امت را که مأمورین عذاب به سراغش آمدند ولی نماز آمد و مانع شد! دیدم مردی از امت دچار تشنگی و عطش بود و هر گاه می خواست آب بنوشد، مانع می شدند ولی روزهٔ رمضان آمد و او را سیراب کرد! دیدم مردی از امت را که می خواست یه گروه پیامبران، که حلقه وار نشست بودند، بپیوندد، ولی نمی گذاشتند. اما غسل جنابت آمد و دست او را گرفت و در کنارم نشانده! دیدم

مردی از امتم را که مقابل و پشت سر و سمت راست و چپ و پائینش، تاریک است و او در تاریکی واقع شده بود. ولی حج و عمره آمد و او را از تاریکی در آورد و نور کرد! دیدم مردی از امتم، با مؤمنین صحبت می کرد. ولی آنها با او سخن گفتند و با او دست دادند! دیدم مردی از امتم را که دست و صورت خود را از آتش دور می کرد. تا اینکه صدقه آمد و سایه بر سرش و پرده بر صورتش شد! دیدم مردی از امتم را که زبانه آتش از هر طرف، او را گرفته بود. ولی امر بمعروف و نهی از منکر آمدند و او را خلاص کردند باملائکه رحمت قرار دادند! دیدم مردی از امتم را که نشسته بود و بین او و رحمت الهی، مانع قرار داشت. ولی خوش اخلاقیش آمد و دست او را گرفت و وارد رحمت الهی نمود! دیدم مردی از امتم را که نامه عملش به دست چپ بود. ولی خوف او از خدا آمد و نامه عملش را بدست راستش داد! دیدم مردی از امتم را که بر لبه جهنم ایستاده بود. ولی امیدش به خدا آمد و او را نجات داد! دیدم مردی از امتم در آتش افتاد ولی اشکهایی که از ترس خدا ریخته بود آمد و او را از آتش در آورد! دیدم مردی از امتم بر پل صراط می لرزید. ولی حسن ظنش به خدا آمد و لرزشش بر طرف شد و از صراط عبور کرد! دیدم مردی از امتم بر صراط است و گاهی بر سین اش و گاهی بر دست و پایش می رود و گاهی معلق می شود. ولی صلوات او بر مت آمد و او را بر پایش ایستاند و از صراط عبورش داد! دیدم مردی از امتم بر در بهشت است ولی در بهشت بسته بود. تا اینکه شهادت لا اله الا الله آمد و درها را باز کردند و او وارد بهشت شد!

همه گریان

رسول خدا (ص): روز قیامت، همه چشمها گریان است غیر از سه چشم! چشم کسیکه یکشب در راه خدا، نگهبانی داده است. چشم کسی که بر روی حرام بسته شده است. و چشم کسیکه از خوف خدا، اشک ریخته است.

نماز شب

رسول خدا(ص): از جمله آثار نماز شب، اینست که روز قیامت، تاجی بر سر و سایه ای بر بالای سر صاحبش می شود.

آقا در قیامت

امام پنجم(ع): سرور و آقای نیکان در قیامت، شخصی است که بعد از رحلت پدر و مادرش، نیز به آنان نیکی کرده است - آنان را فراموش ننموده است -.

ایمن از فزع!

امام صادق(ع): هر که سه روز آخر ماه رجب را روزه بگیرد، از فزع بزرگ و هول و هراسهای آن، ایمن گردد.

سخنران قیامت

رسول خدا(ص): خطیب و سخنران انبیاء در قیامت، شعیب پیامبر است.

اهل تواضع

حدیث قدسی: در قیامت نزدیک ترین افراد به من اهل تواضع و دورترین افراد بمن متکبرین هستند.

عبدالمطلب یک امت!

امام صادق (ع): روز قیامت، عبدالمطلب، به صورت یک اُمّت محشور می شود و دارای چهرهٔ پیامبران و هیبت پادشاهان است.

اولین شخصیکه محشور می شود!

در صحف ادریس است که خدا فرمود: محمد (ص) اولین کسی است که از زمین محشور می شود و به موقف قیامت، وارد می گردد و شفاعت می کند و شفاعتش قبول می شود و اولین شخصی است که درهای بهشت را می کوبد و بهشت برایش گشوده می شود و وارد بهشت می شود.

شیعیان علی (ع) در قیامت

علی (ع): در قیامت، اهل ولایت ما، در حالیکه دارای صورتهای نورانی و بدنی پوشیده و ایمن از هر ترسی هستند، از قبرها خارج می شوند. سختی ها و مواقف قیامت، برای آنان آسان است. مردم می ترسند ولی آنان نمی ترسند! مردم ناراحت و غمگینند ولی آنها اندوهی ندارند! برای آنان ناقه هایی سفید که دارای بالهایی می باشند، می آورند و آنان سوار شده و در سایهٔ عرش الهی فرود آمده و بر منبرهایی از نور می نشینند و تا پایان حساب مردم، به خوردن طعامهایی که در مقابل آنان است مشغول هستند.

تبدیل بدی به خوبی

امام باقر (ع) در تفسیر آیه «فاولئك يبدل الله سيئاتهم حسنات» یعنی: آنها کسانی هستند که خدا، بدیهای آنان را تبدیل به نیکی می کند، فرمود: وقتی مؤمن گناهکار را به موقف حساب می آورند، خدا خود از او حساب می کشد. هیچکس از حساب او خبردار نمی شود! خدا گناهان او را یاد آور می شود و مومن هم به آنها اقرار می کند. سپس خدا به نویسندگان اعمال دستور می دهد که گناهان او را تبدیل به حسنات کنند و این حسنات را به مردم نشان دهند! مردم وقتی حسنات او را می بینند،

می گویند: این شخص اصلاً گناهی نکرده است! در آخر خدا دستور می دهد، او را به بهشت ببرند.

اثر علم

رسول خدا(ص): کسیکه یک مسئله یاد بگیرد، روز قیامت، هزار گردنبنند از نور بر گردش می گذارند. «بحار، ج ۱»

اولین نفری که صدا می زند

رسول خدا(ص): اولین نفری را که در قیامت، صدا می زند، من هستم. من از طرف راست عرش بر می خیزم و لباس سبزی از لباسهای بهشت می پوشم. سپس پدرم ابراهیم را می خوانند. او هم از جانب راست عرش بر می خیزد و بر تن او هم لباس سبزی از لباسهای بهشت می پوشانند. بعد منادی از طرف عرش ندا می دهد: بهترین پدر، پدرت ابراهیم است و بهترین برادر، برادرت علی(ع) است.

ترس از خدا

رسول خدا(ص): هر که برای خدا و از خوف خدا، گناه نکند، خدا او را در روز قیامت، راضی می نماید.

کنترل عصبانیت

امام پنجم(ع): کسیکه عصبانیت خود را کنترل کند، در حالیکه قدرت بر اعمال خشونت دارد، روز قیامت خداوند دلش را از اطمینان و ایمان پر نماید.

فقراء در را می کوبند!

امام صادق(ع): روز قیامت عده ای بطرف بهشت رفته و درهای آنرا می کوبند! به آنها گفته می شود: شما کیستید؟ جواب می دهند: ما فقراء هستیم! به آنها می گویند: اول بروید حساب پس بدهید! جواب می دهند شما چیزی بمانداید تا حساب آن را از ما بکشید! خداوند عزوجل می فرماید: راست گفتند! آنها را به بهشت داخل کنید.

موهای منا

امام صادق(ع): وقتی مؤمنی در مراسم حج در منی 'موهای خود را کوتاه نمود، و آنها را در زمین دفن کرد، روز قیامت همین موها در حالیکه از طرف صاحب خود لبیک می گوید، می آیند.

اثر ۴۰ سال اذان

رسول خدا(ص): کسیکه ۴۰ سال اذان بگوید، روز قیامت، عمل چهل صدیق را به او بدهند. کسیکه ۲۰ سال اذان بگوید، در قیامت نورش باندازه نور آسمان است. کسیکه ۱۰ سال اذان بگوید، با حضرت ابراهیم(ع) در یکجا می باشد. کسیکه ۱ سال اذان بگوید، همه گناهانش آمرزیده می شود.

وضو

رسول خدا(ص): من در قیامت، امتم را از آثار وضوء می شناسم.

چرا مریض شدم نیامدی؟

صادقین(ع): خداوند، روز قیامت از مؤمن حساب آسانی می کشد. سپس او را عتاب می کند که چرا وقتی مریض شدم، به عیادت نیامدی؟ مؤمن می گوید: تو پروردگار و من بنده ام! تو حی هستی و دچار درد و ناراحتی نمی شوی! خدا می فرماید: هر که مؤمنی را عیادت کند، گویا مرا عیادت کرده است.

چهار حدیث از رسول خدا(ص)

بچه‌ها در مقابل بهشت

۱- روز قیامت، به اطفال مؤمنین گفته می‌شود که به بهشت بروید! آنها حرکت می‌کنند ولی در بهشت منتظر پدر و مادر خود می‌ایستند! به آنها گفته می‌شود: آنها گناهکارند! کودکان با شنیدن این سخن، ناله سر می‌دهند... در این حال خدا می‌فرماید: پدر و مادر آنها را هم به بهشت ببرید.

قرآن جلو جهنم

۲- روز قیامت، هر سوره قرآن بر در جهنم می‌ایستد و نمی‌گذارد قاری او به جهنم برود!

شعار مسلمین

۳- شعار مسلمین در هنگام عبور از پل صراط، لا اله الا الله و علی الله فلیتوکل المتوکلون است.

حافظ ۴۰ حدیث

۴- کسیکه ۴۰ حدیث دینی برای امت حفظ کند، روز قیامت در زمره فقهاء و علماء خواهد بود.

نام محمد

در روایت است که در قیامت، خدا به کسیکه نامش محمد است می‌فرماید: حیا نکردی با اینکه نامت نام حیب من است، معصیت نمودی؟ ولی امروز من حیا می‌کنم که تورا عذاب کنم! زیرا نامت نام حیب من است.

شیعیان

امام صادق(ع): روز قیامت، ندا می‌شود: شیعیان آل محمد(ص) کجا هستند؟ عده‌ی زیادی که فقط خدا اندازه آنها را می‌داند، بلند می‌شوند! سپس ندا می‌شود: زائرین قبر حسین(ع) کجا هستند؟ عده‌ی زیادی بلند می‌شوبه آنها گفته می‌شود: دست هر که را دوست دارید بگیرید و داخل بهشت شوید!

اولین عضوی که حرف می‌زند!

امام صادق(ع): اولین عضوی که در قیامت، سخن می‌گوید، رَحِم است. می‌گوید: خدا یا! هر که مرا وصل نمود، تو هم امروز بین خود و او را وصل نما! او هر که مرا قطع نمود، تو هم امروز بین خود و او را قطع کن!

شعله‌ای مانند کوه

رسول خدا(ص): بنده‌ای در قیامت، ایستاده است. ناگاه شعله‌ای از آتش جهنم که از همه کوهها بزرگتر است، بسوی او شعله می‌کشد! او متحیر می‌شود که چه کند! در این موقع گرده نانی و یا دانه‌ای که در دنیا در مهمانی به مؤمنی داده است، در هوا پیدا می‌شود و به اندازه کوهی شده و مانع از رسیدن آتش به او می‌شود.

طول پل صراط!

رسول خدا(ص): صفوف خلایق در قیامت، ۱۲۰ صف است که طول هر صفی مسیر چهل هزار سال و عرضش هزار سال است. صفوف مؤمنین سه صف و صفوف کفار ۱۱۷ صف است!

طول صراط مسیر سی هزار سال است. اولین کسانی که از صراط، گذرمی کنند، مؤمنین هستند که عبور بعضی از آنان، بیست سال طول می کشد! سپس کفار از پل صراط عبور می کنند ولی در بین راه، نورشان از بین می رود و خطاب به مؤمنین، می گویند: بایستید! تا ما از نور شما مقداری بگیریم! و در این هنگام به جهنم سقوط می کنند.

سه حدیث از امام صادق (ع)

صراط در دنیا

۱- صراط در دنیا، همان امامی است که اطاعتش واجب است. هر که امامش را شناخت و به او اقتدا کرد، از صراط که پلی است بر روی جهنم، عبور می کند. و کسیکه امامش را شناخت، در هنگام عبور از صراط آخرت، پایش بلغزد و در جهنم افتد.

از موباریکتر

۲- مردم در هنگام عبور از صراط، چند دسته هستند و صراط از موباریکتر و از شمشیر، تیز تر است. بعضی ها مثل برق عبور می کنند! دسته ای مثل اسب تیز پا عبور می نمایند! بعضی ها سینه خیز می روند! عده ای پیاده و آهسته می روند! و بعضی ها بصورت معلق که گاهی از آتش جهنم به آنها می رسد و مقداری می سوزند و گاهی سرپامی ایستند و از جهنم، چیزی به آنها نمی رسد، می روند!

مرصاد!

۳- مرصاد- که در آیه ۱۴ فجر که می فرماید: **ان رَبِّكَ لَبِالْمُرْصَادِ**. - پلی بر صراط است که هر که بر او مظلمه باشد، نمی تواند از او عبور کند.

وقتیکه جهنم را می آورند!

امام پنجم (ع) فرمود: وقتیکه آیه: **وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ**، یعنی: امروز جهنم آورده می شود! نازل شد، تفسیر آنرا از رسول خدا (ص) سؤال کردند. حضرت فرمود: جبرئیل بمن خبر داد وقتیکه خدائیکه جز او خدائی نیست، خلائق را از اول تا آخر، در قیامت جمع کند، جهنم را با هزار دهنه می آورند و هر دهنه ای را هزار فرشته از نگهبانان قوی و خشمگین، گرفته اند. آتش از جهنم زبانه می کشد و می خواهد دیگران را ببلعد! و اگر خداوند جهنم را برای حساب و کتاب خلائق، نگه ندارد، می خواهد همه را هلاک کند! در این موقع، از جهنم گردنی بیرون می آید که بر همه، چه خوبان و چه بدان، احاطه و مسلط می شود! صدای همه حتی ملائکه و پیامبران بلند می شود که: **خدا یا ابر من رحم کن! غیر از تو ای محمد! که می گویی: خدا یا ابر امّتم رحم کن! سپس بر جهنم، صراط را که از شمشیر روانتر و شامل سه پل است، می گذارند. به همه دستور داده می شود از پل عبور کنند! در هنگام عبور از صراط به پل اول، که ایستگاه رحیم و امانت است، می رسند و در آنجا توقیف می گردند. اگر از آن نجات یافتند، به پل دوم که نماز است می رسند! اگر از آنجا هم نجات یافتند، به پل سوم که حق الله است می رسند!**

صحنه های مختلف قیامت!

شخصی خدمت امیر مؤمنان آمد و گفت: ای امیر مؤمنان! در قرآن دچار شک شده ام! حرت فرمود: مادرت بعزایت بنشیند! چرا در قرآن بشک افتاده ای؟ گفت: زیرا در قرآن آیاتی است که با یکدیگر مخالف هستند! حضرت فرمود: کدام آیات؟ گفت: یکی آیه ۲۸ سوره نبا که می فرماید: روز قیامت، غیر از کسانی که خدا اجازه دهد، احدی سخن نمی گوید! دوم آیه ۲۳ انعام که می فرماید: در قیامت، مشرکین - گویند: قسم بخدا! ما مشرک نبودیم! سوم آیه ۲۵ عنکبوت که می فرماید: روز قیامت،

بعضی ها به بعضی از شما کافر می شوند و بعضی از شما، بعضی دیگر را لعن نمایند! چهارم آیه ۶۴ سوره ص که می فرماید: جهنمیان، شکایت یکدیگر را می کنند! پنجم آیه ۲۸ سوره ق می فرماید: نزد من شکایت نکنید!

در این آیات، قرآن از سخن گفتن مشرکین سخن می گوید. ولی در آیه ۶۵ یس می فرماید: امروز بردهان آنان مُهر زدیم و دستها و پاهایشان، آنچه را که انجام داده اند، برایمان می گویند!

طبق آیات اولی، آنان سخن می گویند ولی طبق آیه دومی، آنان حق سخن گفتن ندارند. در بعضی آیات است که احدی اجازه سخن گفتن ندارد ولی در بعضی از آیات می گوید که دست و پا و پوست بدن، سخن می گویند.

ای امیر مؤمنان! علت اختلاف این آیات چیست؟

امیر مؤمنان فرمود: این آیات همه در یک محل قیامت نیست. بلکه هر آیه ای مربوط به یک موقف قیامت است. زیرا روز قیامت، پنجاه هزار سال است! خداوند در آن روز، ابتدا همه را در یک محل جمع می کند.

عده ای که تابعین پیامبران بوده و در دنیا، در کارهای خیر و تقوی، به هم کمک و یاری می رسانده اند، سخن می گویند و برای یکدیگر، استغفار می کنند. اما آنانکه در دنیا، معصیت می کرده اند و در ظلم و دشمنی، یا ورهمدیگر بوده اند، و مستکبرین و مستضعفینی که ظلم می کرده اند، در قیامت، یکدیگر را لعن می نمایند!

سپس به محلی می روند که عده ای که در دنیا در ظلم، با هم همکاری کرده اند، از عده ای دیگر، فرار می کنند. همانطور که قرآن می فرماید: روزیکه انسان، از برادر و مادر و پدر و رفیق و پسرانش، فرار می کند!

بعد در محلی جمع شده و گریه می کنند که اگر صدای این گریه ها، به اهل زمین می رسید، مردم از زندگی می افتادند. آنقدر گریه می کنند که اشکشان تبدیل به خون می شود. که قرآن در آیه ۳۷ عبس می فرماید: امروز، هر شخصی ب فکر خودش است!

سپس به جای دیگری می روند و سخن می گویند. که در آیه ۲۳ انعام می فرماید: بخدا قسم! ما شرک نوزیدیم!

چون در اینجا به اعمالشان اقرار نمی کنند، بر دهانشان مهر زره می شود و دست و پا و پوست بدنهایشان، سخن می گویند و بر معصیتی که از آن سر زده شهادت میدهند! سپس مهر از دهانشان برداشته می شود و آنان به اعضای بدنشان اعتراض می کنند که چرا علیه ما شهادت می دهید؟

قرآن جواب اعضا را در آیه ۲۱ فصلت، این چنین می گوید: خدایی که هر چیزی را بسخن می آورد، ما را بسخن آورد!

بعد در جای دیگری جمع شده که هیچ شخصی بدون اجازه خدا، سخن نمی گوید. همانطور که در آیه ۳۸ انبأ می فرماید: احدی سخن نمی گوید مگر کسیکه خدا به او اجازه دهد و سخن درست بگوید.

سپس در مکان دیگر جمع می شوند که بعضی ها علیه بعضی شکایت و طلب دین می کنند. و همه این ها قبل از حساب است. و قتیکه حساب شروع شد، هر کسی بخودش مشغول می شود. ما از خدا می خواهیم که

آئروز را برایمان، مبارک گرداند.

مراقبین انسان!

رسول خدا (ص) فرمود: همانطوریکه خداوند در مورد قرضها و اموالتان، فرموده است که شاهد بگیرید، همانطور خود بر بندگانش شاهد گرفته است. برای هر شخصی، مراقبینی قرار داده که اعمال او را

لحظه به لحظه مراقبند و همه اعمال و سخنان و الفاظ او را ثبت می نمایند. زمینی که بر روی آن ساکن است، شاهد می باشد. اگر شخص مؤمن است، در قیامت همین زمین بنفع او شهادت می دهد و اگر کافر است، بر علیه او شهادت می دهد! شبها و روزها و ماهها، شاهدند. سایر مؤمنین شاهد هستند. ملائکه نویسنده اعمال شاهدند.

فصلت ۱۹ تا ۲۲:

روزیکه دشمنان خدا را بسوی آتش دوزخ کشانند و در آنجا باز داشته شوند* تا اینکه به دوزخ رسند، در این موقع گوش و چشمها و پوستهای بدنشان، بر اعمال آنها شهادت می دهند* آنها به پوستهای بدنشان می گویند: چرا بر علیه ما شهادت دادید؟ گویند: خدایی که هر چیزی را به

سخن می آورد، ما را بسخن آورد. و اوست که اول بار شمارا خلق کرد و بسوی او باز می گردید. *و شما که گناه می کردید، برای این نبود که گوش و چشمها و پوست بدنتان شهادت ندهند، بلکه خیال می کردید، که خداوند بسیاری از اعمال شمارا نمی داند!

شاهد بر شیعیان

امام صادق (ع): ما بر شیعیانمان شاهد هستیم و شیعیان ما بر مردم شاهد هستند. و بوسیله شهادت شیعیان ما، عده ای پاداش و عده ای عذاب می بینند.

روزها شاهدند!

امام صادق (ع): هر روزیکه می آید، آن روز می گوید: ای فرزند آدم!

من روز جدیدی هستم و روز قیامت بر اعمال تو شهادت می دهم! پس

در من و بوسیله من کار خیر انجام بده تا روز قیامت بنفع تو شهادت بدهم. و بدان که بعد از امروز دیگر مرا نخواهی دید! و شب هم به همین صورت با انسان سخن می گوید.

ظالم را به بهشت راه ندهند!

امام سجاد (ع): خداوند عزوجل روز قیامت می فرماید: امروز ظالم و هر که بر او مظلومه ای است، به بهشت و جهنم راهی ندارد تا زمانیکه از او در حساب، ظلمش گرفته شود! سپس اینها را بسوی عرصه می برند در حالیکه پروردگار بر عرش است و دواتهای نوشتن اعمال نصب شده و میزانشان نهاده شده و پیامبران و شهداء که همان امامان می باشند، حاضر هستند... شخصی پرسید: ای رسول خدا! اگر مؤمنی بر کافری مظلومه ای داشته باشد، در حالیکه کافر جهنمی است، چگونه

آنرا پس می گیرد؟ فرمود: از گناهان مؤمن بر می دارند و به اعمال کافر اضافه می کند!... سؤال شد که اگر مسلمانی بر مسلمان دیگر حقی داشته باشد چگونه اداء می شود؟ فرمود: از کارهای خوب ظالم بر می دارند و به مظلوم می دهند. سؤال شد: اگر ظالم کارهای خوب نداشته باشد؟ فرمود: از گناهان مظلوم بر می دارند و بر ظالم می گذارند!

سه روایت از رسول خدا (ص)

سؤال از چهار چیز

۱- بنده در روز قیامت قدم از قدم بر نمی دارد تا از چهار چیز از او سؤال می کنند: از عمرش که در چه چیزی صرف شد! جوانی را در چه راهی گذراند! ثروتش را از کجا بدست آورد و در کجا صرف نمود! از محبت ما اهل بیت!

باز هم نماز شب

۲- کسانی که نماز شب می خوانند. نماز شب باعث سنگینی اعمال خوب آنان می شود.

۲۴ خزانه!

۳- روز قیامت برای هر شبانه روز انسان، بیست و چهار خزانه به او نشان می دهند. وقتی نگاهش به خزانه ای که پر از نور است می افتد، آنقدر خوشحال می شود که اگر خوشحالی او را به اهل جهنم تقسیم کنند، همه آنان از درد آتش راحت می شوند! این خزانه مربوط به ساعاتی است که در آن ساعت به اطاعت خدا مشغول بوده است. سپس چشمش به خزانه ای می افتد که تاریک و بدبو و ترس آورنده است! بادیدن آن، آنقدر ناراحت می شود که اگر ناراحتی او را به اهل بهشت

تقسیم کنند، همه دچار ناراحتی می شوند! و این متعلق به ساعاتی است که در آن، به گناه مشغول بوده است! سپس خزانه ای به او نشان می دهند که نه چیزی در او است که او را خوشحال کند و نه چیزی که او را ناراحت کند! و این مربوط به ساعاتی است که در آن به امورات مباح مشغول بوده است! او با دیدن این خزانه تأسف می خورد که چرا در این ساعت به اطاعت الهی مشغول نبوده است. همانطور که خدا می فرماید: **ذَلِكْ يَوْمِ الثَّغَابِنِ** یعنی: آن روز، روز تأسف است.

مؤمن پولدار!

امام علی (ع): روز قیامت، مؤمن پولدار را برای حساب می آورند. خدای فرماید: ای بنده ام! جواب می دهد: لیبیک ای خدا! پروردگار می فرماید: آیاتورا شنوا وینا نکردم و مال زیادی بتو ندادم؟ می گوید: آری ای خدا!

خدا می فرماید: برای ملاقات با من چه آماده کرده ای؟ می گوید: بتو ایمان آوردم. پیامبرت را تصدیق کردم و در راه تو جهاد نمودم. خدا می فرماید: با آنچه بتو دادم چه کردی؟ می گوید: در راه اطاعت تو انفاق نمودم. خدا می فرماید: برای وراثت چه گذاشتی؟ می گوید: من و آنها را تو خلق کردی! تو به من و آنها رزق دادی! تو قادر بودی که همانطور که بمن رزق دادی به آنها هم روزی بدهی! لذا آنان را بتو سپردم! خدا می فرماید:

راست گفתי! برو که اگر بدانی چه مقامی نزد من داری، زیاد می خندی!

سپس مؤمن فقیر را برای حساب می خوانند. خدا می فرماید: ای فرزند آدم! می گوید: لیبیک ای خدا! می فرماید: چه کرده ای؟ می گوید: ای خدا! مرا به دینت هدایت کردی و به من نعمت دادی! باندازه کفایت بمن دادی که اگر روزی زیاد بمن می دادی، شاید مرا از عبادتت مشغول می کرد! خدا می فرماید: راست گفתי! اگر بدانی چه مقامی نزد من داری، بسیار می خندی!

سپس کافر پولدار را می آورند! خدا می فرماید: برای ملاقات با من چه آماده کرده ای؟ می گوید: چیزی آماده نکرده ام! خدا می فرماید: پس با آنچه بتو دادم چه کردی؟ می گوید: همه را برای وراثت گذاشتم! خدای فرماید: چه کسی تو را خلق کرد؟ می گوید: تو! می فرماید: چه کسی تو را خلق کرد؟

می گوید: تو! خدا می فرماید: آیا همانطور که تو را روزی دادم، نمی توانستم وراثت تو را هم روزی بدهم؟ اگر بگویی فراموش کردم، هلاک هستی! اگر بگویی نمی دانستم، باز هم هلاک هستی! اگر بدانی چه عذابی برایت آماده کرده ام، بسیار می گریستی!

سپس کافر فقیر را می آورند. خدا می فرماید: در باره دستورات من چه کردی؟ می گوید: خدایا! مرا به بلای دنیا - فقر - دچار کردی، بطوریکه تو را از یاد بردم و این بلا مرا از عبادت تو دور کرد! خدا می فرماید: چرا مرا نخواندی تا بتو روزی بدهم؟ اگر بگویی فراموش کردم، هلاک هستی! و اگر بگویی نمی دانستم، هلاک هستی! اگر بدانی چه عذای برایت مهیا نموده ام، گریه بسیار می کردی!

انبیاء ۲:

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ.

یعنی: محاسبه مردم نزدیک شده است ولی آنها در غفلت بوده و - از این حادثه - روی می گردانند.

کافر حساب ندارد!

امام سجاده (ع): بندگان خدا! بدانید که برای مشرکین، میزان و قلم و دوات محاسبه، گذاشته نمی شود! بلکه آنان گروه گروه بسوی جهنم برده می شوند! میزان و دوات برای مسلمین است.

زلزال ۷: فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ. یعنی: هر که مثقال ذره ای خیر انجام دهد، نتیجه آنرا - در قیامت - می بیند. و هر که مثقال ذره ای بدی انجام دهد، نتیجه آنرا - در قیامت - می بیند.

فصل چهارم: شفاعت

شفاعت یعنی: در پایان حساب و رسیدگی به اعمال در روز قیامت، وقتی نامه های اعمال را به دست راست و یا چپ می دهند، وعده ای بهشتی وعده ای جهنمی می شوند، به وساطت و شفاعت بعضیها که در نزد خداوند، قُرب و مقامی دارند، گروهی از جهنمیان، بخشیده می شوند و از رفتن به جهنم، نجات می یابند.

طه ۱۰۹:

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا.

یعنی: امروز شفاعت احدی سود ندارد، مگر کسیکه خدا به او اجازه داده و به سخن او راضی است.

امام صادق (ع) در تفسیر آیه فوق، فرمود: بخدا سوگند! در آنروز، بما اجازه داده می شود و جواب می گوئیم! سؤال شد: چه جوابی می دهید؟ فرمود: پروردگار را تمجید می کنیم. بر پیامبر صلوات می فرستیم. و از شیعیانمان شفاعت می کنیم و خدا، شفاعت ما را رد نمی کند.

پنج روایت از رسول خدا(ص)

شفاعت اُمّت

۱- شفاعتم را برای افرادی از امتم که مرتکب گناهان کبیره شده‌اند، ذخیره کرده‌ام.

مقام محمود

۲- وقتی در روز قیامت، به مقام محمود رسیدم، از پدر و مادر و عمو و همچنین برادری که در جاهیت داشتم، شفاعت می‌کنم.

شفاعت از چهار دسته

۳- از چهار دسته شفاعت می‌کنم: احترام کننده به ذریه ام‌را، برآورنده حاجت آنها، تلاش کننده در راه آنها و دوستدار آنها را.

۴- سه دسته شفاعت می‌کنند: پیامبران، علماء و شهداء.

۵- کسیکه زیارت من بیاید، من روز قیامت از او شفاعت می‌کنم.

چرا ما شفیع نداریم؟

امام باقر(ع): بخدا سوگند! ما شفاعت می‌کنیم. ما از شیعیان گناهکار آنقدر شفاعت می‌کنیم که در آن موقع دشمنان می‌گویند: چرا ما شفیع و دوستی که از ما حمایت کند، نداریم. ای کاش! ما را به دنیا بر گردانند تا ما هم مؤمن می‌شدیم!

انکار شفاعت

امام صادق (ع): کسیکه سه مسئله را انکار کند، از شیعیان ما نیست:
معراج، سؤال در قبر و شفاعت.

عابد در قیامت

امام صادق (ع): روز قیامت، به عابد گفته می شود: به بهشت داخل شو! و به عالم گفته می شود: توقف کن و آنهایی را که خوب تربیت کرده ای شفاعت کن!

شفاعت شیعیان

امام کاظم (ع): شیعیان ما در روز قیامت، شفاعت می کنند. حتی به اندازه قبیله ربیع و مضر، شفاعت می کنند و خداوند، بخاطر کرامت مؤمن در پیشگاه او، شفاعتش را قبول می کند.

نجات از جهنم!

امام پنجم (ع): بنده ای را بمدت هفتاد خریف که هر خریفی معادل هفتاد سال است، در جهنم عذاب می کنند. سپس آن شخص دعا می کند که: خدایا! بحق محمد و اهل بیتش، بمن رحم کن! خداوند به جبرئیل وحی می کند که: نزد بنده ام فرود آی و او را از جهنم بیرون بیاور! جبرئیل می گوید: خدایا! چگونه داخل آتش جهنم گردم؟ خداوند می فرماید: امر کرده ام که آتش برای تو سرد باشد. جبرئیل می پرسد: خدایا! نمی دانم در کجای جهنم واقع است؟ خدا می فرماید: او در چاهی در سجین است. جبرئیل فرود می آید و آن شخص را در حالیکه بر صورت افتاده است، بیرون می آورد. خداوند به او می فرماید: چند مدت در آتش بودی؟ می

گوید: نمی توانم مدت آنرا حساب کنم. خداوند می فرماید: بعزت و جلالم سوگند! اگر دعا نمی کردی، بودن تو را در آتش طولانی می کردم. ولی من بر خود حتم کرده ام که هر شخصی مرا بحق محمد و اهل بیتش، سوگند دهد، او را بیامرزم. و امروز تو را آمرزیدم.

چند روایت از رسول خدا(ص):

- ۱- شفیع موفقترا از توبه نیست.
- ۲- هر زنی که دستورات خدا را اطاعت کند، به شفاعت دخترم، فاطمه (س) به بهشت می رود.
- ۳- ملائکه نیز شفاعت می کنند.
- ۴- تعدادی از شفیعان، قرآن و رحیم و امانت می باشند.
- ۵- همسایه برای همسایه شفاعت می کند.
- ۶- پیامبران و ملائکه و مؤمنین، شفاعت می کنند. سپس خداوند جبار می فرماید: شفاعت من باقی می ماند. بگو همه شفاعت برای خداوند است.

چند دسته شفاعت نمی شوند:

- ۱- رسول خدا(ص): شفاعت من برای کسانی است که مرتکب گناه کبیره شده اند نه برای مشرکین و ظالمین.
- ۲- امام ششم (ع): اگر ملائکه مقرب و پیامبران مرسل هم از دشمنان اهل بیت (ع)، شفاعت کنند، قبول نمی شود.
- ۳- رسول خدا(ص): بخدا قسم! برای کسیکه به ذریه ام، اذیت نموده، شفاعت نمی کنم.
- ۴- امام رضا (ع): کسیکه شفاعت رسول خدا(ص) را انکار کند، به شفاعت نمی رسد.
- ۵- امام صادق (ع): شفاعت ما به کسیکه نماز را سبک بشمارد، نمی رسد.

حوض کوثر

کوثر ۱:

أَنَا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ.

ما بتو کوثر را عطا نمودیم.

ابن عباس در باره آیه فوق گفته است: کوثر، نهری در بهشت است که عمقش، هفتاد هزار فرسخ است. آبش از شیر، سفیدتر و از عسل، شیرین تر بوده و کنارهای آن از لؤلؤ و زبرجد و یاقوت است. خداوند این حوض را برای رسول خدا (ص) و اهل بیتش (ع)، قرار داده است و دیگر پیامبران در آن سهمی ندارند.

علی (ع) در کنار کوثر

امام صادق (ع): ای مسمع! کسیکه شربتی از کوثر بیاشامد، هرگز تشنه نمی شود. کوثر خُنکی کافور و بوی مُشک و طعم زنجبیل را دارد. از عسل شیرین تر و از کف نرم تر و از اشک چشم صاف تر و از عنبر پاک تر است. کوثر از نهر تسنیم جاری می شود و در کنار نهرهای بهشت روان است. در کنارش ظرفهای آشامیدن، از طلا و نقره و جواهر به عدد ستارگان آسمان قرار دارد. بوی کوثر از مسیر هزار سال بمشام می رسد. وقتی شخصی از آن بیاشامد، بوی همه میوه هارا احساس می کند. و از آشامیدن آن لذتهایی بیشتر از لذتهایی که دشمنان اهل بیت (ع) در دنیایم بردند، می برد. امیرمؤمنان (ع) در کنار کوثر بوده و در دستش عصایی است که با آن دشمنان را دور می کند.

آل عمران ۱۳۳:

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ.

یعنی: بشتابید بسوی آمرزش الهی و بهشتی که پهنای آن، باندازه آسمانها و زمین است و برای متقین آماده شده است.

فصل پنجم: بهشت

انواع بهشتها

امام باقر(ع): بهشتهایی که خدا در قرآن ذکر کرده است، بهشت عدن، بهشت فردوس، بهشت نعیم و بهشت مأوی است. و غیر از اینها بهشتهای دیگری است. آنچه را که مؤمن در بهشت در خواست کند، کافیسست که بگوید: **سبحانک اللهم!** که خادمان بهشت، هر چه را بخواهد، آماده می کنند و بعد از بهره مند شدن از نعمت، می گوید: **الحمد لله رب العالمین.**

بهشت در نهج البلاغه

علی(ع) در خطبه ۱۰۹ نهج البلاغه می فرماید: بهشت سرائی است که اقامت کنندگان آن، هرگز کوچ نمی کنند و احوالشان تغییر نمی نماید. خوف و ترسی به آنان روی نمی آورد. بیماری در وجود آنان رخنه نکند. خطرات متوجه آنان نشود و سقری در پیش ندارند تا اجباراً از محلی به محل دیگر کوچ نمایند. و در خطبه ۱۶۵ می فرماید: اگر با چشم دلت به آنچه از بهشت برای توصیف می شود، نظر اندازی، روح از لذات و زخارف دنیا، کناره گیری خواهد کرد و فکرت درباره درختهایی که شاخه هایشان، همواره بهم می خورد و ریشه های آن در دل تپه هائی از مُشک، بر سواحل نهرهای بهشت فرو رفته اند، متحیر می شود! میوه های این درختان، به آسانی و مطابق میل هر شخص، چیده می شود. میزبانان بهشتی از کسانی که در بهشتند و مقابل قصر آنان فرود آمده اند، با عسلهای مصفا و شرابهای پاکیزه که مستی ایجاد نمی کنند، پذیرائی می نمایند.

ده چیز در بهشت است!

یکی از بزرگان گفته است: این ده چیز در بهشت است: جوانی که با او پیری نیست. *سلامتی که بدنبالش بیماری نیست. *سلطنتی که در او عزل نیست. *راحتی که با او شدت نیست. *نعمتی که با او محنت نیست. *بقائی که با او فنا نیست. *حیاتی که با او مرگ نیست. *عزتی که با او ذلت نیست. *رضائی که با او سخط نیست. *أنسی که با او وحشت نیست.

آل عمران ۱۷۹:

وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ.

یعنی: اگر ایمان بیاورید و تقوا پیشه کنید، برای شما پاداشی بزرگ است.

که کلمهٔ اجر عظیم فراوان در قرآن آمده است. و مراد از آن یکی بهشت جاودان است و دیگری رضای خداوند تبارک و تعالی.

حورالعین *لباس بهشتی *موسیقی بهشتی *طوبی

امام صادق (ع): اگر حورالعینی از حوریان بهشتی، خودش را به اهل

دنیا نشان بدهد، همهٔ اهل دنیا بی تاب شده و می میرند.

رسول خدا (ص): اگر لباسی از لباسهای بهشت را به اهل دنیا نشان بدهند، چشمانشان تحمل دیدن آن را نخواهد داشت و همه از کثرت لذت نگاه به آن، بی تاب

شده و می میرند.

در روایت است که: در بهشت درختانی است که زنگهایی از نقره بر آن آویزان است. هنگامیکه اهل بهشت، علاقه به شنیدن موسیقی دارند، خداوند بادی را از

دل عرش بر می انگیزاند و این باد به درختهای مذکور می وزد و با به حرکت آوردن زنگها، تولید چنان صدائی می کند که اگر اهل دنیا آنرا بشنوند، از شدت

طرب و شادی، جان می سپارند.

رسول خدا(ص): طوبی درختی در بهشت است که خداوند آنرا بادست خویش، غرس نموده است و از روح خود در آن دمیده است. از این درخت زینتها و میوه های خوشگوار می روید که بر دهان اهل بهشت، بسیار نزدیک و شاخه هایش از پشت دیوارهای بهشت پیداست! اصل و ریشه این درخت در خانه بهشتی - علی بن ابی طالب(ع) است و دوستانش از آن بهره مند و دشمنانش ناکامند.

هشت در بهشت

امیر مؤمنان، علی(ع): بهشت دارای هشت در است: دری که از آن پیامبران و صدیقین داخل می شوند. دری که از آن شهداء و صالحین وارد می گردند. شیعیان و دوستان ما، از پنج در دیگر داخل می شوند. من همواره بر روی پل صراط دعا می کنم که خدایا! شیعه و یاور مرا و هر شخصی که مرا در دنیا دوست داشت، حفظ کن! و در دیگر دری است که سایر مسلمانان و گویندگان لا اله الا الله وارد می شوند. بشرط اینکه در دل آنها ذره ای دشمنی ما اهل بیت، وجود نداشته باشد.

جوانان سیه چشم

امام باقر(ع): همانا اهل بهشت، جوانانی سیه چشم و تاجدار، دارای گردن بند و دست بند و دانا و گرامی هستند که به هر کدام از آنها، نیروی صد نفر برای خوردن و آشامیدن و آمیزش جنسی، عطا می شود.

دختران نارپستان

رسول خدا(ص): بیشتر نهرهای بهشت از نهر کوثر است که در کناره آنها دختران نارپستان می رویند.

از جنس زعفران

امام نهم (ع): حورالعین جنسش از زعفران و خاک بهشتی است که هیچگاه فساد در آن راه نمی یابد.

یکصد هزار طعم

رسول خدا (ص): هر یک از میوه های بهشتی، یکصد هزار طعم دارد همچنان فرمود: در عالم رویا عمویم حمزه را دیدم که طبقی انگور در مقابلش بود. ناگاه به خرما تبدیل شد.

«پاداش آنان- مؤمنان- بخاطر صبری که کردند، بهشت و حریر است* در حالیکه بر تختها تکیه زده و در بهشت دچار گرما و سرما نمی شوند* سایه های درختان نزدیک است و میوه هایش در دسترس می باشد* ظرفهای نقره و کوزه های شیشه ای برایشان می آورند* شیشه هایی که از نقره و باندازه است*»

از این ظرف شربتی که طعم آن زنجبیل و از چشمه سلسبیل تهیه شده می نوشند* کودکانی که هرگز نمی میرند و اگر آنان را ببینی خیال می کنی مروارید پراکنده اند، بدورشان می گردند* اگر نگاه کنی و خوب نگاه کنی، نعمت و پادشاهی بزرگی می بینی* لباسهای آنان سبز و از جنس ابریشم نازک است و دستبندهایی از نقره بر دست دارند و خدا به آنان شراب پاکیزه می نوشاند.»

اولین و آخرین فرد در بهشت

امام رضا (ع): اولین فردی که وارد بهشت می شود، شهید است.

در روایت است که آخرین پیامبری که وارد بهشت می شود، حضرت سلیمان است. بخاطر نعمتهایی که در دنیا داشته است.

شراب بهشتی

رسول خدا(ص): ای علی! کسیکه بخاطر خدا از شراب دوری کند، خداوند از رحیق مختوم-شراب بهشتی-به او می خوراند.

بوی بهشت

ابابصیر می گوید: به امام صادق(ع)، عرض کردم که: مرا ترغیب و تشویق بفرمائید! فرمود: ای ابا محمد! بوی بهشت از مسیر هزار سال بمشام می رسد. کسیکه پایین ترین درجه اهل بهشت را دارا است، اگر همه انس و جن، مهمان او شوند، برای آنها غذا و آشامیدنی دارد و چیزی کم نمی آورد. ساده ترین نعمتها برای یک فرد بهشتی، آنستکه به او سه باغ می دهند. وقتی به باغ اول می رود، تا چشم کار می کند، حورالعین و خادم و نهرها و میوه ها را می بیند و خدا را بخاطر این نعمتها شکر می کند. در این موقع به او گفته می شود، سرت را بلند کن و به باغ دوم نگاه نما! که در آن نعمتهایی است که در اولی نیست! و...

بازار بهشت!

رسول خدا(ص): در بهشت بازاری است که چیزی در آن خرید و فروش نمی شود بلکه عکس زنان و مردان بر در بازار است که هر شخصی از عکسی خوشش بیاید، وارد بازار می شود و در آنجا جمعی حورالعین را می بیند که با صدای زیبایی که احدی مانند آنرا نشنیده می خوانند: ما نعمتیم و هرگز تغییر نمی کنیم! ما پوشیده ایم که هیچگاه عریان نمی شویم! ما همیشه راضی هستیم و هرگز خشمگین نمی شویم! ما همیشه زنده ایم و هیچگاه نمی میریم! ما سیریم و هیچگاه گرسنه نمی شویم! ما زنان خوب و زیبائیم و شوهرانمان بهترین و کریمترین افراد هستند!

عمل صالح

امام صادق(ع): عمل صالح پیشاپیش به بهشت رفته و همانطور که انسان غلامش را پیش می فرستد تا جایش را آماده کند، عمل صالح منزل بهشتی او را آماده می کند.

از طلا و نقره

رسول خدا(ص) در تفسیر آیه ۶۲ الرحمن «وَمِن دُونِهِمَا جَنَّاتٌ» یعنی: غیر از آندو بهشت، دو بهشت دیگر است. فرمود: دو بهشت دیگر است که در یکی ساختمان و آنچه در آنها است از نقره بوده و دیگری آنچه از ساختمان و غیر آن است، از طلا می باشد.

صافات ۴۸:

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ * كَأَنَّهُمْ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ.

یعنی: برای اهل بهشت، حوریانی است که فقط به شوهران خود نظر می کنند و گویا تخم مرغ بدون بو و مو هستند.

درخت بهشتی

روایت شده که بر در بهشت، درختی است که شاخه های آن برصدهزار نفر سایه می اندازد. در سمت راست درخت، چشمه ای پاک کننده وجود دارد که اهل بهشت وقتی از آن می نوشند، دلشان از حسد و پوستشان از مو پاک می شود. همانطور که خدادر آیه ۲۱ سوره انسان می فرماید: «وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا». یعنی: خدا به آنان شرابی پاک کننده می نوشاند. سپس در چشمه ای که در چپ درخت است غسل می کنند و با غسل در آن مرگ آنها از بین می رود.

نعمتهای سبقت گیرندگان در ایمان

واقعه ۱۵ تا ۲۶:

بر تختهای بافته به زر و گوهر - رویاروی یکدیگر بر آنها تکیه زده اند * پسرانی همواره نوجوان، پیرامون ایشان می گردند * با کوزه ها و جامههایی از می صاف گوارا * که از آن سردرد نگیرند و مست نشوند * و میوه هایی که دوست دارند * و گوشت هر پرنده ای که بخوانند * و دوشیزگانی با چشمهای سیاه و درشت * همچون مروارید پوشیده در صدف * پاداش اعمالشان است * در آنجا سخن لغو و گناه آلود نشوند * مگر گفتاری: سلام، سلام.

نعمتهای اصحاب یمین

در زیر درختهای سدر * و درخت موز که میوه اش بر هم چیده باشد * و سایه ای کشیده و پیوسته * و آبی همواره روان * و میوه ای بسیار، نه تمام می شود و نه مانعی است * و فرشهای بر افراشته *

زنان بهشت

امام صادق (ع): زنان بهشت حسادت ندارند و حیض نمی شوند و تندخویی نمی کنند.

اسب بهشتی

علی (ع): در بهشت درختی است که از بالای آن لباسهای حله می‌روید و از پائینش، اسبان ابلق زین و لجام کرده خارج می‌شود. این اسبان دارای بال هستند و سرگین ندارند. بهشتیان بر آنها سوار شده و به هر کجا بخواهند پرواز می‌کنند

گمان خوب به خدا

امام باقر (ع): گمان خوب به خدا داشته باشید که بهشت دارای هشت در است و فاصله بین هر در، چهل سال راه است.

در نهایت سفیدی

از امام صادق (ع) در باره آیه «فیهن خیرات حسان یعنی: در بهشت زنان خوب و زیبا است.» سؤال شد. فرمود: آنها زنان مؤمن شیعه هستند که داخل بهشت شده و به ازدواج مردان مؤمن در می‌آیند. و آنجا که فرموده است: «حور مقصورات فی الخیام یعنی: حوریانی که در خیمه‌ها نشسته‌اند.» حوران بهشت هستند که در نهایت سفیدی اند و کمرهای باریک دارند.

صفات بهشتیان

رسول خدا (ص): ساق درختهای بهشت از طلا است و اهل بهشت نیاز به بول و غائط ندارند و غذاها و آشامیدنی‌ها بوسیله عرق خوشبوئی دفع می‌شود! هر روز چهره بهشتیان، زیباتر و باطراوت‌تر می‌گردد در حالیکه در دنیا هر روز پیرتر و بدقیافه‌تر می‌شوند.

در بزرگ بهشت

رسول خدا(ص): در بزرگ بهشت مخصوص بندگان شایسته خداست ك ترك دنیا کرده اند و از محارم الهی ورع داشتند و پیوسته بسوی خدا رغبت داشت و خدا را انیس و مونس خود ساخته اند. آنها چون داخل بهشت شوند، بر کشتیها سوار شده و در دونه‌ر عظیم بهشت، سیر می کند. کشتی از یاقوت است و در آن ملائکه ای از نور هستند که لباسهای بسیار سبز پوشیده اند. اسم آن نهر جنه المأوی است.

میوه بهشت

رسول خدا(ص): میوه های بهشت بطوری به انسان نزدیک هستند که بادهان خود در حالیکه تکیه کرده است، و بدون حرکتی آن را گرفته و می خورد. انواع میوه ها حرف می زنند و هر کدام به مؤمن می گوید: اول مرا بخور! چون مؤمن میل به غذایی پیدا کند، قبل از اینکه حرفی بزند برایش آورده می شود. گاهی مؤمنین به دیدار هم می روند و در باغهای خود به استفاده از نعمتها مشغول می شوند. هوای بهشت، مانند هوای بین طلوع صبح و آفتاب است.

تزوید حوریه

امام صادق(ع): هنگامیکه بنده ای نماز خواند و گفت: اللَّهُمَّ اعْتَقِنِي مِنَ النَّارِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ. یعنی: خدایا! مرا از جهنم نجات بده! و مرا به بهشت داخل کن! و حورالعین را به من تزویج کن! در این موقع جهنم می گوید: خدایا! بنده ات آزادی از مرا از تو خواست، تو هم او را آزاد کن! بهشت می گوید: خدایا! بنده ات سکونت در مرا از تو درخواست کرد. پس او را در من ساکن کن! حورالعین می گوید: خدایا! بنده ات همسری مرا درخواست کرد. پس مرا به او تزویج کن!

منزل پیامبر

علی(ع): منزل پیامبر(ص) در بهشت عدن است که وسط همه بهشت ها و نزدیکتر از همه به عرش الهی است. کسانی که در این بهشت با رسول خدا(ص) ساکن می شوند، دوازده امام هستند.

وارد بهشت شدن

رسول خدا(ص): بهشت بر انبیاء حرام است تا من داخل بهشت بشوم و بر امت ها نیز حرام است تا شیعیان ما اهل بیت وارد شوند.

ترجمه آیه ۶۹ زخرف:

شما با همسرانتان با خوشحالی داخل بهشت شوید* با کاسه هایی از طلا و کوزه هایی بر آنان بگردانند. و در آن هر چه دلها بخواهد و چشمها از دیدن آن لذت ببردهست. و شما در آن ابدی هستید.

صد درجه فاصله

رسول خدا(ص): بهشت دارای صد درجه است که فاصله هر درجه ای با درجه دیگر به اندازه فاصله آسمان و زمین است.

جزای نیکی

رسول خدا(ص): می دانید خدا در آیه «هل جزاء الاحسان الا الاحسان. یعنی: آیا پاداش خوبی جز خوبی است» چه می گوید؟ گفتند: خدا و رسول، عالمترند! فرمود: خدا می فرماید: آیا پاداش کسیکه مانعت توحید را به او دادیم، جز بهشت است؟

یا علی!

رسول خدا(ص): حلقه درب بهشت از یاقوت قرمز است که بر صفحه های طلا نصب شده است. که هر گاه حلقه را بر صفحه بکوبند، صدا می کند: یا علی!

بهشت از نور

رسول خدا(ص) فرمود بدانید که خداوند تعالی بهشت را از نور آفرید که هشت بهشت است که بالای هم قرار دارند. و امروز بهشت در آسمان است و از همه بهشت‌ها برتر، بهشت فردوس است. و هر بهشتی نامی دارد. بهشت اول دارالسلام. که از یاقوت سرخ خلق شده است. بهشت دوم دارالقرار. بهشت سوم دارالخلد. بهشت چهارم جنت المأوی! بهشت پنجم جنت عدن که از زبرجد خلق شده است. بهشت ششم جنات النعیم از زمرد خلق شده است. بهشت هفتم جنات. بهشت هشتم فردوس نام دارد که از نور آفریده شده که هر یک از گوهری است.

درهای بهشت

رسول خدا(ص) فرمود بدانید که خداوند تعالی بهشت را از نور آفرید که هشت بهشت است که بالای هم قرار دارند. و امروز بهشت در آسمان است و از همه بهشت‌ها برتر، بهشت فردوس است. و هر بهشتی نامی دارد. بهشت اول دارالسلام. که از یاقوت سرخ خلق شده است. بهشت دوم دارالقرار. بهشت سوم دارالخلد. بهشت چهارم جنت المأوی! بهشت پنجم جنت عدن که از زبرجد خلق شده است. بهشت ششم جنات النعیم از زمرد خلق شده است. بهشت هفتم جنات. بهشت هشتم فردوس نام دارد که از نور آفریده شده که هر یک از گوهری است.

درهای بهشت هر یک بفاصله شرق و غرب عالم است و بر روی هر دری نوشته شده است انا لا اعذب من قال: لا اله الا الله. محمد رسول الله. علی ولی الله.

کلماتی که بر روی درهای بهشت نوشته شده

علامه اربلی «ره» در کشف الغمه از رسول خدا (ص) روایت می کند که وقتی به آسمان رفتم و خواستم بهشت و دوزخ را ببینم، جبرئیل مرا بسوی بهشت برد و هشت در بهشت را دیدم که بر هر یک چهار کلمه نوشته شده بود که هر کلمه ای از دنیا و آنچه در دنیا هست، بهتر است. بشرط عمل. ۱- بر درب اول نوشته بود: **لا اله الا الله** محمد رسول الله و علی ولی الله. لکل شیء حيلة وحيلة العیش اربع خصال. القناعة وبذل الحق وترك الحسد ومجالسة اهل الخیر. خدای جز خدای یگانه نیست و محمد رسول خدا و علی ولی خداست. برای هر چیزی راهی است و راه زندگی چهار چیز است. قناعت. سخن حق. ترک حسادت و هم نشینی با خوبان. ۲- بر درب دوم نوشته بود: **لا اله الا الله** محمد رسول الله و علی ولی الله. ان لکل شیء حيلة وحيلة السرور يوم القيامة اربع خصال. مسح رؤوس الیتامی والتعطف علی الارملة والسعی فی حوائج المؤمنین والنفقة للفقراء والمساکین. برای هر کاری چاره ای است و چاره خوشحالی روز قیامت چهار خصلت است. کشیدن دست مهربانی بر یتیمان. مهربانی بر بیوه زنان. تلاش در رفع گرفتاری مؤمنان. چهارم دست گیری از بیچارگان. ۳- بر درب سوم نوشته بود: **لا اله الا الله** محمد رسول الله و علی ولی الله. ان لکل شیء حيلة وحيلة الصحة فی الدنيا اربع خصال. قلة الکلام و قلة المنام و قلة المشی و قلة الطعام. هر که در دنیا سلامتی می خواهد چهار مطلب رعایت کند. کم حرفی. کم خوابی. کم راه رفتن. کم خوری. ۴- بر درب چهارم نوشته بود: **لا اله الا الله** محمد رسول الله و علی ولی الله. من کان یؤمن بالله و الیوم الاخر فلیقل خیراً او یسکت. هر که به خدا و قیامت ایمان دارد باید احترام والدین خود نگه دارد و هر که بخدا و قیامت ایمان دارد باید آنچه می گوید خوب باشد یا اینکه سکوت نماید. ۵- بر درب پنجم نوشته بود: **لا اله الا الله** محمد رسول الله و علی ولی الله. من اراد ان لا یظلم فلا یظلم و من اراد ان لا یُذلم فلا یذلم و من اراد ان یتمسک بالعروة الوثقی فلیقل لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله. هر که می خواهد به او ظلم نشود، ظلم نکند. هر که می خواهد دشنام نشنود، خود دشنام ندهد و هر که می خواهد دلیل نشود، دیگران دلیل نکند و هر که می خواهد به ریسمان الهی چنگ بزند باید بگوید: **لا اله الا الله** محمد رسول الله و علی ولی الله. ۶- بر درب ششم نوشته بود: **لا اله الا الله** محمد رسول الله و علی ولی الله. من اراد ان یکون قبره وسیعاً فلیبن المساجد. و من اراد ان لا یأکله الیدیان تحت الارض فلیسکن المساجد و من احب ان یکون نظراً لایلی جسده، فلیسکن المساجد و من احب ان یری منزله فی الجنة فلیبن

لیکسی المساجد بالبسط. هر که می خواهد قبر او گشاد باشد، مسجد بسازد و هر که می خواهد کرمهای قبر او را نخورند، اهل مسجد باشد و هر که می خواهد محل خود در بهشت را ببیند مساجد را فرش نماید و برای نماز آماده کند. ۷- بردرب هفتم نوشته بود: **لا اله الا الله** محمد رسول الله و علی ولی الله. بیاض القلب فی اربع خصال عیاده المریض و اتباع الجنایز و شراء الاکفان و رد القرض. هر که خواهد دلش بنور ایمان روشن شود، چهار خصلت پیشه کند. عیادت از مریض ها. تشییع جنازه. خریدن کفن و کفن کردن مردگان. ادای قرض و ادای قرض قرضداران. ۸- بردرب هشتم نوشته بود: لا اله الا الله محمد رسول الله و علی ولی الله. من اراد ان یدخل فی ای باب شاء فلیتمسک بابع خصال السخاء و حسن الخلق و الصدقه و کف الاذی عن الناس. هر که می خواهد از هر در بهشت که می خواهد داخل شود چهار خصلت رعایت نماید. بخشندگی. خوش اخلاقی. صدقه و اذیت نکردن دیگران.

رسول خدا (ص) فرمود در بهشت عجایب دیدم و از همه جا باز دیدم و جای نبود که مانده باشیم. قال رسول الله: ان فی الجنة غرفاً یری ظاهرها من باطنها و باطنها من ظاهرها یسکنها من اطاب الکلام و من اطعم الطعام و افشى السلام و صلی باللیل والناس نیام. در بهشت اطاقهایی است که بیرون آنها از داخلش و داخلش از بیرون دیده می شود.

چهار حیوان بهشتی

امام صادق (ع): از حیوانات فقط چهار حیوان داخل بهشت می شوند: سگ اصحاب کهف، خربلعم باعورا، ناقه صالح و گرگ حضرت یوسف.

یکو جب خاک بهشت

رسول خدا (ص): یکو جب از خاک بهشت، از دنیا و آنچه در دنیا است، بهتر می باشد.

خاک کربلا در بهشت

امام سجاد(ع) فرمود:

(هنگام برپاشدن قیامت) هنگامی که خداوند زمین را به شدت تکان داده و از جای خود در آورد، زمین کربلا به همان حالی که هست با تربت نورانی و صاف و خالصش بالا برده شده و در بهترین باغهای بهشتی قرار داده می شود. برترین منزلهای بهشتی آن جاست و در آن جای نمی گیرند مگر پیامبران. همچنان که بعضی از ستارگان در میان بقیه با درخشندگی خاصی نور افشانی می کنند، کربلا نیز در بین باغهای بهشتی می درخشده نحوی که نورش چشم تمامی اهل بهشت را می پوشاند و ندا در می دهد که: من زمین مقدس و پاک و مبارک خداوندم و حضرت سیدالشهداء را دربر دارم که سرور جوانان بهشت است.

خلقت بهشت

امام باقر(ع): خداوند بهشت را قبل از جهنم آفرید.

نتیجه بخش بهشت

بهشت مکان بزرگی است که انواع لذتها و نعمتها در آن وجود دارد. و آن پاداش افرادی است که در دنیا مطیع خدا بوده و معصیت او را نکرده باشد.

بعضی از نعمتهای بهشت در آیات و روایات، بشرح زیر است:

باغها و قصرهایی که از زیر و اطراف آن نهرها جاری است * زنهای بهشتی که زیباترین و پاکیزه ترین زنها هستند و هرگز دچار عادت ماهانه و ولادت فرزند و نجاسات و پیری نمی شوند. هرگز دست انس و جنی به آنان نرسیده و همیشه با کره هستند * بهشتیان دچار سرما و گرما نمی شوند * بهترین زینتها از طلا و نقره و لؤلؤ و یاقوت و حریر و دیباج و غیره برای بهشتیان فراهم است * اهل بهشت در کاخهایی که از جواهرات ساخته شده اند و دارای خدمتکاران بیشمار و زیبایی است، می باشند * هر میوه ای که بخواهند برای آنان آماده می شود و به هر غذائی

که میل پیدا کنند، بدون اینکه سخنی بگویند برایشان مهیا می گردد* میوه های بهشت در رنگ شیبیه هم، ولی طعم آنان با هم فرق دارد* برای دفع غذا و آشامیدنی ها نیاز به تخلی ندارند بلکه غذاها بصورت عرقی خوشبو، خارج می شوند* در بهشت هیچگاه ناسزا و سخن بد و لغو شنیده نمی شود و از اختلاف و کینه و حسادت خبری نیست* از جمله نهر های بهشت، نهری از عسل تصفیه شده، نهری از شیری که هیچگاه طعمش تغییر نمی کند و نهری از شراب بهشتی است.

در بهشت مریضی، پیری، ناراحتی، گرسنگی، تشنگی، خواب، خستگی و سرما و گرما نیست.

بهشت.

قرآن.

((به سوی آمرزش پروردگار خود و بهشتی بشتابید که پهنای آن آسمانها و زمین است و برای پرهیزگاران آماده شده است)).
((به سوی آمرزش پروردگارتان و به سوی بهشتی بشتابید که پهنای آن مانند پهنای آسمان و زمین است)).

- امام علی (ع) : هان! من چیزی مانند بهشت ندیده ام که جوینده اش خواب باشد و نه مانند دوزخ که گریزان از آن در خواب باشد.

- شما که ناگزیر میل و خواهش دارید پس خواهش خود را متوجه بهشتی کنید که به پهنای آسمانها و زمین است.

- امام باقر (ع) : ای که خواهان بهشتی! وه! چه خوابت دراز است و مرکبت کند و همتت سست! شگفتا از این طالب و مطلوب! و ای گریزان از دوزخ! چه تند مرکبت را به سوی آن می رانی؟! و چه زود به دست می آوری آنچه را که به دوزخت می افکند؟!!

- پیامبر خدا (ص) : هر که مشتاق بهشت باشد در انجام کارهای خوب بکوشد.

- امام سجاد (ع) : بدانید که هر کس مشتاق بهشت باشد به سوی خوبیها بشتابد و از خواهشهای

نفس کناره گیرد و هر که از آتش بترسد، از گناهان خود به درگاه خداوند زود توبه برد و از حرامها باز ایستد.

- امام علی (ع) : بهشت برترین هدف است.

- بهشت سرانجام رستگاران است.

- بهشت سرای امنیت و آسایش است.

- بهشت پاداش کسی است که (از خدا) فرمان برد.

- بهشت هدف پیش افتادگان است و آتش پایانه واماندگان.

- دنیا سرای شقاوت پیشگان است و بهشت سرای پرهیزگاران.

- خیری که در پی آن آتش بود خیر نتوان شمرد و شری که در پس آن بهشت باشد شر نیست.

- بهشت ناچیز است و هر بلایی جز آتش عاقبت.

- عظمت نعمتهای بهشت.

قرآن.

((و هیچ کس از آن روشنی چشم خبر ندارد که به پاداش کارهایی که می کرده اند، برایشان اندوخته اند)).

- پیامبر خدا (ص) : خدای تعالی فرموده است: برای بندگان نیک کردار خود چیزهایی فراهم آورده ام که نه چشمی دیده است و نه گوشی شنیده است و به ذهن هیچ بشری خطور نکرده است

جانهای شما بهایی جز بهشت ندارد.

قرآن.

((خدا از مؤمنان جانها و مالهایشان را خرید تا بهشت از آنان باشد)).

- امام علی (ع) : جانبهای شما جز بهشت نیست، پس آن را جز به بهشت مفروشید.

- هر کس جان خود را جز در قبال بهشت بفروشد، به رنج و مصیبت سختی گرفتار آمده است.

- هر کس جان خود را به چیزی جز نعمتهای بهشت بفروشد به آن ستم کرده است.

بهای بهشت.

- امام صادق (ع) : جمله ((لا اله الا الله)) بهای بهشت است.
- پیامبر خدا (ص) : پاداش کسی که خداوند نعمت یکتاپرستی را به او عطا کرده است، چیزی جز بهشت نیست.
- خدای عزوجل فرموده است: پاداش کسی که نعمت یکتاپرستی را به او داده‌ام چیزی جز بهشت نیست.
- خدای جل جلاله می‌فرماید: لا اله الا الله دژ من است، پس هر که به دژ من درآید از عذابم ایمن باشد.
- هر کس بمیرد و بداند که خدا حق است وارد بهشت شود.
- امام علی (ع) : بهای بهشت کار نیک و شایسته است.
- بهای بهشت دل برکندن از دنیا است.
- شرطهای رفتن به بهشت.
- پیامبر خدا (ص) : هر کس از روی اخلاص بگوید لا اله الا الله (خدایی جز الله نیست) به بهشت رود و اخلاص آن به این است که لا اله الا الله او را از آنچه خدای عزوجل حرام کرده است باز دارد.
- امام رضا (ع) در حدیث سلسله الذهب از قول پدران بزرگوارش (ع) فرمود: شنیدم پیامبر خدا می‌فرماید: شنیدم جبرئیل می‌فرماید: از خدای جل جلاله شنیدم که می‌فرماید: لا اله الا الله دژ من است، پس هر که به دژ من درآید از عذاب من ایمن باشد.
- راوی می‌گوید: چون شتر به راه افتاد آن حضرت بانگ برآورد: آن شرایطی دارد و من یکی از شرایط آنم.
- پیامبر خدا (ص) : جمله لا اله الا الله نزد خدا بزرگ و گرامی است.
- زبان آورد مال و جانش در امان است اما سرانجامش آتش باشد.
- مردی خدمت امام باقر (ع) آمد و از این حدیث پیامبر پرسید که فرموده است: هر کس بگوید: خدایی جز الله نیست به بهشت می‌رود، امام باقر (ع) فرمود: خبر درست است.
- لا اله الا الله شروطی دارد و آگاه باش که من یکی از شروط آن هستم.
- عوامل رفتن به بهشت.

قرآن.

((هر کس که کاری شایسته کند، چه زن و چه مرد، اگر مؤمن باشد همگی به بهشت می‌روند و به قدر گودی پشت هسته خرمايي در حق آنان ستم نمی‌شود)).
((خداوند جانها و مالهای مؤمنان را خرید، در مقابل اینکه بهشت از ایشان باشد)).
((این بهشتی است که آن را به بندگان پرهیزگار خود میراث می‌دهیم)).
- امام علی (ع): بهشت رفتن ارزان است و دوزخ رفتن گران.
- پیامبر خدا (ص): امت من بیشتر به سبب دو چیز وارد بهشت می‌شوند: خدا پروایی و خوشخویی

- در پاسخ به سؤال از عملی که چیزی میان آن و بهشت مانع نشود فرمود: خشمگین مشو، چیزی از مردم نخواه و بر مردم آن پسند که بر خودت می‌پسندی.
- سه چیز است که هر کس با آنها خدای عزوجل را دیدار کند از هر دری که خواهد وارد بهشت شود: کسی که خوشخو باشد و در آشکار و نهان از خدا بترسد و بحث و ستیزه را رها کند اگر چه حق با او باشد.
- امام باقر (ع): ده چیز است که هر کس با آنها خدای عزوجل را دیدار کند به بهشت درآید: گواهی دادن به یگانگی خدا، گواهی دادن به پیامبری محمد (ص)، اقرار به آنچه خدا فرستاده است، بر پا داشتن نماز، پرداختن زکات، روزه ماه رمضان، زیارت خانه خدا، دوستی با دوستان خدا و بیزاری از دشمنان خدا و دوری کردن از هر مست کننده)).
- پیامبر خدا (ص) به ابوذر فرمود: آیا دوست داری به بهشت روی؟ «ابوذر گوید:» عرض کردم: آری، پدرم فدایت باد.
- سوار بر شتر خود بود و قصد رفتن به یکی از جنگها را داشت، بادیه نشینی بیامد و رکاب شتر آن حضرت گرفت و عرض کرد: ای رسول خدا! به من کاری بیاموز که با انجام دادن آن به بهشت روم؟ حضرت فرمود: هرکاری که دوست داری مردم در حقت بکنند تو با آنها همان کن و هر کاری که دوست نداری نسبت به تو انجام دهند تو نیز با آنان چنان مکن.
- به یزید بن اسید فرمود: ای یزید بن اسید! آیا بهشت را دوست داری؟ پس، آنچه برای خودت

دوست داری برای برادرت دوست بدار.

- امام باقر (ع) : چهار چیز است که هر کس داشته باشد خداوند در بهشت برای او خانه‌ای بسازد: هر کس یتیم را سرپناه دهد، به ناتوان رحم کند، با پدر و مادرش مهربان باشد و با غلامش مدارا کند.

- امام صادق (ع) : چهار کار است که هر کس یکی از آنها را انجام دهد وارد بهشت شود: هر کس حیوان تشنه‌ای را آب دهد، یا شکم گرسنه‌ای را سیر کند، یا بدن برهنه‌ای را بپوشاند، یا گردن در بندی را آزاد کند.

- سه کار است که هر کس یکی از آنها را انجام دهد خداوند بهشت را بر او واجب گرداند: انفاق کردن در تنگدستی، خوشرویی با همه عالم و انصاف داشتن.

- امام علی (ع) : خدای سبحان به سبب نیت درست و منش پاک (بندگانش) هر کس را بخواهد به بهشت برد.

- پیامبر خدا (ص) در پاسخ به این پرسش بادیه نشینی که چه کند تا به بهشت رود فرمود: سوآلی مختصر اما پراهمیت پرسیدی.

است که خودت به تنهایی بنده آزاد کنی و فک رقبه آن است که در بهای آزادی او کمک کنی - به خویشاوند ستمگرمهربانی و نیکی کن، اگر چنین نکردی، پس گرسنه‌ای را سیر کن و تشنه‌ای را آب ده، به کار خوب فرمان ده و از کار زشت باز دار، اگر این هم نتوانستی زیانت را جز از خیر و خوبی فرو بند.

- نیز به بادیه نشین فرمود: گرسنه را سیر کن، تشنه را آب ده، به کار نیک فرمان ده و از کار زشت باز دار، اگر توان این را نداشتی زیانت را از جز خوبی نگه دار، زیرا با این کار بر شیطان چیره می‌آیی.

- آیا هر یک از شما دوست دارد به بهشت رود؟ عرض کردند: آری، ای رسول خدا.

مرگ را در مقابل دیدگان خود قرار دهید و از خدا چنان که شاید شرم دارید.

- در پاسخ به این پرسش مردی که: چه کنم تا به بهشت روم؟ فرمود: مشکی نو خریداری کن و با آن آنقدر مردم را آب بده تا آن را فرسوده و پاره کنی، زمانی که مشک را پاره کرده باشی، به عمل

بهشت دست یافته‌ای.

- امام علی (ع) : هر کس شش خصلت در او جمع شود به بهشت درآید و از آتش برهد: کسی که خدا را بشناسد و فرمانش برد و شیطان را بشناسد و نافرمانیش کند، حق را بشناسد و پیرویش نماید و باطل را بشناسد و از آن بپرهیزد و دنیا را بشناسد و دورش افکند و آخرت را بشناسد و آن را بجوید.

- مردی از حضرت مسیح (ع) پرسید: ای آموزگار خوبی! مرا به کاری راهنمایی کن که به سبب آن به بهشت دست یابم، فرمود: در نهان و آشکار از خدا بترس و به پدر و مادرت خوبی کن.
- پیامبر خدا (ص) : هر کس به اندازه زمان میان دو دوشیدن شتر جهاد در راه خدا نصیبش شود وارد بهشت گردد.

- امام علی (ع) : به بهشت دست نیابد مگر کسی که باطنش نیکو و نیتش خالص باشد.

- پیامبر خدا (ص) : وارد بهشت نشود مگر نفسی که در برابر خدا تسلیم باشد.

بهشت پوشیده از ناخوشیهاست.

قرآن.

((آیا می‌پندارید که به بهشت خواهید رفت، حال آن که هنوز آنچه بر پیشینیان شما گذشته بر شما نیامده است؟ به ایشان سختی و رنج رسید و به لرزه درآمدند تا آن جا که پیامبر و مؤمنانی که با او بودند گفتند: پس، پیروزی خدا کی خواهد بود؟ بدان که پیروزی خدا نزدیک است)).

((آیا می‌پندارید که به بهشت خواهید رفت و حال آن که هنوز خدا معلوم نکرده که از میان شما چه کسانی جهاد می‌کنند و چه کسانی پایداری می‌ورزند؟)).

((و اما هر کس که از عظمت پروردگارش ترسیده و نفس را از هوی بازداشته، همانا بهشت جایگاه اوست)).

- امام رضا (ع) : هر کس از خدا بهشت بخواهد و در برابر سختیها پایداری نورزد بیگمان خود را ریشخند کرده است.

- امام علی (ع) : رسول خدا (ص) می‌فرمود: گرداگرد بهشت را سختیها گرفته است و گرداگرد دوزخ را شهوتها.

که چیزی از طاعت خدا نیست مگر آن که با کراهت انجام می‌گیرد و چیزی از معصیت خدا نیست مگر آن که با میل صورت می‌پذیرد.

- امام باقر (ع): بهشت در احاطه ناملايمات و بردباري است، پس، هر که در دنيا بر ناملايمات صبر کند به بهشت رود، و دوزخ در احاطه لذتها و خواهشهاي نفس است، پس هر که لذت و خواهش نفس را برآورده کند به دوزخ رود.

مجلسی، رضوان الله عليه می‌گوید: مضمون این خبر مورد اتفاق شیعه و سنی است.

- پیامبر خدا (ص): بدانید که کار بهشت به سبب داشتن تپه و ماهور دشوار است و کار دوزخ به سبب خواهشهای نفسانی آسان و هموار.

- امام علی (ع): هرگز بهشت را به دست نیاورد مگر کسی که با نفس خود مبارزه کند.

- هرگز به بهشت نرسد مگر کسی که برای رسیدن به آن بکوشد.

- با ناملايمات و سختيهاست که بهشت به دست می‌آید.

- مسیح (ع): خفتن بر بوريا و خوردن نان جوین در طلب بهشت آسان است.

- امام علی (ع): بهشت با آرزو به دست نمی‌آید.

بهشت بر چه کسانی واجب است؟

- پیامبر خدا (ص): هر کس به من تضمین دهد که زبان و شهوت خویش را حفظ کند، من بهشت را برای او ضمانت می‌کنم.

- من برای کسی که بحث و مجادله را رها کند هر چند حق با او باشد و برای کسی که دروغ را هر چند به شوخی ترک گوید و برای کسی که خوشخو باشد خانه‌ای را در حومه بهشت و خانه‌ای را در مرکز بهشت و خانه‌ای را در بالای بهشت ضمانت می‌کنم.

- امام صادق (ع): چه کسی چهار چیز را به من تضمین می‌دهد تا من چهار خانه در بهشت برای او تضمین کنم؟ انفاق کن و از تنگدستی مترس، سلام را در جهان رواج ده، بحث و جدل را واگذار هر چند حق با تو باشد و با مردم به انصاف رفتار کن.

- پیامبر خدا (ص): شش چیز را برای من به عهده گیرید، من برای شما بهشت را به عهده

می‌گیرم: هرگاه سخن گفتید دروغ مگویید، هرگاه وعده دادید خلف وعده نکنید، هرگاه امین‌تان دانستند خیانت نورزید، چشمانتان را (از حرام) فرو بندید، شهوت خویش را حفظ کنید و دست و زبان خود را نگه دارید.

- (حفظ) شش امر را برای من عهده‌دار شوید من بهشت را برای شما عهده‌دار می‌شوم: نماز، زکات، امانت‌داری، شهوت، شکم و زبان را.

- هر کس به من تضمین پنج چیز را بدهد من بهشت را برای او ضمانت می‌کنم.

چیز کدام است؟ فرمود: خلوص و صفا با خدای عزوجل، خلوص و صفا با پیامبر او، خلوص و صفا با کتاب خدا، خلوص و صفا با دین خدا، خلوص و صفا با جامعه مسلمانان.

- در حدیث معراج آمده است: ای احمد! به عزت و جلالم سوگند هیچ بنده مؤمنی نیست که انجام چهار کار را به من تعهد سپرد مگر آن که او را وارد بهشت کنم: زبان در کام گیرد و آن را جز به سخنان بجا و سودمند نگشاید، دلش را از وسوسه نگه دارد، مراقب علم و نگاه من به خود باشد و نور دیدگانش گرسنگی باشد.

- امام صادق (ع): خدای تبارک و تعالی به مؤمن تضمین داده است که ... اگر به ربوبیت او و پیامبری محمد (ص) و امامت علی اعتراف کند و فرایض او را به جا آورد وی را در جوار خود سکنا دهد.

بهشت بر چه کسانی حرام است؟

قرآن.

((هر کس به خدا شرک می‌ورزد خداوند بهشت را بر او حرام گردانیده و جایگاهش آتش باشد)).
((درهای آسمان به روی کسانی که آیات ما را تکذیب کرده‌اند و از آنها سربر تافته‌اند، گشوده نخواهد شد تا آن‌گاه که شتر از سوراخ سوزن بگذرد)) (۸).

- امام کاظم (ع): بهشت بر سه کس حرام شده است: سخن چین، میگسار و مرد بی غیرت یعنی فاسق.

- پیامبر خدا (ص): بهشت بر سه کس حرام است: منت‌گذارنده (بر خدا)، غیبت‌کننده و میگسار

- خدای عزوجل می فرماید: بهشت بر منت گذار (بر خدا) و بخیل و سخن چین حرام است.
- جبرئیل به من اطلاع داد که بوی بهشت از فاصله هزار سال به مشام می رسد لیکن فرزندان خلف و کسی که از خویشاوندان ببرد و پیرمرد زناکار و کسی که از روی تکبر دامن کشان راه رود و فتنه انگیز و منت گذار و جعظری بوی بهشت را را استشمام نمی کنند.
- شداد بن اوس از پیامبر (ص) نقل می کند که فرمود: جواظ و جعظری و عتل زنییم به بهشت نمی روند.
ممسک و بی خیر، پرسیدم: جعظری چه کسی است؟ فرمود: آدم درشتخوی خشن.
فرمود: آدم شکم فراخ بدخوی پرخور بیرحم ستمگر.
در خبری دیگر آمده است: عتل: آدم بد کفر.
- پیامبر خدا (ص): آن شب که به آسمان برده شدم پروردگارم جل جلاله، به من وحی فرمود: ای محمد! اگر بنده ام مرا چنان عبادت کند که همچون مشک پوسیده گردد و سپس نزد من آید در حالی که ولایت ایشان « محمد و علی وفاطمه و حسن و حسین (ع) » را نپذیرفته باشد او را به بهشت خود درنیاورم.
- حیلہ گر و خیانتکار به بهشت نمی روند.
- فرزند ناخلف و آدم میگسار به بهشت نمی روند.
- سه کس اند که هرگز بهشت نمی روند: مرد بی غیرت، زن مرد نما (۹) و دائم الخمر.
- پیرمرد زناکار، تهیدست گردنفرز و کسی که با کار خود بر خدا منت نهد به بهشت نمی روند.
- امام صادق (ع): خدای تبارک و تعالی به خود سوگند یاد کرده که سه گروه را در بهشت جای ندهد: کسی که فرمان خدای عزوجل را رد کند یا کسی که از فرمان امام هدایتگر سر برتابد و یا کسی که حق مؤمنی را نپردازد.
- پیامبر خدا (ص): زورگو، بخیل و بدرفتار به بهشت نمی روند.
- هر کس سرپرست ملتی شود و به آنها خیانت و دغل ورزد خداوند بهشت را بر او حرام گرداند.
دروازه های بهشت.
قرآن.

((بهشتهای جاویدان که دروازه‌های آنها به رویشان گشوده است)).
- پیامبر خدا (ص) : بهشت را دروازه‌ای است به نام ((ریان)) (سیراب) که جز روزه داران از آن وارد نشوند.
- بهشت را دروازه‌ای است به نام ((باب المعروف)) (دروازه خوبی) که جز اهل خوبی از آن وارد نشوند.
- بلال از پیامبر خدا (ص) شنید که می‌فرماید: دروازه صبر در کوچکی است که یک لنگه دارد و دری از یاقوت سرخ است و آن را حلقه‌ای نباشد.
است و بانگ و آهی دارد ... و اما دروازه بلا. (بلال می‌گوید): عرض کردم: مگر دروازه بلا همان دروازه صبر نیست؟ فرمود: نه.

زرد است و یک لنگه دارد و چه کم‌اند کسانی که از این در وارد شوند ... و اما دروازه اعظم. از این دروازه بندگان صالح وارد بهشت می‌شوند.
- امام علی (ع) : بهشت هشت دروازه دارد: دروازه‌ای که پیامبران و صدیقان از آن وارد می‌شوند، دروازه‌ای که شهیدان و صالحان از آن داخل می‌شوند و پنج دروازه دیگر که شیعیان و دوستداران ما از آن وارد می‌شوند ... و یک دروازه دیگر که دیگر مسلمانانی که به یگانگی خدا گواهی دهند و در دلشان ذره‌ای دشمنی نسبت به ما خاندان نباشد از آن به بهشت در می‌آیند.
- پیامبر خدا (ص) : بهشت را هشت دروازه است ... هر که خواهد از هشت دروازه وارد شود باید به چهار خصلت چنگ زند: صدقه دادن، بخشندگی، خوشخویی و نیاززدن بندگان خدا.
- همانا دروازه‌های بهشت در سایه شمشیرهاست.
درجات بهشت.
قرآن.
(و آنان که با ایمان نزد او آیند و کارهای شایسته کنند، درجاتی بلند دارند)).

((بنگر که چگونه بعضیشان را بر بعضی دیگر برتری نهاده‌ایم و در آخرت درجات و برتریها، برتر و بالاتر است)).

- امام صادق (ع) : نگویید یک بهشت است.

- پیامبر خدا (ص) : در بهشت درجه روی درجه است چنان که میان آسمان و زمین! بنده نگاهش را به بالا می‌دوزد و نوری خیره کننده بر او می‌درخشد چندان که نزدیک است دیدگانش را کور کند، او شادمان می‌شود و می‌پرسد: این چیست؟ گفته می‌شود: این نور برادر مؤمن توست. می‌کردیم و اینک اینچنین بر من برتری داده شده است؟ گفته می‌شود: او از تو در عمل برتر بود سپس، موجبات خشنودی دل او (بنده مخاطب) چندان فراهم می‌آید تا آن که سرانجام خشنود می‌شود.

- امام علی (ع) در وصف بهشت می‌فرماید: بهشت دارای درجاتی است که یکی بر دیگری برتری دارد و دارای منازلی است که با هم تفاوت دارند.

- امام سجاد (ع) : بر تو باد به قرآن، زیرا خداوند بهشت را آفرید ... و درجات آن را به اندازه آیات قرآن قرار داد. پس هر که قرآن بخواند، قرآن به او گوید: بخوان و بالا رو. مرتبه‌تر از او نخواهد بود مگر پیامبران و صدیقان.

- پیامبر خدا (ص) : خداوند گروهی را وارد بهشت می‌کند و به آنها چندان عطا می‌فرماید که آرزوهایشان برآورده می‌شود.

پروردگار! اینسان برادران ما هستند و در دنیا با هم بودیم، پس، به چه سبب آنها را بر ما برتری دادی؟ جواب می‌آید که: هیئات! زمانی که شما سیر بودید آنان گرسنه بودند، زمانی که شما سیراب بودید آنان تشنه بودند، زمانی که شما می‌خوابیدید آنها (به عبادت) بیدار بودند و آن گاه که شما زندگی خوش و آسوده‌ای داشتید آنان در سختی و ناراحتی به سر می‌برند.

- امام علی (ع) : منازل شیعیه ما به دیده بهشتیان چنان به نظر می‌رسد که هر یک از شما ستارگان را در کرانه آسمان به زحمت می‌بیند. درجات ویژه در بهشت.

- پیامبر خدا (ص) : خدای تعالی در بهشت ستونی از یاقوت سرخ آفریده است که روی آن هفتاد

هزار قصر است و هر قصری هفتاد هزار اتاق دارد.

این قصرها را برای کسانی آفریده است که به خاطر او یکدیگر را دوست بدارند و دید و بازدید کنند.

- در بهشت قصری است که وارد آن نشود مگر کسی که ماه رجب را بسیار روزه بدارد.

- در بهشت درجه و مقامی است که به آن دست نیابد مگر پیشوای دادگر یا خویشاوندی که زیاد صله رحم به جا آورد و یا عیالوار صبور.

- امام باقر (ع) : خدای عزوجل بهشتی دارد که جز سه کس وارد آن نشود: مردی که درباره خود به حق داوری کند، مردی که به خاطر خدا به دیدن برادر مؤمن خود رود و مردی که برای خدا برادر مؤمن خود را بر خویشان ترجیح دهد.

- پیامبر خدا (ص) : در بهشت اتاقهایی است که بیرون آن از داخل دیده می شود و درون آن از بیرون.

آن کس از امت من سکنا خواهد گزید که سخن نیکو بگوید، اطعام کند، به همگان سلام گوید، بر روزه مداومت کند و شب هنگام که مردم در خوابند نماز بگذارد.

- در بهشت منزلهایی است که بندگان با اعمال خود بدانها نمی رسند.

زیر آنها ستونی « در آسمان معلقند ».

عالیترین نعمت بهشت.

قرآن.

((خدا به مردان مؤمن و زنان مؤمن بهشتهایی را وعده داده است که جویها در آن جاری است و بهشتیان همواره در آنجا زندگی و نیز خانه هایی نیکو در بهشت جاوید.

پیروزی بزرگ، خشنودی خداوند است)).

- امام علی (ع) : عالیترین و لذتبخش ترین نعمت بهشت همانا دوست داشتن خدا و دوست داشتن به خاطر خدا و حمد و ستایش خداست.

که حمد و ستایش از آن خداست که پروردگار جهانیان است)).

شور محبت در دلهایشان برخیزد و فریاد برآورند: حمد و ستایش خدای را که پروردگار جهانیان

است.

- امام سجاد (ع): آن گاه که بهشتیان وارد بهشت شوند و دوست خدا به باغها و خانه‌هایش درآید ... خدای جبار بر آنان مشرف شود و بگوید: آیا به شما بگویم بهتر از آنچه اینک دارید چیست؟ عرض کنند: پروردگارا! چه چیز بهتر از این وضعی است که ما داریم؟ ... پس خداوند تبارک و تعالی به آنها فرماید: خشنودی من از شما و محبت من به شما بهتر و بالاتر از این وضع است که دارید ... سپس امام (ع) این آیه را تلاوت کرد: ((... و خشنودی خدا برتر است، این همان پیروزی بزرگ است)).

- امام صادق (ع): خداوند را در هر روز جمعه بر بندگان مؤمن خود کرامت و بخششی است ... هرگاه گرد هم آیند پروردگار تبارک و تعالی برایشان جلوه کند و چون به او بنگرند به سجده در افتند.

- در حدیث معراج آمده است: ای احمد! همانا در بهشت کاخی است ... ویژه خاصگان: روزی هفتاد بار به آنها می‌نگرم و با ایشان سخن می‌گویم ... آن گاه که بهشتیان از خوراک و نوشیدنی لذت می‌برند آنان از یاد و سخن و گفته من متلذذ می‌گردند. گویی و شکمهایشان را از زیاده خوری باز داشته‌اند.

- امام صادق (ع) - در توصیف مؤمنان در بهشت - : خدای تبارک و تعالی فرماید: ای بندگان راستین من! در دنیا از نعمت عبادت من برخوردار شوید، زیرا در آخرت به آن متنعم می‌شوید. - در تفسیر آیه ((پروردگار ما! در دنیا و آخرت به ما نیکویی عطا فرما)) - : نیکویی در آخرت همان خشنودی خدا و بهشت است و در دنیا وسعت روزی و معاش و خوشخویی. پایین‌ترین منازل بهشت.

- پیامبر خدا (ص): دون پایه‌ترین فرد بهشت مردی است که هزار سال به قلمرو پادشاهی خود می‌نگرد و دورترین نقطه آن را می‌بیند و همسران و خدمتگزاران و اورنگهای خویش را مشاهده می‌کند.

- امام صادق (ع): کمترین فرد بهشت چنان است که اگر جن و انس میهمان او شوند همه را از خوراک و آشامیدنی پذیرائی کند و از آنچه دارد چیزی کم نشود!

- پیامبر خدا (ص) : موسی (ع) از پروردگارش پرسید: پروردگار! کمترین فرد بهشت کیست؟ فرمود: مردی که بعد از همه بهشتیان وارد بهشت شود. هزینه ساخت بهشت.

- پیامبر خدا (ص) : آن شب که به آسمان برده شدم به بهشت درآمدم. کار دست می‌کشند.

هزینه شما چیست؟ گفتند: این سخن مؤمن در دنیا : سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر (پاک و منزّه است خدا و ستایش از آن خداست و خدایی جز الله نیست و خدا بزرگتر است). - هر کس بگوید سبحان الله (پاک و منزّه است خدا) خداوند به سبب آن یک درخت در بهشت برایش بنشانند، و هر کس بگوید الحمد لله (ستایش از آن خداست) خداوند به سبب آن یک درخت در بهشت برایش بنشانند، و هر کس بگوید لا اله الا الله (خدایی جز الله نیست) خداوند به سبب آن یک درخت در بهشت برایش بنشانند، و هر کس بگوید الله اکبر (خدا بزرگتر است) خداوند به سبب آن یک درخت در بهشت برایش بنشانند.

ای پیامبر خدا! درختهای زیادی در بهشت داریم؟! فرمود: درست است، اما مبادا آتشی بفرستید و همه آنها را بسوزانید، زیرا خدای عزوجل می‌فرماید: ((ای کسانی که ایمان آورده‌اید ... کارهای خود را از بین نبرید)). صفت بهشت. قرآن.

((صفت بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده، آب از زیر درختانش روان است و میوه‌ها و سایه‌هایش همیشگی است.

((وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده این است که در آن نه‌هایی است از آب‌هایی تغیییر ناپذیر و نه‌هایی از شیری که طعمش دگرگون نمی‌شود و نه‌هایی از شراب که آشامندگان از آن لذت می‌برند و نه‌هایی از عسل مصفا.

- امام علی (ع) : بهشتی که خدای تعالی به مؤمنان وعده داده است چشم بینندگان را خیره می‌کند.

است یکی برتر از دیگری و منازلی است یکی بالاتر از دیگری.

اقامت کننده در آن کوچ نمی کند و جاویدان در آن پیر نمی شود و ساکن آن آسیبی نمی بیند، اهل آن از مرگ درامانند و هراسی به دل راه نمی دهند، زندگی به کام آنهاست، نعمت برایشان پایدار است در جویبهایی از آبهای تغییرناپذیر و نهلهایی از شیر که طعمش دگرگون نمی شود و نهلهایی از شراب که آشامندگان از آن لذت می برند.

- لذتها و خوشیهای بهشت دل را نمی زند، انجمن آن از هم نمی پاشد، ساکنانش در پناه خدای رحمانند و در برابر آنها غلامانی با طبقهای زرین پر از میوه و سبزیهای خوشبو ایستاده اند.
- به احنف بن قیس فرمود: ای احنف! نکند نگاه تو به دنیا تو را غافل کرده است از خانه ای که خداوند سبحان آن را از مروارید سپید آفرید و نهلهای در آن جاری کرد و آن را از دخترکان نورسته سیه چشم بیاکند و سپس اولیا و فرمانبرداران خود را در آن جای داد.
وارد شده اند.

- اگر دیده دلت را به سوی آنچه از بهشت برای تو وصف می شود بیفکنی هر آینه نفس تو از خواهشها و خوشیها و زیب و زیورهای مناظر دنیا دوری کند و با اندیشیدن در جنبش شاخه های درختانی که بر کنار جویهای بهشت ریشه های آنها در تپه های مشک پنهان است ... حیران و سرگشته شود ... ای شنونده! اگر دل خود را برای رسیدن به این منظره های دل انگیز مشغول داری جانت از شوق آن برآید و برای رسیدن هر چه زودتر به آنها از همین مجلس من به همسایگی خفتگان درگورها روی.

- امام باقر (ع) : زمین بهشت، مرمهایش نقره است و خاکش ورس و زعفران و خاکروبه اش مشک و سنگ ریزه هایش در و یاقوت.

- امام صادق (ع) : کمترین نعمت بهشتیان چنان است که بویش از فاصله هزار سال به مسافت دنیا به مشام می رسد.

- پیامبر خدا (ص) : هر آینه جایگاه یک تازیانه در بهشت بهتر است از دنیا و هر آنچه در دنیاست.
- امام صادق (ع) : در بهشت درختی است که بادهای بهشت به فرمان خدا وزیدن می گیرند و آن درخت آهنگهایی می زند که خلایق به زیبایی آنها نشنیده اند آن گاه فرمود: این پاداش کسانی است که در دنیا از ترس خدا گوش سپردن به ساز و آواز را ترک کرده باشند.

- نخستین کسی که وارد بهشت می شود.
- امام علی (ع) : رسول خدا (ص) به من فرمود: تو نخستین کسی هستی که وارد بهشت می شود. می شوم؟! فرمود: آری، (زیرا) تو پرچمدار من در آخرتی، همچنان که در دنیا پرچمدار من هستی و پرچمدار پیشرو است.
- امام باقر (ع) : نخستین بهشتیانی که وارد بهشت می شوند نیکوکارانند.
- پیامبر خدا (ص) : نخستین خلق خدا که وارد بهشت می شوند تهیدستانند.
- نخستین کسی که داخل بهشت می شود شهید است و بنده ای که نیکو عبادت پروردگارش را کرده باشد.
- سه گروه پیش از همه وارد بهشت می شوند: شهید در راه خدا، برده ای که بردگیش او را از طاعت خداوندگارش باز نداشته است و تهیدست عیالوار پاکدامن.
- امام علی (ع) : مردمانی به سوی بهشتهای جاویدان پیشی گرفته اند که از دیگران نه بیشتر روزه می گرفتند، نه بیشتر نماز می خواندند و نه بیشتر حج و عمره می کردند بلکه چون پند و اندرزهای خدا را دریافتند و پذیرفتند.
- پیامبر خدا (ص) به علی (ع) فرمود: نخستین چهار نفری که وارد بهشت می شوند من هستم و تو و حسن و حسین.
- نخستین گروه بهشت تهیدستان مهاجری هستند که سپر بلایا و سختیها می باشند. بهشتیان.
- پیامبر خدا (ص) : آیا اهل بهشت را به شما شناسانم؟! هر ناتوان مستضعفی که اگر به خدا سوگند خورد خداوند سوگندش را تصدیق کند.
- به شما معرفی نکنم؟ هر گردنفرز مالدار خسیس.
- همانا بهشتیان ژولیدگان گرد گرفته هستند، همانان که چون از امیران بار خواهند به آنان بار داده نشود و چون به خواستگاری روند کسی به آنان همسر ندهد و هر گاه سخن بگویند کسی به سخنانشان گوش ندهد نیازهایشان در سینه هایشان انباشته است.
- امام علی (ع) : همانا اهل بهشت هر مؤمن آرام و با وقار و نرمخویی است.

- پیامبر خدا (ص): آیا شما را از بهشتیان خبر ندهم؟ (اهل بهشت همان) ناتوانان شکست خورده‌اند.
- حاملان قرآن رؤسای (قبیله) اهل بهشتند و مجاهدان در راه خدای تعالی سرداران اهل بهشت و پیامبران سروران اهل بهشت.
- خصوصیات اهل بهشت.
- پیامبر خدا (ص): اهل بهشت بدنی کم‌مو(۱۱) و چهره بی‌مو(۱۲) و چشمانی سرمه کشیده دارند.
- جامه‌هایشان فرسوده نمی‌شود.
- بهشتیان در حالی وارد بهشت می‌شوند که بدنهایی کم‌مو و چهره‌ای بی‌مو و چشمانی سرمه کشیده دارند و سنشان سی یا سی و سه سال است.
- فراگیر بودن بهشت.
- پیامبر خدا (ص): همه شما به بهشت می‌روید مگر کسی که از طاعت خدا بگریزد همچنان که شتر از دست صاحب خود می‌رمد و می‌گریزد.
- امام سجاد (ع): ای گروه شیعیان ما! بهشت دیر یا زود حتماً به شما می‌رسد اما برای رسیدن به درجات آن با هم‌رقابت کنید.
- امام صادق (ع): به خدا سوگند احدی از شما به دوزخ نمی‌رود.
- کنید و با پارسایی دل دشمن خود را دردمند سازید.
- گنجهای بهشت.
- امام علی (ع): نیکوکاری، پنهان کردن عمل، صبر در برابر مصیبتها و پوشیده داشتن گرفتاریها از گنجهای بهشت است.
- پیامبر خدا (ص): چهار چیز از گنجهای بهشت است: نهان داشتن فقر، نهان داشتن صدقه، نهان داشتن مصیبت و نهان داشتن درد.

فصل ششم: جهنم

جهنم و عذابهای آن:

سرنوشت کسانی که به خدا ایمان نیاوردند و از روی عمد و آگاهی، به دستورات او عمل نکردند، عذاب ابدی است! که در مقابل معصیتها و لذات زودگذر این افراد، بسیار عظیم است. در مقابل چندین سال کفر و رزیدن، تا ابد در جهنم خواهند بود. و معلوم است که افراد عاقبت اندیش، هرگز برای چند روزه دنیا خود را گرفتار خشم الهی نخواهند نمود. بعضی از عذابهایی که در قرآن و روایات آمده بشرح زیر است.

ترجمه آیه ۵۵ نساء:

آنانکه به آیات ما کافر شدند، بزودی آنها را به آتش می اندازیم. هر زمان که در جهنم پوستشان می سوزد و از بین می رود، پوست جدیدی می رویانیم تا عذاب را بچشند!

گویند جهنم هفت طبقه است. اول دوزخ. طبقه دوم حطمه که محل فرعونیان است. سوم سقر. چهارم لظی محل یهود. «كَلَّا أَنهَا لَظَى نَزَاعَةُ لِّلشَّوَى» پنجم غی است. «فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا» طبقه ششم سعیر است. «يَصْلَوْنَ سَعِيرًا» طبقه هفتم جهنم است که محل گناهکاران امت اسلام است. بر درب اول جهنم نوشته است: «مَنْ رَجَى اللَّهَ سَعِدَ وَمَنْ خَافَ اللَّهَ هَمِنَ وَالْهَالِكُ الْمَغْرُورُ مَنْ رَجَى غَيْرَ اللَّهِ يَعْنِي هَرَّكَ بِخَدَا أَمِيدَ دَاشْتَه بَاشَد»، رستگار است و هر که از خدا بترسد ایمن است و آنکه بغیر خدا مغرور و فریفته شد، هلاک می گردد و از غیر خدا در ترس و لرز است. بر درب دوم نوشته شده: «هَرَّكَ» هر که می خواهد در قیامت عریان محسور نشود، در دنیا بدنهای بی لباس را لباس پوشاند و هر که می خواهد در آخرت تشنه نباشد، تشنگان دنیا را سیراب نماید

و هر که می خواهد در قیامت گرسنه نباشد، گرسنگان دنیا را سیر کند. بر در ب سوم نوشته بود. لعن الله الکاذبین. لعن الله الباطلین. خدا لعنت کند دروغگویان را. لعنت کند خدا اهل باطل را. بر در ب چهارم نوشته است. متابعت نکنید از نفستان که ایمان شما را ضعیف می کند. و زبان را در کاری که فایده ندارد، بکار مبرید. بر در ب پنجم نوشته است که من حرام شده ام بر عبادت کنندگان. من حرام شده ام بر کسی که بر خدا شهادت می دهد. من حرام هستم بر روزه داران. بر در ب هفتم نوشته است حاسبوا انفسکم قبل ان تُحاسِبوا و توبخوا و انفسکم قبل ان توبخوا و ادعوا لله عزو جل قبل ان تردوا علیه و لا تقدر و اعلیه. حساب خود را برسد قبل از اینکه حساب شما را برسند. خودتان را توبیخ کنید قبل از اینکه شما را توبیخ نمایند. در پیش خداوند تضرع کنید قبل از اینکه بر او وارد شوید.

فریاد جهنمیان مانند سگان و گرگان!

امام باقر (ع): جهنمیان از شدت درد و عذاب مانند سگان و گرگان فریاد می کشند. در دوزخ برای آنان مرگ نیست و عذابشان هرگز کم نشود. آنها در آتش، گرسنه و تشنه و کر و گنگ و کور و روسیاه و پشیمان و مغضوب پروردگارند! بر آنان رحم نشود و عذابشان کم نگردد. به عوض آب از حمیم جوشان و به عوض غذا از زقوم به آنان بدهند. با قلابهایی از آتش بدنهای آنان را پاره می کنند و با گرزهای آهنین بر سرشان می کوبند. مأموران بسیار خشن آنان را عذاب می کنند که اهل ترحم نمی باشند. این مأمورین صورت جهنمیان را آتش می زنند و آنان را با شیاطین در غل و زنجیرها می بندند. اگر دعا کنند، مستجاب نمی شود و اگر حاجتی بطلبند، برآورده نمی شود.

صورت بریان!

در روایت است که وقتی صدید را برای جهنمی می برند، صورتش بریان شود و پوست و گوشت صورتش بریزد. و چون از آن می خورد - از شدت تشنگی - جمیع امعاء و احشائش پاره می شود! از هر جهنمی مانند

رودخانه ای چرک روان می شود و آنقدر می گریند که از اشک چشمانشان مانند نهر جاری می گردد و هنگامیک اشکشان تمام شود، خون می گریند!

سه حدیث از امام صادق (ع)

۱- آتش دنیا یک جزء از هفتاد جزء آتش دوزخ است!

راحت ترین عذاب!

۲- راحت ترین عذاب جهنم عبارتست از انداخته شدن در دریای آتش و پوشاندن دو کفش که حتی بندهای آن از آتش است! بطوریکه از شدت حرارت مغزش بجوش می آید و او خیال می کند که عذابش از همه سخت تر است.

آتش جهنم!

۳- روزی جبرئیل در حالیکه آثار ناراحتی در چهره اش ظاهر بود نزد رسول خدا (ص) آمد. در حالیکه او قبلاً خوشحال و متبسم می آمد. حضرت فرمود: ای جبرئیل! امروز چرا ناراحتی؟ جواب داد: امروز از دمهایی که بر آتش جهنم می دمیدند، دست کشیدند. فرمود: دمهای جهنم چیست؟ گفت: ای رسول خدا! خدا امر فرمود تا هزار سال بر آتش جهنم دمیدند تا سفید شد! و هزار سال دیگر دمیدند تا سرخ شد! و هزار سال دیگر دمیدند تا سیاه و تاریک است! اگر قطره ای از ضریع که عرق اهل جهنم و چرک فرجهای زناکار است، را که در دیگهای جهنم جوشیده شده و بعوض آب به جهنمیان می خورانند، در آبهای دنیا بیزند، همه مردم از گندش بمیرند! و اگر یک حلقه از زنجیری که هفتاد ذرع- ۳۵ متر- است و بر گردن جهنمیان می گذارند، بر دنیا قرار دهند، از گرمی آن تمام مردم بگدازند! و اگر پیراهنی از پیراهن های اهل جهنم رامیان آسمان و زمین بیاویزند، اهل دنیا از بوی بد آن هلاک شوند! در این موقع رسول خدا (ص) و جبرئیل هر دو به گریه افتادند. خداوند ملکی را فرستاد که پروردگارتان سلام می رساند و می فرماید: من شمارا از اینکه گناه نمائید، مصون نمودم.

ترجمه آیه ۲۹ کهف:

ما برای ظالمین، آتشی که سرپرده هایش آنها را فرا می گیرد، آماده کرده ایم! اگر کمک بطلبند، با آبی مثل مس ذوب شده که به آنها داده می شود و صورت را می سوزاند فریادری کنند. بد آشامیدنی و بد آسایشگاهی است!

ز قوم!

رسول خدا (ص): قسم به کسیکه جان محمد (ص) در دست اوست، اگر قطره ای از زقوم بر تمام کوههای زمین بچکد، تا طبقه هفتم زمین از هم می پاشد! پس بر کسیکه از آن بیاشامد چه می کند؟ و قسم به کسیکه جانم بدست اوست همانا هرگز که خداوند آنرا در قرآن کریم ذکر فرموده، اگر بر تمام کوههای زمین زده شود تا پایین ترین طبقه زمین متلاشی می شود! پس چگونه خواهد بود حال کسیکه در روز قیامت آنهم داخل آتش، مضروب ضربات گرزهای آتشین باشد؟

خائنان امت!

رسول خدا (ص): ای علی! همانا جبرئیل بمن خبر داد که امت من بعد از من بتو خیانت می کنند! پس ویل بر آنها باد! پس ویل بر آنها باد! علی (ع) می گوید: عرض کردم: یا رسول الله! ویل چیست؟ فرمود: نام وادی در جهنم است که بیشتر اهالی آن از دشمنان و قاتلین ذریه تو و بیعت شکنان تو هستند.

مؤذن

امام رضا (ع) در تفسیر آیه:

«فأذن مؤذن بينهم أن لعنة الله على الظالمين»

یعنی: مؤذنی بین آنها ندا کرد: لعنت خدا بر ظالمین! فرمود: این مؤذن امیر المؤمنین (ع) است.

ترجمه آیه ۱۹ حج:

... پس کسانی که کافر شدند، بر ایشان لباسهایی از آتش بریده‌اند! از بالای سر آنان نیز آب جوشان می ریزند.

وای بر ما!

امام باقر(ع): جهنمی می گوید: وای بر ما! ای کاش از خدا ورسول اطاعت می کردیم! در این هنگام سنگی از سمت راست و شیطانی از سمت چپ به او نزدیک می شوند. سنگ از آتش است که صورت او را آتش می زند! خداوند هفتاد پوست برای او قرار می دهد که قطر هر پوست، ۴۰ ذراع - بیست متر - و بین پوستها، مارها و عقربهایی از آتش وجود دارد. آتش از مخرج او وارد واز دهانش خارج می شود! همچنین او را به هفتاد زنجیر می بندند که هر زنجیری ۷۰ ذراع - ۳۵ متر - است و مابین هر ذراعی باندازه قطره ها و باران ها، حلقه است که اگر حلقه ای را بر کوههای زمین بگذارند، زمین ذوب می شود! هفتاد لباس از قیر ذوب شده بر او می پوشانند و بر صورتش لباسی از آتش قرار می دهند و همه جای بدنش را لباسهای آتشین می پوشانند! در پایش زنجیرهایی از آتش و بر سرش، تاج آتشین که باندازه ۶۰ ذراع - ۳۰ متر - است قرار می دهند! در سرش ۳۶۰ سوراخ می کنند که از آنها دود بر می خیزد و مغز سرش می جوشد و بر کتفش سرازیر می گردد... پس ضربه ای بر او می زنند، که هفتاد هزار سال سقوط می کند تا به چشمه ای بنام آئینه می رسد... که آن بالاترین درجه حرارت را دارد بطوریکه وقتی خدا جهنم را خلق کرد، همه دره های آن بخواب رفتند ولی این چشمه از حرارت زیادش بخواب نمی رود! مأمورین عذاب به همنیان می گویند: ای بدبختان! نزدیک بیاید و از این چشمه بنوشید! اگر امتناع کردند، باعمودهایی که دارند بر آنها می زنند!... وقتی از این چشمه ظرفی به جهنمی می دهد، همینکه آنرا نزدیک صورتش می برد، لبهای آنها کنده شده و گوشت صورتشان می ریزد! با خوردن آن شکم و پوست بدنشان از هم می پاشد! در این هنگام ضربه ای بر سرش می زنند که هفتاد هزار سال سقوط می کند تا به طبقه سعیر برسد. در آنجا هم ضربه ای بر او می زند تا به شجره زقوم می رسند که در ریشه جهنم است و سرش مثل سرهای شیاطین

می باشد! زیرا هفتاد هزار شاخه آتش دارد و هر شاخه ای هفتاد هزار میوه جهنمی دارد و هر میوه ای از نظر بدبوئی و بدطعمی مثل شیطان است که هر که از آن بخورد، در شکمش بجوش می آید!

عذاب اصحاب مشمه!

ترجمه آیه ۴۲ تا ۴۴ واقعه:

دریادهای آتشین و حمیم هستند * و سایه ای از دود سخت سیاه * نه سرد است و نه خوب!

آسیاب جهنم!

علی (ع): در جهنم آسیابی است که ۵۰ دسته را آسیاب می کند! آیا نمی پرسید چه کسانی را آسیاب می کند؟ گفته شد: چه کسانی را؟ فرمود: عالمان فاجر، قاریان فاسق، ستمگران ظالم، وزیران خائن و عارفان دروغگو!

ریاکار در جهنم!

در روایت است که خداوند دستور می دهد عده ای را به جهنم ببرند. ولی به مالک جهنم می گوید: به آتش بگو، پاهای آنها را نسوزاند زیرا با این پاها به مساجد می رفتند! دستهای آنان را نسوزاند زیرا این دستها را برای دعا بلند می کردند! زبانشان را نسوزاند زیرا قرآن زیاد تلاوت می کردند! صورتشان را نسوزاند زیرا وضوء کامل می گرفتند! مالک جهنم به آنان می گوید: ای بدبختها! شما چه کردید که با این اعمال خوب، به جهنم آورده شده اید؟ آنها می گویند: ما برای غیر خدا عمل می کردیم!

دوروايت از رسول خدا(ص)

زناکارا!

۱- روز قیامت زناکار را وارد جهنم می کنند و قطره ای از عورتش می چکد که از بوی آن تمام اهل جهنم دچار ناراحتی می شوند! جهنمیان به نگهبانان جهنم می گویند: این بوی بد مال کیست که ما را اذیت کرده است؟ به آنها گفته می شود: این بوی زناکاران است.

احقاب!

۲- کسیکه وارد جهنم شود حداقل بمقدار احقاب در آن باید بماند و هر حقب، ۶۵ سال است که هر سالش ۳۶۰ روز است و هر روزش هزار سال دنیا است.

در جهنم ابدی

علی(ع) در خطبه ۱۰۹ نهج البلاغه: واما گناهکاران را در بد مکانی جای می دهند! دست آنها را با غل و زنجیر به گردنشان می بندند! آنچنان که سرشان را با پاها بهم نزدیک می کند و لباسهایی از موادی که زود آتش می گیرد و لباسهایی از قطعه های آتش بر آنها پوشاند. در عذابی که حرارت آن بسیار شدید است و درش به روی آنها بسته است. در آتشی که زبانه می کشد و صدایش هراس انگیز است. آنها که در آنند از آن خارج نگردند و برای آزادی اسیرانش غرامت پذیرفته نمی شود و زنجیرهایشان گسسته نمی گردد. مدتی برای این خانه تعیین نشده تا پایان پذیرد و نه سرآمدی تا تمام گردد.

غیبت کننده

در روایت است که غیبت کننده اگر بی توبه بمیرد، اولین نفری است که به جهنم می رود و اگر با توبه بمیرد آخرین نفری است که به بهشت می رود!

دیدار از جهنم در معراج!

رسول خدا(ص): در معراج از جهنم دیدار کردم و دیدم که عده ای در مقابلشان گوشت خوب و گوشت مردار است. ولی آنان از مردار می خوردند! جبرئیل گفت: اینها حرام خوار بوده اند! عده ای را دیدم که لبهای آنان مانند شتر بود و مأمورین از پهلوهای آنان مقرض کرده و در دهانشان می گذاشتند! جبرئیل گفت: اینها عیب جو بوده اند. عده ای را دیدم که سرشان را می کوبیدند! جبرئیل گفت: اینها نماز عشاء نمی خواندند! گروهی را دیدم که مأمورین، آتش بد هانشان گذاشته و از مخرجشان در می آمد! جبرئیل گفت: اینها مال یتیم خور بوده اند. عده ای را دیدم که شکمشان آنقدر بزرگ بود که نمی توانستند بر خیزند! جبرئیل گفت: اینها ربا خوار بوده اند. گروهی از زنها را دیدم که به پستانشان آویزان کرده بودند! جبرئیل گفت: اینها زنا کار بوده اند. عده ای را دیدم که با نخ و سوزن آتشین، بدنهایشان را می دوختند! جبرئیل گفت: اینها نیز زنا کار بوده اند... زنی را دیدم که بموی سرش آویزان کرده بودند! و مغز سرش را می جوید! جبرئیل گفت: این زن موی خود را از نامحرم نمی پوشانده است!... زنی را به پاهایش آویخته بودند! جبرئیل گفت: این زن بدون اجازه شوهر از خانه بیرون می رفته است. زنی را دیدم که گوشت بدن خود را می خورد! جبرئیل گفت: این زن بدن خود را برای دیگران آرایش می کرده است! زنی را دیدم که پاهایش را بدستهایش بسته بودند و مار و عقرب بر او مسلط بودند! جبرئیل گفت: این زن غسلهای خود را نمی کرده است! زنی را دیدم که گوشت بدنش را مقرض می کردند! جبرئیل گفت: این زن خود را به مردان عرضه می کرده است! شخصی را دیدم که صورت و بدنش را می سوزانیدند و روده های خود را می خورد! جبرئیل گفت: این شخص واسطه زنا بوده است! شخصی را دیدم که سرش مثل خوک و بدنش مثل الاغ بود! جبرئیل گفت: این شخص سخن چینی می کرده است. شخصی را دیدم که صورتش مثل سگ بود و آتش بر او وارد می کردند! جبرئیل گفت: او خواننده و حسود بوده است!

ق ۳۰:

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ؟

یعنی: روزیکه دوزخ را گوییم: آیا پر شدی؟ و دوزخ گوید: آیا بیش از این هم است؟

عاق والدین!

رسول خدا(ص): بوی بهشت از مسیر پانصدسال بمشام می‌رسد! ولی عاق والدین و دیوث بوی آنرا حس نمی‌کنند! سؤال شد: ای رسول خدا! شخص دیوث کیست؟ فرمود: کسیکه می‌بیند زنش زنا می‌کند ولی بی تفاوت است!

ترجمه آیه ۳۴ مرسلات: روز قیامت وای بر تکذیب کنندگان* در آن روز نمی‌توانند حرفی بزنند و نه می‌توانند عذر بخواهند.

دوزخ.

قرآن.

((و هر که را خدا هدایت کند، هدایت شده است و آنهایی که گمراهشان سازد جز او هیچ یآوری نیابند و در روز قیامت در حالی که چهره‌هاشان رو به زمین است، کور و لال و کر محسورشان می‌کنیم و جهنم جایگاه آنهاست که هر چه شعله آن فرو نشیند بیشترش می‌افروزیم)).

((جهنم در کمین باشد و منزلگاهی برای سرکشان)).

- امام علی (ع): آتش فرجام واپس ماندگان است.

- دوزخ آتشی است که شعله آن فروکش نمی‌کند و اسیر آن رهایی نمی‌یابد و شکسته آن بسته نمی‌شود، گرمایش سخت است و ژرفایش بسیار و آبش چرکابه.

- بترسید از آتشی که ژرفایش ناپیداست و گرمایش سخت و عذابش نو به نو.

و فریاد کمک خواهی شنوده نشود و اندوهی زدوده نگردد.

- بترسید از آتشی که گرمایش سخت است و ژرفایش دور و زیور آلتش آهن.

- بترسید از آتشی که موج خروشان آن تناور است و زبان‌اش گسترده و عذابش همواره تازه.

- آتشی است سخت گزنده، امواجش خروشان و بلند، زبان‌اش شعله‌ور، خروشش خشم‌آلود، فسرده شدنش دور و دیر، آتش گیره‌اش فروزان و تهدیدش هراس‌انگیز.

- چگونه بر آتشی صبر کنم که اگر جرقه‌ای به کره خاکی اندازد همه گیاهانش را بسوزاند و اگر

کسی به قله کوهی پناه برد گرمای آن او را در آن جا بپزد.
گناهان خود در زبانه دوزخ باشد و از رحمت خدا دور و رانده شده و مغضوب درگاه او؟!.
- پیامبر خدا (ص) : این آتش دنیا یکی از هفتاد جز آتش دوزخ است که هر یک از آن اجزا گرمای خود را دارد.

- درباره آیه ((و چون در جایگاه تنگی از دوزخ افکنده شوند)) فرمود: سوگند به آن که جانم در دست اوست دوزخیان چنان در آتش در فشارند که میخ در دیوار.
- امام باقر (ع) : دوزخیان از شدت دردی که از عذاب ((دردناک)) می چشند مانند سگ و گرگ زوزه می کشند...چشمانشان کم سوست، کر و لال و کورند، چهره هایشان سیاه است و در آتش رانده شده اند و پشیمانند.
- پیامبر خدا (ص) : اهل دوزخ بر اثر آتش چندان درشت می شوند که هر یک از دندانهایشان به اندازه کوه احد می شود.
آتشگیره دوزخ.

قرآن.
((و هرگاه چنین نکنید، که هرگز نتوانید کرد، پس بترسید از آتشی که برای کافران مهیا شده و آتشگیره آن مردمان و سنگها هستند)).
((و اما آنان که از حق دورند آتشگیره جهنم خواهند بود)).
- امام علی (ع) : بدانید که این پوست نازک را یارای آتش نیست، پس به خود رحم کنید، شما در مصیبتها و گرفتاریهای دنیا آتش را آزموده اید.
خونی می شود و یا شنهای داغ پایش را می سوزاند چگونه بیتابی می کند؟! پس، چگونه خواهد بود اگر میان دو لایه از آتش قرار گیرد و همبسترش سنگ و همدمش شیطان باشد؟!.
کند و زنجیرهای دوزخ.

قرآن.
((ما برای کافران زنجیرها و کندها و آتش افروخته آماده کرده ایم)).
((آن گاه که کندها و زنجیرها به گردنشان افکنند و بکشندشان)).

((بگیریدش، زنجیرش کنید و به جهنمش بکشید.
 - امام صادق (ع) - از قول جبرئیل (ع) به پیامبر خدا(ص) - : اگر یک حلقه از آن زنجیر هفتاد
 گزی به زمین افکنده شود از گرمای آن دنیا گداخته گردد.
 جامه‌های دوزخیان.
 قرآن.
 ((جامه‌هایشان از قطران است و آتش صورت‌هایشان را فرو پوشیده است)).
 ((برای آنان که کافرند جامه‌هایی از آتش بریده‌اند و از بالا بر سرشان آب جوشان می‌ریزند، که به
 سبب آن هر چه در درون شکم دارند و نیز پوست‌هایشان گداخته می‌شود و نیز برای آنهاست
 گرزهایی آهنین)).
 - امام صادق (ع) - از گفته‌های جبرئیل به پیامبر خدا (ص) - : اگر یکی از جامه‌های دوزخیان
 میان آسمان و زمین آویخته شود همه مردم دنیا از بوی آن بمیرند.
 - امام علی (ع) : ای احنف! اگر دوزخیان را ببینی که در دره‌های دوزخ سراشیب می‌روند و از
 کوه‌هایش بالا، تکه‌هایی از قطران بر آنان پوشانده شده و با تیهکاران و اهریمنان دوزخ همدم
 گشته‌اند و هر گاه برای رهایی از سوختن کمک بطلبند عقربها و مارهای دوزخ بر آنان هجوم
 برند.
 خوراک دوزخیان.
 قرآن.
 ((برای دوزخیان خوراکی جز ضریع (خار خشک) نیست.
 که نه چاق می‌کند و نه گرسنگی را باز دارد)).
 ((هر آینه درخت زقوم، خوراک گناه پیشه است)).
 ((در آن روز، در آن جا هیچ دوستی نخواهد داشت.
 - پیامبر خدا (ص) : اگر یک سطل از چرک و خون دوزخیان در شرق عالم ریخته شود بر اثر آن
 جمجمه کسانی که در غرب عالمند به جوش آید.
 - امام صادق (ع) - از قول جبرئیل (ع) به پیامبر خدا (ص) - اگر قطره‌ای از ضریع (خار خشک)

در آب آشامیدنی مردم دنیا بچکد از بوی گند آن همگی بمیرند.
- پیامبر خدا (ص) : ضریع (خار خشک) چیزی است در دوزخ همانند خار، از صبر زرد تلختر است
و از مردار بدبوتر و از آتش داغتر، خداوند آن را ضریع نامیده است.
نوشیدنی دوزخیان.
قرآن.

((بازگشت همه شما به اوست و این به یقین وعده خداست.
کافران را به سزای کفرشان شرابی است از آب جوشان و عذابی است دردآور)).
(و بر سر آن آب جوشان خواهید نوشید.
- پیامبر خدا (ص) در باره آیه ((و از زردابه و چرک نوشانده می شود)) فرمود: این آب نزدیک او
برده می شود و او از آن بدش می آید.
شود چهره اش بریان گردد و پوست سرش بیفتد.
نشیمنگاهش بیرون ریزد.

تکه تکه می شود)) و می فرماید: ((چون به استغاثه آب خواهند از آبی چون مس گذاخته که از
حرارتش چهره ها کباب می شود بخوراندشان)).

- امام علی (ع) : هنگامی که زقوم و خار خشک در شکم دوزخیان، همچون آب جوشان، به جوش
آید، آب بخواهند پس نوشیدنی غساق (خون و چرکی که از پوست تن دوزخیان جاری شود) و
صدید (زردابه و چرک) به آنها داده شود که آن را با سختی جرعه جرعه می نوشند و از هر سو مرگ
گریبانشان را می گیرد اما نمی میرند.

- پیامبر خدا (ص) : اگر یک جرعه از جرعه های دوزخ در شرق عالم بیفتد کسانی که در غرب عالم
به سر می برند گرمای آن را می یابند.
دروازه های دوزخ.

قرآن.
(از دروازه های دوزخ در آید و در آن جاویدان بمانید.
بد جایگاهی است جایگاه گردنکشان)).

((و جهنم میعادگاه همه آنهاست.

- امام باقر (ع) درباره آیه ((جهنم هفت در دارد و برای هر در گروهی از آنان ...)) فرمود: به من خبر رسیده - و البته خدا دانتر است - که خداوند دوزخ را هفت درک (زیر طبقه) قرار داده است: بالاترین درک جحیم است که اهلش برفراز تخته سنگی از آن می ایستند و مغز سرشان به جوش می آید همچون به جوش آمدن دیگ.

دوم: لظی، پوست سر را می کند، هر که را به حق پشت کرد و از فرمان سرپیچید به خود می خواند و آن را که گردمی آورد و می اندوخت.

سوم: سقمر، نه هیچ باقی می گذارد و نه چیزی را وا می گذارد، سوزاننده پوست است، نوزده فرشته بر آن گماشته شده اند.

چهارم: حطمه، شعله هایی می افکند هر یک به بلندی کاخی عظیم.

پنجم: هاویه، در آن جا گروهی هستند که دست به دعا برداشته می گویند: مالکا! به فریادمان رس.

بخواد کمکشان کند ظرفهای زردرنگ آتشین به آنان دهد که در آنها زردابه و چرکی است که چونان مس گداخته از پوستهایشان جاری است.. ششم: سعیر که در آن سبب سرپرده از آتش است.

هفتم: جهنم، که فلق در آن است (و آن چاهی است در جهنم که چون دهان باز کند بشدت آتش زبانه کشد که دردآورترین آتش است.

- پیامبر خدا (ص): جهنم را دری است که جز کسی که با معصیت خدای تعالی خشم خود را فرو نشاند، از آن وارد نمی شود.

ویژگی دوزخیان.

قرآن.

((بسیاری از جن و انس را برای جهنم بیافریدیم.

را دل‌هایی است که بدان نمی فهمند و چشم‌هایی است که بدان نمی بینند و گوش‌هایی است که بدان نمی شنوند.

آنهائیند، اینان خود غافلانند)).

((پس هر که طغیان کرده و زندگی اینجهانی را برگزیده، جهنم جایگاه اوست)).

- پیامبر خدا (ص) : هر تندخوی خشن مغرور گردنفر از حریص خسیس و بی‌خیر اهل دوزخ است و اهل بهشت ناتوانان شکست خورده‌اند.

- دو چیز میان تهی بیش از همه مردم را به دوزخ می‌برد: دهان و فرج.

- امام صادق (ع) : سه خوی است که اگر در مرد باشد مترس و بگو: او دوزخی است: خشونت و بزدلی و بخل.

- فخر فروشی.

- پیامبر خدا (ص) : سه خوی از اخلاق دوزخیان است: تکبر، خودپسندی و بد اخلاقی.

چه کسی از آتش می‌رهود؟

قرآن.

((و هیچ یک از شما نیست مگر این که به جهنم درآید و این حکمی است حتمی از جانب پروردگار تو.

- امام علی (ع) : هرگز از آتش نرهد مگر آن کس که اعمال دوزخی را واگذارد.

- امام رضا (ع) : هرکس از آتش به خدا پناه برد اما خواهشهای دنیوی را وانگذارد خویشتن را به باد ریشخند گرفته‌است.

نخستین کسی که به دوزخ می‌رود.

- پیامبر خدا (ص) : نخستین کسی که به دوزخ می‌رود فرمانروای قدرتمندی است که دادگری نکند و توانگری که حقوق مالی خود را نپزدازد و تهیدست متکبر.

سبکترین عذاب.

- امام صادق (ع) : سبکترین عذاب روز قیامت عذاب مردی است که در آتشی کم عمق قرار دارد و دو کفش و دو بند کفش از آتش به پا دارد.

آتش مغزش همچون دیگ به جوش می‌آید و فکر می‌کند که در دوزخ عذابی از عذاب او سخت‌تر نیست در صورتی که عذاب او در دوزخ سبکترین عذاب است.

- پیامبر خدا (ص) : از میان دوزخیان، ابن جذعان سبکترین عذاب را دارد.
 جذعان سبکترین عذاب را دارد؟ فرمود: چون او مردم را اطعام می کرد.
 - کم عذابترین اهل دوزخ دو کفش از آتش به پا دارد که از حرارت آنها مغزش به جوش می آید.
 دوزخیانی که سخت ترین عذاب را می چشند.
 - پیامبر خدا (ص) : سخت ترین عذاب را در روز قیامت عالمی می چشد که علمش برای او سودی نداشته است.
 - سخت ترین عذاب را در روز رستاخیز مردی می چشد که پیامبری را کشته، یا به دست پیامبری کشته شده باشد و پیشوایی که مردم را به گمراهی افکند و پیکر تراش.
 - امام علی (ع) : کیفر آن کس از همه سخت تر است که خوبی را به بدی پاداش دهد.
 - سخت ترین عذاب را در روز رستاخیز آن کسی دارد که از قضای الهی خشمگین و ناخشنود باشد.
 دره متکبران.
 قرآن.
 ((گفته شود: از درهای جهنم وارد شوید و در آن تا ابد بمانید.
 - امام صادق (ع) : در جهنم برای متکبران دره ای است به نام سقر.
 شکایت برد و خواهش کرد اجازه اش دهد تا نفسی بکشد.
 - امام باقر (ع) : در جهنم کوهی است به نام صعدي و در صعدي دره ای است به نام سقر.
 نام هبهب که هر وقت درپوش آن کنار می رود دوزخیان از گرمایش فغان بر می آورند.
 آسیاب جهنم.
 - امام علی (ع) : در دوزخ آسیابی است که « پنج گروه » را آرد می کند.
 دانشمندان بدکار و قرآن خوانان فاسق و زمامداران ستمگر و وزیران خیانتکار و مباشران دروغگو.
 آنچه عذاب دوزخ را سبک می کند.
 - امام کاظم (ع) : در میان بنی اسرائیل مردی بود مؤمن که همسایه کافری داشت.
 کافر از دنیا رفت خداوند در دوزخ خانه ای گلی برایش ساخت که او را از گرمای جهنم حفظ می کرد و روزیش از غیردوزخ می آمد.

کسانی که به دوزخ می‌روند.

قرآن.

((آری، آنان که مرتکب کاری زشت می‌شوند و در گناه غرقه می‌گردند اهل جهنمند و جاودانه در آن)).

((جز اهل شقاوت بدان در نیفتد: آن که تکذیب کرد و رویگردان شد)).

- پیامبر خدا (ص): خداوند از بندگان خود عذاب نکند مگر آنکس را که در برابر خدا سرکشی و نافرمانی کند و از گفتن لا اله الا الله خودداری ورزد.

- هرگز به دوزخ نرود آن کس که تا زنده بوده چیزی را شریک خدا نکرده و پیش از طلوع آفتاب و قبل از غروب آن نمازش را خوانده باشد.

- از وحیه‌های خداوند به عیسی (ع): دوزخ سرای جباران و سرکشان ستمگر است و جایگاه هر تندخوی خشنی و هر متکبر مغروری.

- امام صادق (ع): خدای تبارک و تعالی به عزت و جلال خود سوگند یاد کرده که یکتا پرستان را هرگز در آتش عذاب ندهد.

- خدای تبارک و تعالی پیکرهای یکتا پرستان را بر آتش حرام کرده است.

- پیامبر خدا (ص): سوگند به آن که مرا نوید دهنده برانگیخت، خداوند هرگز یکتا پرست را در آتش عذاب ندهد.

- امام باقر (ع) در پاسخ به این سؤال که آیا مؤمن به دوزخ می‌رود؟ فرمود: نه به خدا قسم.

آنان که در دوزخ جاویدانند.

- امام کاظم (ع): خداوند جز کافران و منکران و گمراهان و مشرکان را در آتش جاودان نکند. صغیره بازخواست نشوند.

- پیامبر خدا (ص): پنج نفرند که آتش آنها خاموش نشود و بدنهایشان نمیرد: آن که به خدا شرک ورزد، آن که از پدر و مادر خود نافرمانی کند، آن که از برادر خود نزد حاکم سعایت کند تا به قتل او

بینجامد، آن که کسی را، بدون آن که مستحق قصاص باشد، بکشد و آن که گناهی را مرتکب شود و آن را به خدای عزوجل نسبت دهد.

- امام علی (ع) در دعا عرض می‌کند: خدایا! تو سوگند یاد کرده‌ای که جهنم را از کافران جن و انس پرکنی و معاندان را در آن تا ابد نگه داری.
وضعیت جاودانگان در آتش.
قرآن.
(فریاد برآورند که: ای مالک! کاش پروردگار تو ما را بمیراند، می‌گوید: نه، شما در این جا ماندنی هستید)).
(و کافران را آتش جهنم است، نه میرانده شوند و نه از عذابشان کاسته شود)).

((پشت سرش جهنم است تا در آن جا، به جای آب، چرک و خورش بخوراند، جرعه جرعه آن را می‌نوشد و هیچ گوارایش نیست و مرگ از هر سو بر او می‌تازد اما نمی‌میرد.
(هر آینه هر کس که گناهکار نزد پروردگارش بیاید، جهنم جایگاه اوست که در آن جا نه می‌میرد و نه زنده است)).

- امام علی (ع) : مقیم دوزخ از آن جا کوچانده نمی‌شود و برای آزادی اسیر آن سربها پذیرفته نمی‌گردد، بندهایش از هم گسسته نمی‌شود، آن سرای را عمری نیست که با سر آمدن مدت عمر نابود شود و دوزخیان را اجلی نیست که با فرارسیدن آن به حیاتشان پایان داده شود.

- آن که به دوزخ درآید برای همیشه بدبخت است.

- وارد شوندگان به آتش برای همیشه در عذابند.

- پیامبر خدا (ص) : اگر به دوزخیان گفته شود: شما به تعداد ریگهای دنیا در آتش خواهید ماند خوشحال می‌شوند و اگر به بهشتیان گفته شود: شما به تعداد ریگها (ی دنیا) در بهشت ماندگار خواهید بود اندوهگین می‌شوند اما جاودانگی برای آنها مقرر شده است.

کسانی که از آتش بیرون آورده می‌شوند.

- پیامبر خدا (ص) : خداوند مردمانی را از آتش بیرون می‌آورد و به بهشت می‌برد.

- عده‌ای از مردم بعد از سوخته شدن در آتش، از دوزخ بیرون آورده و به بهشت برده می‌شوند که بهشتیان به آنها دوزخیان می‌گویند.

- امام باقر (ع): گروهی از مردم در آتش می‌سوزند و خوب که گداختند (و خالص شدند) شفاعت به سراغشان می‌آید.

- پیامبر خدا (ص): هر کس ذره‌ای ایمان در دلش باشد، از آتش بیرون آورده می‌شود. آخرین کسی که از آتش بیرون آورده می‌شود.

- پیامبر خدا (ص): من می‌دانم کدام دوزخی از همه دیرتر از جهنم بیرون آورده می‌شود و کدام بهشتی آخر از همه به بهشت می‌رود: مردی که با خزیدن از آتش بیرون می‌رود و خدای تبارک و تعالی به او می‌فرماید: برو وارد بهشت شو. خیالش می‌رسد که بهشت پر است.

تعالی به او می‌فرماید: برو وارد بهشت شو ... برای تو در بهشت به اندازه دنیا و ده برابر آن جا هست. یا برای تو ده برابر دنیا وجود دارد ... گفته می‌شد: این کس فروپایه‌ترین فرد بهشت است. علت جاودانگی در دوزخ.

- امام صادق (ع): دوزخیان از این رو در آتش جاویدانند که در دنیا نیتشان این بود که چنانچه تا ابد زنده بمانند تا ابد خدا را نافرمانی کنند و بهشتیان نیز از این رو در بهشت جاویدانند که در دنیا بر این نیت بودند که اگر برای همیشه ماندگار باشند برای همیشه نیز خدا را فرمان برند. نیت‌هایشان است. طبق نیت خود. گستره فراگیری دوزخ. قرآن.

((روزی که جهنم را می‌گوییم: آیا پر شده‌ای؟ می‌گوید: آیا هیچ زیادتى هست؟)).

- پیامبر خدا (ص): بهشت و دوزخ هر یک به خود نازیدند. شه‌ریاران و اشراف را وارد من می‌کنی! بهشت گفت: پروردگار من! ناتوانان و بینوایان و مستمندان را وارد من می‌کنی!.

پس، خداوند به دوزخ فرماید: تو عذاب منی و من آن را به هر کس که خواهم برسانم. رحمت منی که همه چیز را فراگرفته است و هر یک از شما گنجایش خود را دارد. می‌شوند ولی دوزخ می‌گوید: آیا باز هم هست؟ و بهشتیان نیز به بهشت برده می‌شود و بهشت نیز می‌گوید: آیا باز هم هست؟
- دوزخ می‌گوید: آیا باز هم هست؟ و پروردگار جهانیان آن قدر دوزخی در آن می‌ریزد که جهنم، مانند مشک‌نوی که وقتی پر شود غلغل می‌کند، به غلغل می‌افتد و می‌گوید: بس است، بس است.

احاطه دوزخ بر کافران.
قرآن.

((از تو به شتاب عذاب خدا را می‌طلبند، حال آن که جهنم بر کافران احاطه دارد)).
((بعضی از آنان می‌گویند: مرا رخصت ده و به گناه مینداز((۱۶))، آگاه باش که اینان در گناه افتاده‌اند و جهنم بر کافران احاطه دارد)).
- پیامبر خدا (ص): بدانید که بهشت و دوزخ به هر یک از شما از بند کفشش نزدیکتر است.

نتیجه باب جهنم:

عاقبت کفار و منافقین و معصیتکاران و طاغیان در گاه‌الهی، جهنم سوزان و عذابهای دردناک و غیر قابل تحمل است. بر آنان لباس هاو کفشهایی از آتش می‌پوشانند. آب آشامیدنی آنها حمیم و غذای آنها زقوم است. مرگ برای آنان نیست تا از عذاب راحت شوند. هر زمان

که پوست بدنشان می سوزد، بلافاصله پوست جدید می روید. در زنجیره‌هایی از آتش بسته می شوند. مارها و عقربها بر آنان مسلط هستند. با گرزهای آتشین بر سرشان می زنند. نگهبانان جهنم اهل ترحم نیستند. اگر داد بزنند کسی بداد آنها نمی رسد. در مقابل مدت کمی که در دنیا معصیت نمودند، تا ابد در دوزخ عذاب می شوند.

منابع کتاب

- ۱- قرآن کریم
- ۲- از خاک به افلاک □ سید حسین موسوی خراسانی
- ۳- بحار الانوار □ علامه محمد باقر مجلسی
- ۴- نهج البلاغه

- ۵- معاد □ محسن قرآنی
- ۶- ارزش و اهمیت نماز □ مؤلف
- ۷- خوبیها و بدیها □ مؤلف
- ۸- داستانهای از زندگی علماء ج ۲ □ مؤلف
- ۹- زندگانی پیامبر اسلام □ مؤلف
- ۱۰- فرازهایی از تاریخ پیامبر اسلام □ جعفر سبحانی
- ۱۱- تسلیة الفؤاد □ سید عبداللہ شبر
- ۱۲- حق الیقین □ علامه مجلسی
- ۱۳- عین الحیوة □ علامه مجلسی
- ۱۴- مجمع المعارف و مخزن العوارف □ محمد شفیع بن محمد صالح
- ۱۵- بررسیهای اسلامی □ علامه طباطبائی
- ۱۶- داستانهای پیامبران □ ابواسحق نیشابوری
- ۱۷- میزان الحکمة □ محمدی ری شهری
- ۱۸- ارزش پدر و مادر □ اسماعیل گوهری
- ۱۹- وسائل الشیعة □ شیخ حر عاملی
- ۲۰- تصویری از بهشت و جهنم □ احمد حبیبیان
- ۲۱- اصول کافی □ کلینی
- ۲۲- مستدرک وسائل □ میرزا حسین نوری طبرسی

۲۳- من لایحضره الفقیه □ شیخ صدوق

۲۴- استبصار □ شیخ طوسی

از عالم بعد از مرگ چه خبر؟ □ ۱

فهرست □ ۳

فصل اول: ابتدای ورود به برزخ □ ۱۳

فصل دوم: عالم برزخ! □ ۱۹

رجعت چیست؟ □ ۲۹

فصل سوم: قیامت □ ۴۰

سه روایت از رسول خدا(ص) □ ۸۷

فصل چهارم: شفاعت □ ۹۱

پنج روایت از رسول خدا(ص) □ ۹۲

چند روایت از رسول خدا(ص): □ ۹۴

فصل پنجم: بهشت □ ۹۸

نتیجه بخش بهشت □ ۱۱۶

فصل ششم: جهنم □ ۱۱۸

ترجمه آیه ۵۵ نساء: □ ۱۱۸

دو روایت از رسول خدا(ص) □ ۱۲۶

نتیجه باب جهنم: □ ۱۳۰